

1.

Titlu

¹ Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, [unul] din preoții din Anatot, din ținutul lui Beniamin.

² Către el a fost cuvântul Domnului în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, în anul al treisprezecelea al domniei lui

³ și în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, până la sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Sedecia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, până la deportarea Ierusalimului, în luna a cincea.

I. ORACOLE ÎMPOTRIVA LUI IUDA ȘI IERUSALIMULUI

ÎN TIMPUL LUI IOSIA

Vocația lui Ieremia

⁴ Cuvântul Domnului a fost către mine, zicând:

⁵ „Mai înainte de a te fi format în sânul mamei, eu te cunoșteam.
Mai înainte de a fi ieșit din pântece, te-am consacrat
și te-am pus profet pentru popoare”.

⁶ Dar eu am spus:
„Ah, Doamne Dumnezeule,
iată, eu nu știu să vorbesc, pentru că sunt un copil”.

⁷ Dar Domnul mi-a zis:
„Nu spune: «Sunt un copil»,
căci vei merge la toți cei la care te voi trimite
și vei vorbi tot ceea ce îți voi porunci.

⁸ Nu-ți fie teamă dinaintea lor,
căci eu sunt cu tine ca să te scap” –
oracolul Domnului.

⁹ Domnul și-a întins mâna și mi-a atins gura.
Domnul mi-a zis:
„Iată, am pus cuvintele mele în gura ta!

¹⁰ Vezi, te stabilesc astăzi peste popoare și peste domnii,
ca să smulgi și să dărâmi, să distrugi și să dobori,
să construiești și să plantezi”.

¹¹ Cuvântul Domnului a fost către mine: „Ce vezi tu, Ieremia?”. Iar eu am spus: „Văd o nuia de migdal”.

¹² Domnul mi-a zis: „Ai văzut bine, pentru că eu veghez asupra cuvântului meu ca să se împlinească”.

¹³ Cuvântul Domnului a fost către mine a doua oară: „Ce vezi tu?”. Eu am răspuns: „Văd un cazan care fierbe și fața lui este

dinspre nord”.

¹⁴ Domnul mi-a zis:

„De la nord se va revărsa răul peste toți locuitorii țării”.

¹⁵ Căci, iată, eu chem toate familiile domniilor din nord –

oracolul Domnului –

ele vor veni și-și vor așeza tronul la intrarea porților Ierusalimului,

împotriva tuturor zidurilor sale de jur împrejur

și împotriva tuturor cetăților lui Iuda.

¹⁶ Voi pronunța judecata mea asupra lor

din cauza întregii lor răutăți

prin care m-au abandonat;

au ars tămâie altor zei

și s-au prosternat înaintea lucrărilor mâinilor lor.

¹⁷ Dar tu, încinge-ți coapsele, ridică-te

și spune-le tot ce-ți voi porunci.

Nu te înspăimânta dinaintea lor

ca să nu te fac eu să te înspăimânți dinaintea lor.

¹⁸ Iată, eu te pun astăzi ca o cetate întărită,

ca un stâlp de fier și ca niște ziduri de bronz împotriva întregii țări,

împotriva regilor lui Iuda și a căpeteniilor lui,

împotriva preoților lui și împotriva poporului țării.

¹⁹ Ei vor lupta împotriva ta, dar nu vor putea să te [învingă],

căci eu sunt cu tine – oracolul Domnului – ca să te scap.

2.

Apostazia Israelului

¹ Cuvântul Domnului a fost către mine:

² „Mergi și strigă în auzul Ierusalimului:

«Așa vorbește Domnul:

«Îmi amintesc de tine, de gingășia tinereții tale,

de iubirea de când erai logodită,

când veneai după mine în pustiu,

într-un ținut nesemănat.

³ Israel era sfânt pentru Domnul, primiția roadelor sale;

toți cei care mâncau din ea se făceau vinovați,

răul venea asupra lor» –

oracolul Domnului.

⁴ Ascultați cuvântul Domnului, casă a lui Iacob

și toate familiile casei lui Israel!

⁵ Așa vorbește Domnul:

„Ce nedreptate au găsit părinții voștri în mine,

că s-au îndepărtat de mine,

au mers după deșertăciune și au ajuns deșertăciune.

⁶ Nu au spus: «Unde este Domnul care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a condus prin pustiu, în ținutul deșert și uscat, în ținutul secetei și al umbrei morții, în ținutul prin care nu trece nimeni și unde nu locuiește niciun om?».

⁷ Eu v-am adus într-o țară ca o grădină ca să mâncați roadele și bunătățile ei; dar voi ați venit și ați profanat țara mea și ați făcut moștenirea mea abominabilă.

⁸ Preoții nu au mai spus: «Unde este Domnul?», cei care se ocupă cu legea nu m-au cunoscut, păstorii s-au revoltat împotriva mea, profeții au profețit prin Baal și au mers după cei care nu le erau de folos.

⁹ De aceea, din nou mă voi certa cu voi – oracolul Domnului – și cu fiii fiilor voștri mă voi certa.

¹⁰ Treceți în insulele Chitim și vedeți, în Chedar trimiteți ca să pricepeți, vedeți dacă a mai fost ceva asemănător!

¹¹ Și-a schimbat oare vreun neam dumnezeii, deși ei nu sunt dumnezeii? Dar poporul meu și-a schimbat gloria cu ceea ce nu-i este de folos.

¹² Uimiți-vă, cerurilor, pentru asta și îngroziți-vă ca niciodată – oracolul Domnului.

¹³ Căci poporul meu a făcut două rele: m-au părăsit pe mine, izvorul de apă vie, ca să-și sape cisterne, cisterne crăpate, care nu pot [să țină] apă.

¹⁴ Oare este Israel un sclav dacă s-a născut în casă? De ce a devenit pradă?

¹⁵ Împotriva lui rag puii de leu, își ridică glasul și dau țara lui spre devastare, cetățile lui sunt ruinate, fără locuitori.

¹⁶ Chiar și fiii [cetăților] Memfis și Tafnis îți vor rade capul.

¹⁷ Oare nu ți-ai făcut-o singur, părăsindu-l pe Domnul Dumnezeuul tău când el te conducea pe cale?

¹⁸ Acum, ce ai tu pe calea spre Egipt ca să bei din apele Șihor și cei ai făcut tu pe calea Asiriei ca să bei din apele Râului?

¹⁹ Dar răutatea ta te va corecta și apostazia ta te va mostra.

Recunoaște și vezi că este rău și amar
că l-ai părăsit pe Domnul Dumnezeuul tău
și că nu este în tine teamă de mine –
oracolul Domnului Dumnezeuului Sabaot.

²⁰ De demult am frânt jugul tău
și am rupt legăturile tale, iar tu ai zis:
«Nu vreau să slujesc».

De fapt, pe orice colină înaltă
și sub orice copac verde te-ai desfrânat.

²¹ Eu te-am plantat ca o viță de soi, sămânță genuină.
Cum de te-ai schimbat față de mine
devenind viță sălbatică?

²² Chiar dacă te-ai spăla cu leșie
și ai folosi mult săpun,
nelegiuirea ta ar rămâne înaintea mea –
oracolul Domnului Dumnezeu.

²³ Cum de spui: «Nu sunt întinată,
nu m-am dus după Baali».
Privește calea ta în vale,
recunoaște ce ai făcut,
dromaderă sprintenă, rătăcitoare pe căile ei.

²⁴ Măgăriță obișnuită cu pustiu,
în dorința sufletului ei suflă aer;
cine va putea să împlinească poftele ei?
Cei care o caută nu trebuie să obosească,
o vor găsi în luna ei.

²⁵ Evită să-ți dezgolești piciorul și gâtul,
[ca nu cumva] să se usuce!
Dar tu spui: «Degeaba!
Nu, eu îi iubesc pe străini și vreau să merg după ei».

²⁶ Așa cum se rușinează hoțul când este aflat,
așa se va rușina casa lui Israel:
ei, regii lor, căpeteniile lor,
preoții lor și profeții lor.

²⁷ Ei, care zic lemnului «Tu ești tatăl meu»
și pietrei: «Tu m-ai născut».
Căci au întors către mine spatele, și nu fața.
Dar în timpul nenorocirii lor vor zice:
«Ridică-te și salvează-ne!».

²⁸ Unde sunt dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut?
Să se ridice ei și să te salveze în timpul nenorocirii tale.
Căci numeroși ca și cetățile tale sunt zeii tăi, Iuda!

²⁹ De ce vă certați cu mine?
Voi toți v-ați revoltat împotriva mea –
oracolul Domnului.

³⁰ În zadar i-am lovit pe fiii voștri:
nu au luat nicio învățătură.
Sabia voastră i-a mâncat pe profeții voștri
ca un leu devastator.

³¹ Ce generație sunteți voi!
Considerați cuvântul Domnului:
oare am fost eu un pustiu pentru Israel
sau un ținut al întunericului?
De ce spune poporul meu:
«Rătăcim, și nu mai venim la tine».

³² Își uită fecioara podoabele ei
sau mireasa, cingătoarele ei?
Totuși, poporul meu a uitat de mine
deja, de zile fără număr.

³³ Ce bine faci căile tale când cauți iubirea!
De aceea ți-ai obișnuit căile cu cele rele.

³⁴ Da, în poalele tale au găsit sângele persoanelor sărace și nevinovate,
găsindu-i și pe cei care nu au spart [ușile lor].
În ciuda a toate acestea,

³⁵ tu zici: «Sunt nevinovată;
ba chiar s-a întors mânia de la mine».
Iată-mă, să facem judecată cu tine,
pentru că ai zis: «Nu am păcătuit».

³⁶ Cât de mult te-ai epuizat schimbând căile tale!
Te vei rușina și de Egipt după cum te-ai rușinat de Asiria.

³⁷ Chiar și de acolo vei ieși,
iar mâinile tale vor fi pe capul tău.
Căci Domnul i-a părăsit pe cei în care tu îți puneai încrederea
și nu vei reuși prin ei.

3.

Convertire

¹ Se zice: «Dacă un bărbat își trimite soția
și ea pleacă de la el și ajunge să fie a altui bărbat,
oare se mai întoarce el la ea?».
Oare nu ar fi ținutul acela profanat?
Dar tu te-ai desfrânat cu mulți prieteni
și vrei să te întorci la mine?
Oracolul Domnului.

² Ridică-ți ochii spre colinele golașe și vezi:
unde nu te-ai culcat?
Ai stat înaintea lor pe căi ca arabul în pustiu
și ai profanat țara cu desfrânările tale și cu răutatea ta.

³ De aceea au fost oprite ploile îmbelșugate
și ploaie târzie nu a mai fost.

Ai avut o frunte de femeie desfrânată
și ai refuzat să te rușinezi.

⁴ Oare nu vei striga de acum către mine:
«Tatăl meu, prietenul de încredere al tinereții mele ești tu!»?

⁵ Va păstra oare mânie pentru totdeauna,
o va ține la nesfârșit?
Iată, ai vorbit și ai făcut relele pe care le-ai putut!

Regatul de Nord, invitat la convertire

⁶ Domnul mi-a zis în zilele lui Iosia, regele: „Ai văzut ce a făcut apostata de Israel? A mers pe toți munții cei înalți și sub toți copacii verzi și s-a desfrânat acolo.

⁷ Eu spuneam că după toate aceste fapte ale ei se va întoarce la mine, dar nu s-a întors. Și a văzut sora ei vicleană, Iuda.

⁸ Dar am văzut că, în ciuda tuturor lucrurilor în care a comis adulter, pe apostata Israel am alungat-o și i-am dat act de despărțire; totuși vicleana Iuda, sora ei, nu s-a temut, ci s-a dus și s-a desfrânat și ea.

⁹ Și, din cauza renumelui desfrânării ei, a profanat țara și a săvârșit adulter cu piatra și cu lemnul.

¹⁰ Dar, în ciuda a toate acestea, vicleana ei soră, Iuda, nu s-a întors la mine din toată inima, ci cu înșelăciune – oracolul Domnului”.

¹¹ Apoi Domnul mi-a zis: „Apostata Israel este mai dreaptă în sufletul ei decât vicleana Iuda.

¹² Mergi și strigă aceste cuvinte spre nord și spune:

«Întoarce-te, apostată Israel

– oracolul Domnului!

Nu-mi va mai cădea fața împotriva ta,

pentru că eu sunt îndurător

– oracolul Domnului –

și nu țin mânie pentru totdeauna.

¹³ Doar recunoaște-ți păcatul

că te-ai revoltat împotriva Domnului Dumnezeului tău,

că ți-ai risipit căile după străini sub orice copac verde

și nu ai ascultat de glasul meu

– oracolul Domnului».

Poporul mesianic, în Sion

¹⁴ Întoarceți-vă, fii răzvrățiți – oracolul Domnului –, pentru că eu sunt un soț pentru voi și vă voi lua pe unul dintr-o cetate și pe doi dintr-o familie și vă voi aduce în Sion.

¹⁵ Vă voi da păstori după inima mea și vă vor păstori cu știință și prudență.

¹⁶ Când vă veți înmulți și veți fi rodnici în țară în zilele acelea – oracolul Domnului –, nu se va mai zice «arca alianței Domnului», nici nu se va sui la inimă, nu-și va aminti de ea, nu o vor cerceta și nu se va mai face.

¹⁷ În acel timp, vor numi Ierusalimul «tronul Domnului» și se vor aduna la el toate neamurile, la numele Domnului din Ierusalim, și nu vor mai umbla după încăpățânarea inimii lor celei rele.

¹⁸ În zilele acelea va veni casa lui Iuda la casa lui Israel și, împreună, vor veni din ținutul de nord spre țara pe care am dat-o

moștenire părinților voștri.

Poem despre convertire

¹⁹ Eu ziceam: «Cum să te pun printre fii
și să-ți dau țara cea plăcută,
moștenirea cea mai frumoasă a neamurilor?».

Dar am zis: «Tu mă chemi:
«Tatăl meu» și nu te vei abate de la urmarea mea».

²⁰ Într-adevăr, așa cum este o femeie vicleană față de prietenul ei,
la fel ați fost voi vicleni, casă a lui Israel”
– oracolul Domnului.

²¹ Un glas se aude pe colinele golașe:
plânsul suspinelor fiilor lui Israel,
căci și-au sucit căile, l-au uitat pe Domnul Dumnezeul lor.

²² „Întoarceți-vă, fii răzvrățiți!
Eu vă voi vindeca apostaziile voastre”.
„Iată-ne, venim la tine,
căci tu ești Domnul Dumnezeul nostru”.

²³ Într-adevăr, înșelăciune sunt colinele și vuietul munților,
căci, cu adevărat, în Domnul Dumnezeul nostru
este mântuirea lui Israel.

²⁴ Rușinea a devorat osteneala părinților noștri din tinerețea noastră: turmele lor, cirezile lor, fiii și fiicele lor.

²⁵ Să zacem în rușinea noastră
și să ne acopere înjosirea noastră,
căci am păcătuț împotriva Domnului Dumnezeului nostru
noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până astăzi
și nu am ascultat de glasul Domnului Dumnezeului nostru.

4.

¹ Dacă te vei întoarce, Israel,
– oracolul Domnului –
dacă te vei întoarce la mine
și vei îndepărta idolii tăi dinaintea mea,
atunci nu vei rătăci.

² Dacă vei jura: „Viu este Domnul” în adevăr, în judecată și în dreptate,
neamurile se vor binecuvânta în el și se vor lăuda în el.

³ Căci așa vorbește Domnul către oamenii lui Iuda și ai Ierusalimului:
„Deșteleniți terenul, dar nu semănați între spini!”.

⁴ Tăiați-vă împrejur pentru Domnul,
circumcideți-vă inimile,
oameni ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului!
Ca să nu iasă mânia mea ca un foc,

să ardă și să nu fie nimeni care să stingă
din cauza răutății faptelor voastre.

Invazia din nord

⁵ Faceți cunoscut în Iuda, faceți să se audă în Ierusalim și spuneți:

„Sunați din trâmbiță în țară, strigați puternic și ziceți:

«Adunați-vă ca să mergem în cetățile întărite!».

⁶ Înălțați un steag spre Sion,

refugiați-vă și nu stați!

Pentru că eu fac să vină din nord rău și nenorocire mare!

⁷ Leul s-a ridicat din desișul său

și distrugătorul neamurilor s-a ridicat și a ieșit din locul lui

ca să dea țara ta devastării:

cetățile tale vor fi ruinate și nu va mai fi niciun locuitor [în ele].

⁸ De aceea, îmbrăcați-vă cu sac, jeliți și gemeți,

pentru că mânia aprinsă a Domnului nu se întoarce de la noi!

⁹ În ziua aceea, se va pierde inima regelui și a căpeteniilor,

preoții vor fi dezolați și profeții se vor îngrozi”.

¹⁰ Eu spuneam: „Ah, Doamne Dumnezeule,

tu ai amăgit poporul acesta și Ierusalimul, zicând:

«Pacea este cu voi».

Dar sabia ajungea până la sufletul lor”.

¹¹ În acel timp, se va spune poporului acestuia și Ierusalimului:

„Un vânt puternic vine de pe colinele golașe spre pustiu,

pe drumul fiicei poporului meu,

dar nu ca să vânture și nici ca să curețe.

¹² Un vânt mai puternic decât acela va veni pentru mine!

Acum, și eu voi pronunța judecăți împotriva lor.

¹³ Iată, se înalță ca norii, carele lui sunt ca un vârtej,

caii lui sunt mai iuți decât vulturii.

Vai de noi, pentru că suntem devastate!

¹⁴ Curăță-ți inima de răutate, Ierusalime, ca să fii salvată!

Până când vei lăsa să zacă în tine gândurile tale nelegiuite?

¹⁵ Căci un glas este făcut cunoscut din Dan

și o veste de nenorocire, din muntele lui Efraim.

¹⁶ Amintiți neamurilor, iată, faceți să se audă împotriva Ierusalimului:

«Străjeri vin dintr-o țară îndepărtată

și-și ridică glasul împotriva cetăților lui Iuda».

¹⁷ Ca paznicii unui câmp vor fi împotriva ei de jur împrejur

pentru că te-ai revoltat împotriva mea –

oracolul Domnului.

¹⁸ Calea ta și faptele tale au făcut acestea împotriva ta.

Această răutate a ta este amară, ți-a atins inima.

¹⁹ Măruntaiele mele, măruntaiele mele!

Mă doare inima-n piept!

Freacă inima în mine că nu pot să tac.

Pentru că sufletul meu a auzit sunet de trâmbiță, strigăt de luptă.

²⁰ Dezastru peste dezastru se anunță,

căci toată țara este devastată,

dintr-odată sunt devastate corturile mele,

într-o clipă, perdelele mele.

²¹ Până când voi vedea steagul

și voi auzi sunet de trâmbiță?

²² Pentru că poporul meu este nebun,

pe mine nu m-au cunoscut,

ei sunt fii fără minte și nu pricep.

Sunt înțelepți în a face rău

și nu știu să facă bine.

²³ Am privit spre pământ și, iată, era neorânduit și gol,

spre ceruri, și nu era lumina lor.

²⁴ Am privit spre munți și, iată, se cutremurau

și toate dealurile se clătinau.

²⁵ Am privit și, iată, nu era niciun om

și toate păsările cerului își luaseră zborul.

²⁶ Am privit și, iată, grădina a devenit pustiu

și toate cetățile sale erau dărmate dinaintea Domnului,

înaintea mâinii sale aprinse.

²⁷ Căci așa vorbește Domnul:

«Toată țara va fi devastată, dar nu o voi face de tot».

²⁸ De aceea, pământul va jeli

și cerurile de deasupra se vor întuneca

pentru că eu am vorbit, am hotărât

și nu voi avea milă și nu mă voi întoarce de la [hotărâre].

²⁹ De zgomotul călăreților și al celor care întind arcul,

toată cetatea fuge;

ei vin în desigur și urcă pe stânci,

fiecare cetate va fi părăsită

și nu va fi niciun om care să locuiască în ele.

³⁰ Dar tu, cea devastată, ce vei face?

Chiar dacă te vei îmbrăca în purpură

și te vei împodobi cu podoabe de aur,

chiar dacă îți vei mări ochii cu machiaj,

în zadar te înfrumusețezi.

Amanții te vor disprețui și vor căuta viața ta.

³¹ Am auzit un glas ca al celei care naște,

strămtorare ca a celei care naște pentru întâia oară,

glasul fiicei Sionului:

ea suspină și-și întinde mâinile;

vai de mine, pentru că mi se stinge sufletul
din cauza celor care măucid”.

5.

Motivele invaziei

¹ Străbateți străzile Ierusalimului și vedeți,
recunoașteți și căutați în piețele sale
dacă găsiți vreun om care să facă judecată și să caute fidelitatea,
și eu îi voi ierta.

² Chiar când zic: „Viu este Domnul!”, ei jură fals.

³ Doamne, oare ochii tăi nu sunt pentru fidelitate?
Tu i-ai lovit, dar pe ei nu-i doare,
i-ai vlăguit, dar ei au refuzat să accepte mustrarea;
și-au întărit fața mai mult decât stânca
și au refuzat să se întoarcă.

⁴ Dar eu ziceam: „Iată, ei sunt sărmani, prostuți!”;
căci ei nu cunosc calea Domnului și judecata Dumnezeului lor.

⁵ Eu mă voi duce la cei mari și le voi spune
că ei nu cunosc calea Domnului și judecata Dumnezeului lor.
Dar ei împreună au zdrobit jugul și au rupt legăturile.

⁶ De aceea, îi va lovi un leu din pădure
și un lup din ținuturi nelocuite îi va prăda,
leopardul pândește asupra cetăților lor:
oricine iese de acolo va fi sfâșiat
pentru că au înmulțit nelegiuirile lor
și răzvrătirile lor au devenit multe.

⁷ Cum, pentru aceasta ar trebui să te iert?
Fiii tăi m-au părăsit și jură pe ceea ce nu este dumnezeu;
eu i-am săturat, iar ei au comis adulter
și și-au făcut tăieturi la casa desfrânatei.

⁸ Ca niște cai înfierbântați [după iepe] ei sunt:
fiecare nechează după soția prietenului său.

⁹ Să nu pedepsesc eu oare pentru aceasta?
Oracolul Domnului.
Să nu se răzbune sufletul meu pe un neam ca acesta?

¹⁰ Urcăți între șirurile lui și distrugeți,
dar n-o faceți de tot;
îndepărtați vlăstarii săi,
pentru că nu sunt ai Domnului.

¹¹ Căci s-au îndepărtat de mine casa lui Israel și casa lui Iuda –
oracolul Domnului.

¹² L-au renegat pe Domnul și au zis:
„El nu există.

Nu va veni asupra noastră răul
și nu vom vedea sabia și foamea”.

¹³ Profeții vor deveni ca o suflare
și cuvânt nu va fi în ei:
așa li se va face.

¹⁴ De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu Sabaot:
„Pentru că ați spus cuvântul acesta,
iată, eu pun cuvintele mele în gura ta ca un foc,
și poporul acesta este ca niște lemne, și le va devora.

¹⁵ Iată, eu fac să vină asupra voastră un neam de departe,
casă a lui Israel – oracolul Domnului,
un neam nesfârșit, un neam din vechime,
un neam a cărui limbă n-o cunoști
și nu înțelegi ce vorbește.

¹⁶ Tolba sa este ca un mormânt deschis.
Toți sunt viteji.

¹⁷ Vor mânca secerișul tău și pâinea ta;
îi vor devora pe fiii tăi și pe fiicele tale;
vor mânca turmele tale și cirezile tale,
vor nimici cu sabia cetățile tale fortificate
în care te încredeai.

Pedagogia pedepsei

¹⁸ Dar și în zilele acelea –
oracolul Domnului –,
nu voi face acestea de tot cu voi.

¹⁹ Când veți spune: «Pentru care motiv ne-a făcut Domnul Dumnezeu nostru toate acestea?», le vei spune: «După cum m-ați părăsit și ați slujit zeilor străini în țara voastră, tot așa veți sluji străinilor într-o țară care nu este a voastră».

²⁰ Faceți cunoscută aceasta casei lui Iacob
și faceți să se audă în Iuda, zicând:

²¹ «Ascultați aceasta, popor nebun și fără inimă:
aveți ochi, și nu vedeți,
aveți urechi, și nu ascultați.

²² Oare nu vă veți teme de mine? –
oracolul Domnului –;
nu veți tremura înaintea mea,
eu, care am pus nisipul ca hotar pentru mare
printr-o hotărâre veșnică
și nu va trece peste el?
Valurile se agită, dar nu pot,
vuiesc, dar nu-l pot trece».

²³ Poporul acesta are o inimă rebelă și răzvrătită,
s-au întors și au plecat.

²⁴ Ei nu spun în inima lor:
 «Să ne temem de Domnul Dumnezeu nostru,
 care dă ploaie timpurie și târzie la timpul lor
 și are grijă de secerișul nostru
 pentru săptămânile hotărâte».

²⁵ Nelegiuirile voastre au îndepărtat acestea
 și păcatele voastre v-au lipsit de binele vostru.

²⁶ Căci și în poporul meu se găsesc nelegiuiți
 care pândesc precum cei care leagă capcane;
 stau [la pândă] ca un distrugător,
 ca să captureze oameni.

²⁷ Ca o colivie plină cu păsări,
 așa este casa lor plină de înșelăciune.
 De aceea au ajuns mari și s-au îmbogățit.

²⁸ Sunt grași și corpolenți,
 au întrecut limitele răului;
 nu fac dreptate,
 nu fac să aibă succes cauza orfanului
 și judecata celor nevoiași nu o judecă.

²⁹ Să nu pedepsesc eu oare pentru aceasta?” –
 oracolul Domnului;
 să nu se răzbune sufletul meu pe un neam ca acesta?

³⁰ Ceva respingător și oribil se întâmplă în țară!

³¹ Profeții profetesc în mod înșelător
 și preoții stăpânesc după voia lor,
 iar poporului meu îi place așa.
 Dar ce veți face la urmă?

6.

Ierusalimul, asediat

¹ Scăpați, fii ai lui Beniamin, din mijlocul Ierusalimului!
 Sunați din trâmbiță la Tecoă,
 ridicați un semnal în Bet-Cherem!
 Căci răul se arată din nord și un dezastru mare.

² Pe frumoasa și gingașa fiică a Sionului o voi reduce la tăcere.

³ Vor veni asupra ei păstori cu turmele lor,
 își vor fixa corturile împotriva ei de jur împrejur
 și fiecare va paște în partea lui.

⁴ Declarați împotriva ei un sfânt război,
 ridicați-vă și să mergem la amiază.
 Vai de noi!
 Căci ziua este pe sfârșite
 și umbrele serii se lungesc.

⁵ Ridicați-vă, să mergem noaptea
și să prădăm palatele ei!

⁶ Căci așa vorbește Domnul Sabaot:
„Tăiați copaci și așezați împotriva Ierusalimului parapeți!
Ea, cetatea, toată este pedepsită,
oprimare este în interiorul ei”.

⁷ Cum își varsă cisterna apele,
așa își varsă ea răutatea.
Violență și ruină se aude în ea,
înainte mea, întotdeauna, boală și lovitură.

⁸ Lasă-te corectat, Ierusalime,
ca să nu se îndepărteze sufletul meu de la tine,
ca să nu fac din tine o ruină
și un pământ care nu este locuit.

⁹ Căci așa vorbește Domnul Sabaot:
„Strângeți restul lui Israel ca pe o vie,
întoarce-ți mâna asemenea culegătorului asupra coșurilor!

¹⁰ Cui voi vorbi și voi da mărturie ca ei să asculte?
Iată, urechea lor este necircumcisă și nu pot să audă.
Iată, cuvântul Domnului a devenit pentru ei rușine,
nu-și mai găsesc plăcerea în el.

¹¹ M-am umplut de mânia Domnului
și nu mai pot s-o țin.
Revars-o asupra pruncilor de pe uliță
și, totodată, asupra grupului de tineri.
Căci și bărbatul, și femeia vor fi capturați,
ca și bătrânul și cel plin de zile.

¹² Casele lor vor trece la alții
împreună cu câmpiile și femeile,
căci îmi voi întinde mâna împotriva locuitorilor țării”,
oracolul Domnului.

¹³ Căci, de la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi,
și de la profet până la preot, toți lucrează cu înșelăciune.

¹⁴ Ei tratează rănilor poporului meu cu superficialitate
și zic: „Pace, pace!”, dar nu este pace.

¹⁵ Sunt făcuți de rușine pentru că fac lucruri abominabile;
Dar ei nu se mai rușinează
și nu mai știu de umilință.
De aceea, vor cădea cu cei care cad
și, în timpul pedepsei, se vor poticni,
spune Domnul.

¹⁶ Așa vorbește Domnul:
„Stați pe căi și vedeți!
Consultați cărările de altădată:
care este calea binelui,

mergeți pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!”.

Dar ei au zis: „Nu vrem să mergem”.

¹⁷ Am stabilit peste voi străjeri: ascultați sunetul trâmbiței!

Dar ei au zis: „Nu vrem să ascultăm”.

¹⁸ De aceea, ascultați, neamuri,

și află, adunare, ceea ce este împotriva lor.

¹⁹ Ascultă, pământule:

voi face să vină răul asupra acestui popor,

rodul planurilor lor,

pentru că nu au ascultat cuvintele mele

și legea mea au respins-o.

²⁰ La ce [bun] să ajungă la mine tămâie din Saba

și scorțișoara cea bună dintr-o țară îndepărtată?

Arderile voastre de tot nu-mi sunt plăcute

și jertfele voastre nu au trecere înaintea mea.

²¹ De aceea, așa vorbește Domnul:

Iată, voi pune capcane înaintea acestui popor;

părinții și fiii vor cădea împreună în ele

și vor pieri locuitorul și vecinul său.

²² Așa vorbește Domnul:

„Iată, un popor vine din ținutul de nord

și un neam mare se ridică de la marginile pământului.

²³ Ei apucă arcul și lancea;

sunt cruzi și nu au milă.

Glasul lor mugește ca marea și călăresc pe cai.

Ei sunt pregătiți ca un singur om

ca să lupte împotriva ta, fiica Sionului.

²⁴ Am auzit de faima lui și ne-au slăbit mâinile.

Strămtorarea ne-a surprins,

chin precum al celei care naște.

²⁵ Nu ieșiți la câmp și nu mergeți pe drum,

căci sabia dușmanului este teroare de jur împrejur.

²⁶ Fiică a Sionului, încinge-te cu sac și acoperă-te cu cenușă!

Jelește ca pentru singurul fiu,

plânset al amărăciunilor.

Căci pe neașteptate va veni devastatorul asupra noastră.

²⁷ Te-am pus ca unul care îl încearcă pe poporul meu,

ca o fortăreață, ca să cunoști și să încerci căile lor.

²⁸ Toți sunt rebeli, umblă și bârfesc.

Sunt ca bronzul și fierul, toți sunt niște corupți.

²⁹ Foalele suflă, plumbul este consumat de foc,

în zadar topește topitorul,

căci cele rele nu sunt separate.

³⁰ «Argint respins» li se va spune,

căci Domnul i-a respins”.

ORACOLE DIN TIMPUL LUI IOIACIM

7.

Cultul adevărat

a) *Atac împotriva templului*

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul:

² „Stai la poarta casei Domnului, proclamă acolo cuvântul acesta și spune:

«Ascultați cuvântul Domnului, toți cei din Iuda care veniți prin porțile acestea ca să vă prosternați înaintea Domnului!

³ Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «Faceți bune căile și faptele voastre și eu vă voi stabili în locul acesta!»

⁴ Nu vă încredeți în cuvintele înșelătoare care zic: „Templul Domnului, templul Domnului, templul Domnului!”».

⁵ Căci dacă veți face bune căile și faptele voastre și dacă veți face judecată între un om și aproapele lui,

⁶ dacă nu-i veți asupri pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta și dacă nu veți merge după zei străini, spre nenorocirea voastră,

⁷ vă voi face să stați în locul acesta, în țara pe care le-am dat-o părinților voștri din veac și până-n veac.

⁸ Dar, iată, voi vă încredeți în cuvinte înșelătoare care nu folosesc.

⁹ Furați, ucideți, comiteți adulter, jurați strâmb, oferiți tămâie lui Baal și umblați după zei străini pe care nu-i cunoașteți.

¹⁰ Apoi veniți și stați înaintea mea, în casa asupra căreia este chemat numele meu, și spuneți: „Suntem salvați” ca să faceți toate aceste lucruri abominabile.

¹¹ Casa aceasta, asupra căreia este chemat numele meu, este o peșteră de tâlhari în ochii voștri? Iată, eu însumi am văzut – oracolul Domnului.

¹² Mergeți la locul meu care este în Șilo și unde am pus să locuiască numele meu de la început și vedeți ce i-am făcut din cauza răutății poporului meu, Israel.

¹³ Dar acum, întrucât ați făcut toate aceste fapte – oracolul Domnului –, v-am vorbit ca să vă trezesc, v-am vorbit, dar nu ați ascultat, v-am chemat, dar nu ați răspuns;

¹⁴ voi face casei asupra căreia este chemat numele meu și în care voi vă puneți încrederea și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri așa cum am făcut cu Șilo.

¹⁵ Vă voi alunga din fața mea așa cum i-am alungat pe toți frații voștri și toată descendența lui Efraim» »”.

b) *Împotriva zeilor străini*

¹⁶ „Acum, tu nu te ruga pentru poporul acesta, nici nu ridica strigăt sau rugăciune pentru ei, nu insista la mine, pentru că eu nu te voi asculta.

¹⁷ Oare nu vezi tu ceea ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe străzile din Ierusalim?

¹⁸ Fiii adună lemne și părinții aprind focul; femeile frământă aluatul ca să facă turte pentru regina cerului și varsă libații altor zei ca să mă facă să mă mâni.

¹⁹ Oare pe mine mă mânie – oracolul Domnului – sau poate pe ei înșiși, spre rușinea fețelor lor?”.

²⁰ De aceea, așa vorbește stăpânul meu, Domnul: „Iată, mânia mea, furia mea se revarsă asupra locului acestuia, asupra oamenilor și animalelor, asupra copacilor câmpiei și asupra roadelor pământului: se va aprinde și nu se va stinge”.

c) *Cultul lipsit de fidelitate*

- ²¹ Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: „Adăugați arderile voastre de tot la jertfele voastre și mâncați carnea!
- ²² Căci nu le-am spus niciun cuvânt părinților voștri și nu le-am poruncit cu privire la arderea de tot și la jertfe când i-am făcut să iasă din țara Egiptului.
- ²³ Totuși, le-am poruncit acest lucru: ascultați glasul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul meu; umblați pe căile pe care vi le-am poruncit și va fi bine pentru voi.
- ²⁴ Dar ei nu au ascultat și nici nu și-au plecat urechea, ci au umblat după planurile încăpățănate ale inimii lor rele: au dat înapoi, nu înainte.
- ²⁵ Din ziua în care i-am făcut să iasă pe părinții voștri din țara Egiptului și până în ziua de azi i-am trimis la voi pe toți slujitorii mei, profeții; zi de zi îi trezeam și îi trimiteam.
- ²⁶ Dar ei nu m-au ascultat și nu și-au plecat urechile; și-au întepenit grumazul și au făcut mai rău decât părinții lor.
- ²⁷ Dar tu spune-le toate aceste cuvinte, însă ei nu te vor asculta; cheamă-i, dar ei nu vor răspunde.
- ²⁸ Spune-le: «Acesta este neamul care nu ascultă glasul Domnului Dumnezeului său și care nu primește mustrarea. Fidelitatea a pierit, a dispărut din gura lor.

d) *Cultul nelegitim; amenințarea exilului*

- ²⁹ Taie-ți cununa și arunc-o;
înalță un plânset pe colinele golașe
pentru că Domnul a respins și a abandonat generația furiei sale».
- ³⁰ Căci fiii lui Iuda au făcut ceea ce este rău în ochii mei – oracolul Domnului – au pus idolii în casa asupra căreia este chemat numele meu ca s-o întineze.
- ³¹ Au zidit și înălțimile de la Tofet, în Valea Ben-Hinom, ca să-și ardă în foc fiii și fiicele, ceea ce eu nu am poruncit și nu s-a suit la inima mea.
- ³² De aceea, iată, vin zile – oracolul Domnului – în care nu se va mai zice «Tofet» și «Valea Ben-Hinom», ci «Valea Măcelului» și vor înmormânta în Tofet și nu va mai fi loc.
- ³³ Cadavrele poporului acestuia vor deveni hrană pentru păsările cerului și pentru animalele pământului și nu va mai fi nimeni care să le alunge.
- ³⁴ Voi face să înceteze din cetățile lui Iuda și de pe străzile Ierusalimului glasul bucuriei și glasul veseliei, glasul mirelui și glasul miresei pentru că țara va deveni o ruină”.

8.

- ¹ În acel timp, vor scoate oasele regilor lui Iuda, oasele căpeteniilor lui, oasele preoților, oasele profeților și oasele locuitorilor Ierusalimului din mormintele lor.
- ² Le vor întinde la soare și la lună și la toate oștirile cerului pe care le-au iubit și cărora le-au slujit, după care au umblat și pe care le-au căutat, în fața cărora s-au prosternat. Nu vor mai fi adunate și nu vor mai fi îngropate, ci vor deveni gunoi pe suprafața pământului.
- ³ Tot restul care va rămâne din această familie rea, în orice loc unde i-am alungat, va prefera moartea în loc de viață – oracolul Domnului Sabaot.

Apostazia lui Israel

- ⁴ Spune-le: „Așa vorbește Domnul:
Cine cade, oare nu se mai ridică?
Cine se abate, oare nu se mai întoarce?

⁵ De ce s-a abătut poporul acesta, Ierusalimul,
printr-o rătăcire permanentă?
S-au atașat de înșelătorie
și refuză să se întoarcă.

⁶ Am auzit și am ascultat:
ei nu vorbesc drept și nu este nimeni care să regrete răutatea sa, zicând:
«Ce am făcut?».

Toți se întorc la fuga lor
ca un cal lansat în luptă.

⁷ Chiar și barza pe cer își cunoaște timpurile,
turturica, rândunica și porumbelul
cunosc timpul când trebuie să vină.
Dar poporul meu nu a cunoscut timpul judecății Domnului”.

Legea, în mâinile preoților

⁸ Cum puteți să spuneți: „Noi suntem înțelepți
și legea Domnului este la noi?”.

Într-adevăr, pana mincinoasă a scribilor
a prefăcut [legea] în minciună.

⁹ Înțelepții au fost făcuți de rușine,
s-au îngrozit și au fost capturați.
Refuzând legea Domnului,
ce înțelepciune au ei?

¹⁰ De aceea, le voi da pe soțiile lor altora
și câmpurile lor, celor care le vor lua în stăpânire,
întrucât, de la cel mai mic până la cel mai mare,
toți sunt lacomi;
de la profet și până la preot,
toți lucrează cu înșelăciune.

¹¹ Ei tratează rănilor poporului meu cu superficialitate
și zic: „Pace, pace!”, dar nu este pace.

¹² Sunt făcuți de rușine pentru că fac lucruri abominabile;
Dar ei nu se mai rușinează
și nici nu știu de umilință.
De aceea, vor cădea cu cei care cad
și, în timpul când vor fi pedepsiți, se vor poticni,
spune Domnul.

Amenințări adresate lui Iuda

¹³ Vreau să adun recolta lor – oracolul Domnului –,
dar nu mai sunt struguri în vie,

nu mai sunt smochine în smochin;
frunzele se vor veșteji
și le voi pune să fie călcate în picioare.

14 De ce stăm așezați?

Adunați-vă să mergem în cetățile întărite
și să stăm acolo în tăcere,
pentru că Domnul ne-a redus la tăcere
și ne-a făcut să bem apă otrăvită,
deoarece am păcătuit împotriva Domnului.

15 Așteptam pace, dar nu este nimic bun;
timpul vindecării, dar iată, spaimă.

16 De la Dan se aude forăitul cailor,
de glasul nechezatului puternicilor săi
se cutremură toată țara.
Ei vin și devorează țara și tot ceea ce o umple,
cetatea și locuitorii ei.

17 Iată, eu trimit împotriva voastră șerpi și vipere
împotriva cărora nu există descântec.

Plângerea profetului pentru foamete

18 Chinul meu crește fără leac,
durerea inimii mele se întetește.

19 Iată, strigătul după ajutor al fiicei poporului meu
[se aude] dintr-o țară îndepărtată:
„Oare nu este Domnul în Sion?
Nu este regele său în el?”.

De ce m-au făcut să mă mânii prin idolii lor
și prin nimicurile străine?

20 A trecut secerișul, vara s-a terminat,
iar noi suntem salvați.

21 Din cauza răniilor fiicei poporului meu sunt rănit,
sunt trist și cuprins de groază.

22 Oare nu mai este balsam în Galaad?
Nu este niciun vindecător acolo?

De ce nu face vindecarea fiicei poporului meu?

23 Cine va face din capul meu [un izvor] de apă,
din ochii mei, o sursă de lacrimi
ca să-i plâng ziua și noaptea
pe cei străpunși ai fiicei poporului meu?

¹ Cine îmi va da în pustiu un popas pentru rătăcitori?
Vreau să părăsesc poporul meu și să plec de la ei,
pentru că toți sunt adulteri și o adunătură de trădători.

² Își întind limbile ca arcul;
pentru înșelăciune, și nu pentru fidelitate,
ei sunt viteji în țară.
Căci merg din rău în mai rău
și pe mine nu mă cunosc –
oracolul Domnului.

³ Fiecare să se păzească de aproapele său
și nimeni să nu se încreadă în fratele lui;
căci toți frații înșală și toți semenii umblă cu bârfa.

⁴ Toți își bat joc de aproapele lor,
nu spun adevărul,
își deprind limba să spună minciuna
și se trudesă să săvârșească nelegiuirea.

⁵ Locuința ta este în mijlocul înșelătoriei
și datorită înșelătoriei ei refuză să mă cunoască –
oracolul Domnului.

⁶ De aceea, așa vorbește Domnul Sabaot:
„Îi voi topi și îi voi pune la încercare,
căci ce aș mai putea face pentru fiica poporului meu?”.

⁷ Săgeată ucigătoare este limba lor
și vorbește cu înșelătorie;
cu gura lor vorbesc de pace cu prietenul lor,
dar în inima lor întind curse.

⁸ Pentru acestea, să nu-i pedepsesc –
oracolul Domnului –
și să nu se răzbune sufletul meu pe un neam ca acesta?

⁹ Deasupra munților voi înălța un plâns și un bocet;
peste pășunile pustiului, o lamentație,
pentru că li s-a dat foc, deși nu a trecut nimeni;
nu se aude niciun zgomot de turmă,
iar păsările cerului și animalele au fugit, au plecat.

Lamentațiune asupra Sionului

¹⁰ Voi face Ierusalimul un morman [de ruine],
o locuință a șacalilor,
și cetățile lui Iuda le voi da pustiirii, fără locuitori.

¹¹ Cine este omul înțelept care să priceapă aceasta,
către care a vorbit Domnul și să o facă cunoscută?
Pentru ce a pierit țara,

este arsă ca pustiul fără să treacă nimeni?”.

¹² Domnul a spus: „Pentru că au abandonat legea mea pe care le-am pus-o înainte, nu au ascultat de glasul meu și nu au umblat după [lege],

¹³ ci au umblat după încăpățânarea inimii lor și după Baalii pe care i-au cunoscut de la părinții lor,

¹⁴ de aceea – așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel – iată, eu voi hrăni poporul acesta cu pelin și-l voi face să bea apă otrăvită.

¹⁵ Îi voi împrăști printre neamuri pe care nu le-au cunoscut nici ei, nici părinții lor și voi trimite în urma lor sabia până când îi voi nimici.

¹⁶ Așa vorbește Domnul Sabaot:

„Fiți atenți și chemați bocitoarele să vină,
și la cele înțelepte trimiteți ca să vină!”.

¹⁷ Să se grăbească și să înalțe pentru noi o plângere,
ca ochii noștri să verse lacrimi
și pleoapele noastre să picure apă.

¹⁸ Un glas de plângere se aude din Sion:
cum am fost noi ruinați și rușinați foarte mult!
Căci trebuie să părăsim țara,
întrucât am fost alungați din locuințele noastre.

¹⁹ Ascultați, femeilor, cuvântul Domnului
și plecați-vă urechea la cuvântul gurii sale!
Învățați-le pe fiicele voastre plângerea
și fiecare, pe vecina ei elegia!

²⁰ Căci moartea a urcat prin ferestrele noastre
și a venit în palatele noastre
ca să-i nimicească pe prunci pe străzi
și pe tineri, în piețe.

²¹ Spune: „Acesta este oracolul Domnului:
cadavrul omului a căzut ca gunoiul pe suprafața câmpiei
și ca un snop în urma secerătorului
și nu mai este cine să adune”.

²² Așa vorbește Domnul:
„Să nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea lui,
să nu se laude cel puternic cu puterea lui
și să nu se laude cel bogat cu bogăția lui!

Adevărata înțelepciune

²³ Ci cel care se laudă, cu aceasta să se laude:
că înțelege și mă cunoaște,
căci eu sunt Domnul care face îndurare,
judecată și dreptate în țară
și în aceasta îmi găsesc plăcerea –
oracolul Domnului.

Circumcizia, o garanție falsă

²⁴ Iată, vin zile – oracolul Domnului – când îi voi vizita pe toți cei circumciși în trup,

²⁵ Egiptul, Iuda, Edom, pe fiii lui Amon, Moabul, pe toți cei cu părul tăiat care locuiesc în pustiu, pentru că toate neamurile sunt necircumcise și toată casa lui Israel are inima necircumcisă”.

10.

Idolii și Dumnezeu cel adevărat

¹ Ascultați cuvântul pe care vi-l spune Domnul, casă a lui Israel!

² Așa vorbește Domnul:

„Nu învățați calea neamurilor
și nu vă înspăimântați de semnele cerului,
căci neamurile se înspăimântă de ele.

³ Obiceiurile neamurilor sunt deșertăciune:
e lemn pe care [cineva] îl taie din pădure,
lucrarea mâinilor celui care cioplește cu securea.

⁴ Îl înfrumusețează cu argint și cu aur,
îl întăresc cu cuie și cu ciocan ca să nu se miște.

⁵ Ei sunt ca o sperietoare într-un câmp de pepeni:
nu vorbesc, trebuie să fie purtați, întrucât nu pășesc;
nu vă temeți de ei, căci ei nu pot face nici rău, nici bine”.

⁶ Nu este nimeni ca tine, Doamne!
Tu ești mare și mare este numele tău în putere.

⁷ Cine nu se va teme de tine, rege al neamurilor?
Căci ție ți se cuvine [aceasta].
Între toți înțelepții neamurilor
și în toate regatele lor nu este nimeni asemenea ție.

⁸ Totodată ei sunt și proști, și nebuni.
Doctrină a deșertăciunilor este lemnul.

⁹ Argint bătut este adus din Tarșis și aur, din Ufaz,
lucrare meșteșugită a mâinilor topitorului,
haina lor este de purpură stacojie și violetă,
toate sunt lucrare de înțelepți.

¹⁰ Domnul este Dumnezeu adevărat;
el este Dumnezeu vieții și rege veșnic.
De mânia lui se cutremură pământul
și neamurile nu pot [suporta] indignarea sa.

¹¹ Așa să spuneți:
„Dumnezeii care nu au făcut cerul și pământul,
aceștia vor pieri de pe pământ și de sub cer”.

¹² Dar el a făcut pământul cu puterea lui,
a stabilit lumea în înțelepciunea lui

și cu priceperea lui a întins cerurile.

¹³ Când dă drumul glasului său,
e un vuiet de ape în ceruri;
face să urce negura de la marginile pământului,
el face fulgerele pentru ploaie
și face să iasă vântul din vistieriile sale.

¹⁴ Căci tot omul poate să devină prost de la cunoaștere,
orice topitor poate fi făcut de rușine de chipul turnat,
căci idolul este o înșelăciune și nu este suflare în el.

¹⁵ Ei sunt deșertăciune, lucrare caraghioasă;
când vor fi vizitați, vor pieri.

¹⁶ Însă nu ca ei este partea lui Iacob,
căci [Domnul] este cel care a plăsmuit toate,
iar Israel este tribul moștenirii sale:
Domnul Sabaot este numele lui.

Panică în țară

¹⁷ Adună-ți din țară bunurile,
tu care locuiești în fortăreață.

¹⁸ Căci așa vorbește Domnul:
„Iată, eu îi voi arunca, de data aceasta, pe locuitorii țării
și-i voi strâmtora ca ei să poată să găsească”.

¹⁹ Vai de mine din cauza rănii mele;
lovitura mea este de nevindecat,
iar eu am zis: „Aceasta este boala mea și o voi suporta”.

²⁰ Cortul meu este devastat
și toate funiile mele au fost rupte.
Fiii mei au ieșit de la mine:
nu mai este nimeni care să întindă cortul meu
și să-mi ridice pânzele.

²¹ Păstorii s-au prostit,
nu l-au căutat pe Domnul,
de aceea nu au avut succes
și toate turmele lor au fost împrăștiate.

²² Un zgomot se aude;
iată, vine și un cuntremur din ținutul de nord
ca să facă din cetățile lui Iuda o ruină,
locuință a șacalilor.

²³ Eu știu, Doamne, că nu ține de om calea lui,
că nu ține de nimeni să meargă și să-și stabilească pașii.

²⁴ Corectează-mă, Doamne, dar după dreptate,
nu după mânia ta, ca să nu mă nimicești!

²⁵ Ci revarsă-ți furia asupra neamurilor care nu te cunosc,

asupra familiilor care nu cheamă numele tău,
pentru că l-au devorat pe Iacob,
l-au devorat, l-au consumat
și au pustiit locuința lor.

11.

Ieremia și cuvintele alianței

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul:

² Ascultați cuvintele acestei alianțe și spuneți-le oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului:

³ Spune-le: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: «Blestemat să fie omul care nu ascultă cuvintele acestei alianțe,

⁴ pe care am poruncit-o părinților voștri în ziua când i-am făcut să iasă din țara Egiptului, din cuptorul de fier, spunând: «Ascultați glasul meu și faceți tot ceea ce v-am poruncit și veți fi poporul meu, iar eu voi fi Dumnezeuul vostru!»

⁵ ca să împlinesc jurământul pe care l-am jurat părinților voștri că le voi da o țară unde curge lapte și miere în ziua aceasta»”.
Iar eu am răspuns și am zis: „Amin, Doamne!”.

⁶ Domnul mi-a zis: „Proclamă toate cuvintele acestei alianțe în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, zicând: «Ascultați cuvintele acestei alianțe și împliniți-le!».

⁷ căci am dat mărturie față de părinții voștri din ziua când i-am scos din țara Egiptului până astăzi; i-am trezit și am mărturisit: «Ascultați glasul meu!».

⁸ Dar ei nu au ascultat și nu și-au plecat urechea și au umblat fiecare în încăpățânarea inimii lor rele; de aceea am făcut să vină asupra lor toate cuvintele acestei alianțe pe care am poruncit s-o îplinească, dar ei nu au împlinit-o”.

⁹ Domnul mi-a zis: „S-a găsit un complot printre oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului.

¹⁰ S-au întors la nelegiuirile părinților lor de odinioară care au refuzat să asculte cuvintele mele și au umblat după alți dumnezei ca să le slujească. Casa lui Israel și casa lui Iuda au rupt alianța pe care am încheiat-o cu părinții lor”.

¹¹ De aceea, așa vorbește Domnul: „Iată, voi face să vină asupra lor răul din care nu vor putea să iasă; vor striga spre mine, dar nu-i voi asculta.

¹² Atunci, cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului vor merge să strige către dumnezeii cărora le-au ars tămâie, dar aceștia nu-i vor putea scăpa în timpul nenorocirii lor.

¹³ Căci după câte sunt cetățile tale, Iuda,

așa este numărul dumnezeilor tăi;

și după numărul străzilor Ierusalimului

ați fixat altare spre rușine:

altare ca să ardeți tămâie lui Baal.

¹⁴ Dar tu nu te ruga pentru poporul acesta și nu înălța strigăt și rugăciune pentru ei, căci nu este cine să te asculte când ei vor striga către mine din cauza nenorocirii lor.

Reproș adresat celor care merg la templu

¹⁵ Cum de este iubitul meu în casa mea

când mulți fac planuri rele?

Carnea sacră ei o îndepărtează de la tine:

când faci rău, te poți atunci bucura?

¹⁶ Domnul ți-a pus numele

„măslin verde, frumos și cu roade plăcute”.

Dar, ca un vuet mare va aprinde peste el un foc

și-i va rupe ramurile,

¹⁷ domnul Sabaot, care te-a plantat, a rostit răul împotriva ta din cauza răului casei lui Israel și al casei lui Iuda pe care și l-au făcut, provocând mânia mea când au ars tămâie pentru Baal.

Ieremia, persecutat la Anatot

¹⁸ Domnul mi-a făcut cunoscut și eu dau mărturie: atunci tu m-ai făcut să văd faptele lor.

¹⁹ Dar eu eram ca un miel blând dus la înjunghiere; nu știam că ei urzeau planuri împotriva mea: „Să despuim copacul cât este pe rod, să-l tăiem de pe pământul celor vii și să nu i se mai amintească numele.

²⁰ Doamne Sabaot, tu care judeci cu dreptate,

care cercetezi răunchii și inima:

fă-mă să văd răzbunarea ta împotriva lor,

pentru că ție ți-am destăinuit cauza mea!”.

²¹ De aceea, așa spune Domnul împotriva oamenilor din Anatot care au căutat viața ta, zicând: „Să nu mai profeșți în numele Domnului, ca să nu mori de mâna noastră!”.

²² De aceea, așa vorbește Domnul Sabaot: „Iată, îi pedepsesc: tinerii vor muri de sabie, fiii lor și fiicele lor vor muri de foame”.

²³ Și rest nu va mai rămâne din ei, căci voi face să vină răul asupra oamenilor din Anatot în anul pedepsirii lor.

12.

Fericirea celor răi

¹ Doamne, tu ești prea drept ca să mă judec cu tine.

Totuși, vreau să vorbesc cu tine despre judecări:

de ce calea celor nelegiuți are succes

și sunt liniștiți cei care trădeză?

² I-ai plantat, ba chiar au prins rădăcină;

cresc și produc roade.

Tu ești aproape în gura lor,

dar departe de răunchii lor.

³ Tu, Doamne, mă cunoști,

mă vezi și cercetezi inima mea față de tine.

Pe ei târăște-i ca pe o oaie la înjunghiere,

pune-i departe pentru ziua uciderii.

⁴ Până când va jeli pământul și se va usca iarba de pe fiecare câmpie? Din cauza răutății celor care locuiesc pe el, au pierit animalele și păsările, căci [locuitorii] ziceau: „El nu vede sfârșitul nostru”.

⁵ Dacă tu fugi cu cei care merg pe jos și obosești,

cum vei putea să te iei la întrecere cu caii?

Și dacă într-o țară de pace ești în siguranță,

ce vei face cu mândria Iordanului?

⁶ Și dacă frații tăi și casa tatălui tău, chiar și ei te trădeză, și dacă ei strigă în urma ta din plin, nu te încrede în ei chiar când îți vorbesc de bine.

Plângerea Domnului

⁷ Mi-am părăsit casa, mi-am abandonat moștenirea,
am dat-o pe iubita sufletului meu pe mâna dușmanilor ei.

⁸ Moștenirea pe care o aveam a devenit ca un leu în pădure:
și-a ridicat împotriva mea glasul, de aceea o urăsc.

⁹ Pasăre de pradă pestriță este moștenirea mea pentru mine,
pășările răpitoare dimprejur sunt împotriva ei.
Veniți să adunăm toate animalele câmpiei, să vină la hrană!

¹⁰ Mulți păstori mi-au devastat via,
au călcat în picioare partea mea;
au prefăcut partea mea cea plăcută
într-un pustiu dezolant.

¹¹ A fost dată dezolării;
dezolată, ea jelește înaintea mea;
toată țara este dezolată
pentru că nu este nimeni care să pună la inimă.

¹² Pe toate colinele golașe din pustiu vin prădători,
pentru că sabia Domnului devorează
de la un capăt al pământului și până la celălalt capăt:
nimeni nu are pace.

¹³ Au semănat grâu și au secerat mărăcini;
au trudit, dar nu au niciun folos.
Rușinați-vă de recolta voastră
din cauza mâniei aprinse a Domnului!

Judecarea și mântuirea popoarelor vecine

¹⁴ Așa vorbește Domnul împotriva tuturor vecinilor cei răi care se ating de moștenirea pe care am dat-o: pe Israel, iată, îl voi deștrădăcina de pe pământul său și casa lui Iuda o voi deștrădăcina din mijlocul lor.

¹⁵ După ce îi voi deștrădăcina, mă voi întoarce și mă voi îndura de ei și-i voi face să se întoarcă fiecare la moștenirea lui și la pământul lui.

¹⁶ Și când vor învăța căile poporului meu să jure pe numele meu: „Viu este Domnul” așa cum ei l-au învățat pe poporul meu să jure pe Baal, atunci ei vor fi reclădiți în mijlocul poporului meu.

¹⁷ Dar dacă nu vor asculta, atunci voi deștrădăcina acel neam: îl voi deștrădăcina și îl voi nimici – oracolul Domnului.

13.

Brâul nefolositor

¹ Așa mi-a vorbit Domnul: „Mergi și cumpără-ți un brâu de în, pune-l pe coapsele tale, dar să nu-l înmoi în apă!”.

² Am cumpărat brâul, după cuvântul Domnului, și l-am pus pe coapsele mele.

³ Apoi cuvântul Domnului a fost către mine a doua oară:

⁴ „Ia brâul pe care l-ai cumpărat și care este pe coapsele tale, ridică-te și mergi la Eufrat și ascunde-l acolo, în crăpătura stâncii!”.

⁵ Am mers și l-am ascuns la Eufrat, după cum îmi poruncise Domnul.

⁶ După multe zile, Domnul mi-a zis: „Ridică-te, mergi la Eufrat și ia de acolo brâul pe care ți-am poruncit să-l ascunzi acolo!”.

⁷ Am mers la Eufrat, am săpat și am luat brâul din locul unde-l ascunsem și, iată, brâul se stricase, nu mai era bun la nimic.

⁸ Atunci cuvântul Domnului a fost către mine:

⁹ Așa vorbește Domnul: „Așa voi distruge mândria lui Iuda și mândria cea mare a Ierusalimului.

¹⁰ Poporul acesta rău, care refuză să asculte cuvintele mele, care umblă în încăpățânarea inimii lui și merge după alți dumnezei ca să le slujească și să se prostorne înaintea lor, va fi precum acest brâu care nu mai este bun la nimic.

¹¹ Căci așa cum se lipește brâul de coapsele omului, așa am alipit de mine toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda – oracolul Domnului – ca să devină pentru mine un popor, un nume, o laudă și o podoabă, dar nu au ascultat.

Burduful de vin

¹² De aceea, spune-le cuvintele acestea: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: <Orice burduf se umple cu vin>, iar ei îi vor spune: <Oare nu știm noi că toate burdufurile se umplu cu vin?> ».

¹³ Atunci spune-le: «Așa vorbește Domnul: <Iată, îi voi umple de beție pe toți locuitorii acestei țări, pe regii care stau în locul lui David pe tronul său, pe preoți și pe profeți și pe toți locuitorii Ierusalimului.

¹⁴ Îi voi zdrobi unul de altul, pe părinți și pe fii împreună – oracolul Domnului –, nu-i voi cruța, nu voi avea milă și nu mă voi îndura în a-i nimici > »”.

Perspectivă exilului

¹⁵ Ascultați și plecați-vă urechea!

Nu vă mândriți, pentru că Domnul vorbește!

¹⁶ Dați Domnului Dumnezeului vostru glorie

înainte să se facă întuneric,

înainte să vi se lovească picioarele de munții amurgului!

Voi așteptați lumina, dar el o va preface în umbra morții,

o va preface în negură.

¹⁷ Dar dacă nu veți asculta,

sufletul meu va plânge în taină pentru atâta mândrie, va lăcrima,

și ochii mei vor vărsa lacrimi

căci turma Domnului este dusă în captivitate.

¹⁸ Spune-le regelui și reginei:

„Umiliți-vă și așezați-vă,

căci a coborât de pe capetele voastre coroana măreției voastre!”.

¹⁹ Cetățile din sud sunt închise

și nu este cine să deschidă.

Întregul Iuda este deportat,

este deportat în întregime.

²⁰ Ridicați-vă ochii

și uitați-vă la cei care vin din nord:

unde este turma care ți-a fost dată,
turma măreției tale?

²¹ Ce vei spune când te va pedepsi,
pentru că tu i-ai învățat să fie căpetenii de încredere peste tine?
Oare nu te vor apuca dureri cumplite
ca pe femeia care naște?

²² Dacă vei spune în inima ta:
„De ce mi se întâmplă acestea?”,
Din cauza mulțimii nelegiuirilor voastre
au fost descoperite poalele voastre,
au fost tratate cu violență călcâiele voastre.

²³ Oare poate să-și schimbe un etiopian pielea
sau leopardul, petele?
Și voi, veți putea oare face binele,
voi, care sunteți învățați să faceți răul?

²⁴ Vă voi împrăști ca pleava dusă de vânt în pustiu.

²⁵ Aceasta este soarta ta,
măsura calculată de mine pentru tine –
oracolul Domnului –
pentru că m-ai uitat și te-ai încrezut în înșelăciune.

²⁶ Și eu voi întoarce poala peste fața ta
și ți se va vedea rușinea.

²⁷ Faptele tale de adulter, nechezatul tău, pofta desfrânării tale,
am văzut pe coline și în câmpie ororile tale.
Vai de tine, Ierusalime!
Până când nu te vei purifica?

14.

Seceta cea mare

¹ Cuvântul Domnului spus lui Ieremia cu privire la secetă:

² Iuda jelește, porțile ei sunt slăbite,
s-au înnegrit la pământ, iar strigătul Ierusalimului se înalță.

³ Nobilii îi trimit pe cei neînsemnați la apă;
ei merg la cisternă, dar nu găsesc apă,
se întorc cu vasele goale,
se rușinează, se umilesc și-și acoperă capul.

⁴ Pentru că pământul s-a crăpat
deoarece nu a fost ploaie în țară,
agricultorii se rușinează și-și acoperă capul.

⁵ Chiar și cerboanca naște pe câmp
și apoi părăsește [puiul], pentru că nu este iarbă.

⁶ Asinii sălbatici stau pe colinele golașe
și pufăie aerul ca șacalii,

li se sfârșesc ochii pentru că nu mai este iarbă.

⁷ Deși păcatele noastre dau mărturie împotriva noastră,
Doamne, fă, de dragul numelui tău,
pentru că sunt multe rătăcirile noastre:
am păcătuit împotriva ta.

⁸ Tu, speranța lui Israel, mântuitorul lui în timp de strâmtorare,
de ce să fii ca un străin în țară,
ca un călător care se întinde să poposească.

⁹ De ce să fii ca un om încremenit,
ca un viteaz care nu poate să salveze?
Tu ești în mijlocul nostru, Doamne,
și numele tău este chemat asupra noastră: nu ne lăsa!

¹⁰ Așa spune Domnul acestui popor: „Pentru că le-a plăcut să umble fără rost, nu și-au odihnit picioarele, Domnului nu i-a plăcut: își va aminti de nelegiuirile lor și va pedepsi păcatul lor”.

¹¹ Domnul mi-a zis: „Nu te mai ruga pentru acest popor ca să-i fie bine!

¹² Când vor posti, nu va fi cine să le asculte strigătul, iar când vor aduce ardere de tot sau ofrandă, nu va fi cui să-i placă. Pentru că prin sabie, prin foamete și prin ciumă îi voi termina”.

¹³ Dar eu am zis: „Ah, Doamne Dumnezeule! Iată, profeții le spun: «Nu vă temeți! Sabie și foamete nu vor fi la voi, pentru că vă voi da pace adevărată în locul acesta»”.

¹⁴ Dar Domnul mi-a zis: „Profeții profetesc minciuni în numele meu; nu eu i-am trimis, nu le-am poruncit și nu le-am vorbit. Ei vă profetesc viziuni mincinoase, descântece deșarte și înșelătoria inimii lor.

¹⁵ De aceea, așa vorbește Domnul despre profeții care profetesc în numele meu și pe care nu eu i-am trimis și care zic că nu va fi sabie și foamete în țara aceasta: «De sabie și de foame vor fi terminați profeții aceia».

¹⁶ Iar poporul căruia aceștia profetesc va fi aruncat pe străzile Ierusalimului de foame și de sabie: nu va fi cine să-i îngroape pe ei, pe soțiile lor, pe fiii și pe fiicele lor. Eu voi revărsa asupra lor răutatea lor.

¹⁷ Iar tu spune-le acest cuvânt:

«Să verse lacrimi ochii mei noapte și zi fără să se oprească
deoarece cu o mare nenorocire a fost zdrobită fecioara,
fiica poporului meu, cu o rană mare a fost lovită.

¹⁸ Dacă ies în câmpie, iată, străpunși de sabie!
Dacă merg în cetate, iată, întinși de foame!
Căci profetul și preotul cutreieră țara și ei nu știu.

¹⁹ Oare l-ai respins pe Iuda
și sufletul tău s-a dezgustat de Sion?
De ce ne-ai lovit și nu este pentru noi vindecare?
Am așteptat pace, și nu este niciun bine;
un timp de vindecare, și, iată, teroare!

²⁰ Recunoaștem, Doamne, nelegiuirea noastră
și păcatul părinților noștri,
căci am păcătuit împotriva ta.

²¹ Nu [ne] disprețui de dragul numelui tău,
nu nesocoti tronul gloriei tale!
Adu-ți aminte, nu rupe alianța ta cu noi!

²² Sunt oare mulți între deșertăciunile neamurilor
care să dea ploaie sau să facă cerurile să plouă?
Oare nu ești tu, Doamne, Dumnezeul nostru?

Noi sperăm în tine, căci tu ești cel care face toate acestea»”.

15.

¹ Domnul mi-a zis: „Chiar dacă ar sta Moise și Samuel înaintea mea, sufletul meu tot n-ar fi pentru acest popor. Trimite-l din fața mea și să iasă!

² Dar dacă îți vor spune: «Unde să ieșim?», să le spui: «Așa vorbește Domnul:

«Cine-i pentru moarte, la moarte,
cine-i pentru sabie, la sabie,
cine-i pentru foamete, la foamete
și cine-i pentru captivitate, în captivitate» »”.

³ Îi voi pedepsi în patru feluri – oracolul Domnului –: cu sabie ca să-i ucidă, cu câini ca să-i târâie, cu păsări ale cerului și cu animale ale pământului ca să-i devoreze și să-i nimicească.

⁴ Îi voi face să fie obiect de dispreț pentru toate regatele pământului din cauza lui Manase, fiul lui Ezechia, regele lui Iuda, pentru ceea ce a făcut în Ierusalim.

Nenorocirea războiului

⁵ Cine va avea milă de tine, Ierusalime,
și cine va plânge pentru tine?
Cine se va întoarce să te întrebe de pace?

⁶ Tu m-ai părăsit – oracolul Domnului – ai dat înapoi;
de aceea mi-am întins mâna împotriva ta ca să te nimicesc:
m-am săturat să-mi fie milă de tine.

⁷ Îi voi vântura cu lopata la porțile țării;
îi voi lipsi de copii și voi face să piară poporul meu:
ei nu s-au întors de la căile lor.

⁸ S-au înmulțit văduvele lor mai mult decât nisipul mării;
voi face să vină asupra lor, împotriva mamei tinerilor,
un devastator în plină zi;
voi face să cadă pe neașteptate agitație și teroare.

⁹ Cea care a născut de șapte ori se va veșteji,
își va da sufletul, va apune soarele ei când încă este zi,
este făcută de rușine și de ocară,
rămășița lor o voi da sabiei înaintea dușmanilor lor –
oracolul Domnului.

Reînnoirea vocației

¹⁰ Vai de mine, mamă,
că m-ai născut certăreț și arțăgos pentru toată țara.
Nu am dat cu împrumut și nici nu m-au împrumutat,
și totuși mă blestemă toți.

¹¹ Domnul zice: „Eu te voi elibera ca să-ți fie bine

și voi face pe dușmanul tău să nu se atingă de tine
în timpul nenorocirii și în cel al strâmtorării.

¹² Se rupe oare fierul? Fierul din nord și bronzul?

¹³ Bunurile tale și vistieriile tale le voi da ca pradă fără răsplătire
pentru toate păcatele tale, în toate hotarele tale.

¹⁴ Le voi face să treacă cu dușmanii tăi într-o țară pe care nu o cunoști,
căci focul mâniei mele este aprins și arde împotriva voastră”.

¹⁵ Tu, Doamne, știi.

Adu-ți aminte de mine, vizitează-mă
și răzbună-mă pe cei care mă urmăresc!
Pentru răbdarea ta, ia de la mine mânia ta:
tu știi că eu suport ocară pentru tine.

¹⁶ Cuvintele tale au fost găsite, iar eu le-am devorat.

Cuvintele tale au fost spre bucuria mea
și spre veselia inimii mele,
pentru că numele tău este chemat asupra mea,
Doamne Dumnezeule Sabaot.

¹⁷ Nu am stat în adunarea celor care batjocorăsc și nu m-am veselit.

Înaintea mâinii tale am stat singur,
pentru că m-ai umplut de indignare.

¹⁸ De ce să fie chinul meu fără sfârșit

și rana mea de nevindecat: refuză să se vindece.
Ești tu pentru mine ca un izvor fals,
unde apa nu durează?

¹⁹ De aceea, așa vorbește Domnul:

dacă te vei întoarce, te voi lăsa să te întorci și vei sta înaintea mea;
dacă vei scoate ceea ce este valoros
din ceea ce e fără valoare, vei fi ca gura mea.
Atunci ei se vor întoarce la tine,
dar tu să nu te întorci la ei.

²⁰ Te voi pune pentru poporul acesta ca un zid întărit de bronz,
ei vor lupta împotriva ta, dar nu vor putea [să te doboare],
pentru că eu sunt cu tine ca să te mântuiesc și să te eliberez –
oracolul Domnului.

²¹ Te voi elibera din mâna celor răi,
te voi salva din brațele celor violenți.

16.

Viața profetului ca semn

¹ Cuvântul Domnului a fost către mine:

² „Să nu-ți iei soție și să nu ai fii și nici fiice în locul acesta!

³ Căci așa vorbește Domnul cu privire la fiii și fiicele care se nasc în locul acesta, cu privire la mamele lor care i-au născut și
cu privire la tații lor care le-au dat naștere în țara aceasta:

⁴ Vor muri de boli chinuitoare; nu vor fi plânși și nu vor fi îngropați; vor deveni gunoi pe suprafața pământului; vor sfârși de sabie și de foame, iar cadavrele lor vor deveni hrană pentru păsările cerului și pentru animalele pământului.

⁵ Căci așa vorbește Domnul: «Să nu intri în casa de doliu, nici să nu mergi să jelești și să-i plângi, pentru că eu mi-am retras pacea de la acest popor – oracolul Domnului – bunătatea și îndurarea.

⁶ Vor muri și cei mari, și cei mici în țara aceasta; nu vor fi îngropați și nu vor fi plânși, nu se vor face tăieturi și nu se va tăia părul pentru ei.

⁷ Nu se va frânge pâine din cauza doliului ca să-i mângâie pentru moarte, nici nu vor bea cu ei cupe ale mângâierii pentru tatăl lor și pentru mama lor.

⁸ În casa de ospăț nu intra ca să stai cu ei să mănânci și să bei».

⁹ Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Iată, voi face să înceteze din locul acesta, înaintea ochilor voștri și în zilele voastre, glasul de bucurie și glasul de veselie, glasul mirelui și glasul miresei».

¹⁰ Când vei spune acestui popor toate cuvintele acestea și ei îți vor spune: «Pentru ce a spus Domnul împotriva noastră tot răul acesta mare și care este nelegiuirea noastră, care este păcatul nostru cu care am păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului nostru»,

¹¹ să le spui: «Pentru că părinții voștri m-au părăsit – oracolul Domnului – și au umblat după alți dumnezei, le-au slujit și s-au prosternat înaintea lor, dar pe mine m-au părăsit și legea mea nu au păzit-o».

¹² Dar voi ați făcut mai rău decât părinții voștri și, iată, fiecare umblă după încăpățânarea inimii lui rele, neascultând de mine.

¹³ Vă voi arunca din țara aceasta într-o țară pe care nu ați cunoscut-o nici voi și nici părinții voștri; acolo veți sluji alți dumnezei zi și noapte, pentru că eu nu vă voi mai arăta milă”.

Întoarcerea celor împrăștiați ai lui Israel

¹⁴ De aceea, iată, vin zile – oracolul Domnului – când nu se va mai zice „Viu este Domnul, care i-a scos pe fiii lui Israel din țara Egiptului”,

¹⁵ ci se va spune „Viu este Domnul, care i-a scos pe fiii lui Israel din țara de la nord și din toate țările în care-i împrăștiase”. Apoi, îi voi face să se întoarcă la pământul lor pe care îl dădusem părinților lor.

Vestirea invaziei

¹⁶ Iată, voi trimite mulți pescari – oracolul Domnului – și-i vor pescui; după aceea, voi trimite mulți vânători și-i vor vâna de pe toți munții și de pe toate colinele și din toate crăpăturile stâncilor.

¹⁷ Căci ochii mei sunt deasupra tuturor căilor lor: nu sunt ascunse dinaintea mea și nelegiuirea lor nu este tăinuită dinaintea ochilor mei.

¹⁸ Voi răsplăti de două ori nelegiuirea lor de mai înainte și păcatul lor pentru că au profanat țara mea și au umplut moștenirea mea cu cadavrele idolilor lor și cu cele ale lucrurilor lor abominabile.

Convertirea neamurilor

¹⁹ Doamne, tăria, fortăreața mea

și refugiul meu în ziua strâmtorării!

La tine vor veni neamurile de la marginile pământului și vor spune:

„Cu adevărat, părinții noștri au moștenit minciună,
deșertăciune și nu este în ele nimic folositor”.

²⁰ Oare își poate face omul dumnezei?

Ei nu sunt dumnezei.

²¹ Iată, eu îi voi face să cunoască de data aceasta,
să cunoască mâna mea și puterea mea,
iar ei vor recunoaște că numele meu este Domnul.

17.

Vinovățiile culturale ale lui Iuda

¹ Păcatul lui Iuda este scris cu o daltă de fier,
cu un vârful de diamant este gravat pe tabla inimii lor
și pe coamele altarelor lor,

² în timp ce fiii lor își amintesc de altarele lor
și de Așerele lor de lângă copacul verde
și de pe înălțimea colinelor,

³ pe munți și în câmpie.

Bunurile tale și toate vistieriile tale le voi da jafului
din cauza înălțimilor și a păcatului din toate hotarele tale.

⁴ Tu vei pierde din cauza ta moștenirea ta
pe care ți-am dat-o și te voi face să le slujești dușmanilor tăi
într-o țară pe care nu o cunoști,
pentru că ai aprins focul mâniei mele,
care va arde fără încetare.

Cuvinte de înțelepciune

⁵ Așa vorbește Domnul:
„Blestemat este bărbatul care-și pune încrederea în om
și-și pune tăria într-un muritor
și inima lui se îndepărtează de Domnul.

⁶ El este ca un ienupăr în Arabah,
nu vede când vine binele.
Stă într-un loc uscat din pustiu,
în pământ sărac și de nelocuit.

⁷ Binecuvântat este bărbatul care se încrede în Domnul
și Domnul este cauza încrederii sale.

⁸ El este ca pomul plantat lângă apă,
care-și întinde rădăcinile pe mal;
nu se teme când vine arșița,
frunzele lui sunt verzi,
în anul secetos nu se îngrijorează
și nu încetează să facă fructe.

⁹ Mai înșelătoare decât toate este inima și de nevindecat:
cine poate s-o cunoască?

¹⁰ Eu, Domnul, cercetez inima și observ rărunchii,
ca să dau fiecăruia după căile sale,
după rodul faptelor sale.

¹¹ Precum potârnichea clocește ceea ce nu a depus,
așa este cel care adună bogății pe nedrept.
La jumătatea zilelor sale le lasă
și în cele din urmă devine nebun”.

Încrederea în templu și în Domnul

¹² Tron de glorie, înălțat de la început
este locul sanctuarului nostru.

¹³ Speranța lui Israel este Domnul.
Toți cei care te părăsesc vor fi făcuți de rușine.
Cei care se îndepărtează de mine vor fi scriși pe pământ
pentru că au părăsit locul apelor vii, pe Domnul.

¹⁴ Vindecă-mă, Doamne, și voi fi vindecat;
mântuiește-mă și voi fi mântuit,
căci tu ești lauda mea.

¹⁵ Iată, ei îmi zic:
„Unde este cuvântul Domnului? Să vină!”.

¹⁶ Eu nu m-am grăbit să fiu păstor după tine,
nici nu am dorit ziua fatală.
Tu cunoști ceea ce a ieșit de pe buzele mele,
este clar în fața ta.

¹⁷ Nu fi pentru mine motiv de spaimă,
tu ești refugiul meu în ziua cea rea.

¹⁸ Cei care mă urmăresc să fie făcuți de rușine,
dar eu să nu fiu făcut de rușine;
să se înspăimânte ei, dar eu să nu mă înspăimânt.
Să vină asupra lor ziua cea rea
și zdrobește-i de două ori.

Respectarea sabatului

¹⁹ Așa mi-a vorbit Domnul: „Mergi și stai la poarta fiilor poporului prin care intră și ies regii lui Iuda și la toate porțile Ierusalimului!

²⁰ Spune-le: «Ascultați cuvântul Domnului, regi ai lui Iuda, întregul Iuda și toți locuitorii Ierusalimului care intrați prin aceste porți!

²¹ Așa vorbește Domnul: «Aveți grijă de sufletele voastre și nu purtați vreo greutate în ziua de sabbat și s-o aduceți prin porțile Ierusalimului!

²² Nu scoateți nicio greutate din casele voastre în ziua de sabbat și nu faceți nicio lucrare, ci sfințiți ziua de sabbat după cum le-am poruncit părinților voștri!» »”.

²³ Dar ei nu au ascultat și nu și-au plecat urechea, ci și-au înțepenit grumazul ca să nu asculte și să nu primească mustrarea.

²⁴ Iar dacă mă veți asculta – oracolul Domnului – și nu veți aduce nicio greutate prin porțile acestei cetăți în ziua de sabbat și veți sfinți ziua de sabbat fără ca să faceți vreo lucrare,

²⁵ atunci vor intra prin porțile acestei cetăți regi și căpetenii care vor sta pe tronul lui David, în care și călare pe cai, [vor veni] ei și căpeteniile lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului: cetatea aceasta va fi locuită pentru totdeauna.

²⁶ Vor veni din cetățile lui Iuda și din împrejurimile Ierusalimului, din ținutul lui Beniamin, din Șefelah, de la munte și din Negheb aducând ardere de tot și jertfă, ofrandă și tămâie, dând laudă în casa Domnului.

²⁷ Dar dacă nu mă veți asculta ca să sfințiți ziua de *sabbat* și să nu purtați vreo greutate intrând prin porțile Ierusalimului în zi de *sabbat*, atunci voi aprinde un foc la porțile lui și va devora palatele Ierusalimului și nu se va stinge.

18.

Ieremia și olarul

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul:

² „Ridică-te și coboară la casa olarului și acolo te voi face să auzi cuvântul meu!”.

³ Am coborât la casa olarului și, iată, el făcea o lucrare la roată.

⁴ Vasul pe care el îl făcea s-a stricat ca lutul în mâna olarului. Dar el a făcut un alt vas așa cum era plăcut în ochii olarului să facă.

⁵ Atunci, cuvântul Domnului a fost către mine:

⁶ Oare nu pot eu să fac cu voi, casă a lui Israel, așa cum face acest olar? Iată, ca lutul în mâna olarului sunteți voi în mâna mea, casă a lui Israel?

⁷ De îndată ce eu vorbesc despre un neam, despre un regat că va fi smuls, doborât și distrus,

⁸ dacă neamul acesta se întoarce de la răutatea sa împotriva căreia am vorbit, atunci eu voi regreta răul pe care mă gândisem să i-l fac.

⁹ Dar, îndată ce vorbesc despre un neam, despre un regat că va fi construit și plantat,

¹⁰ dacă face ceea ce este rău în ochii mei, neascultând de cuvântul meu, atunci voi regreta binele pe care am zis că i-l voi face.

¹¹ Acum, spune-le oamenilor din Iuda și locuitorilor din Ierusalim: „Așa vorbește Domnul: «Iată, eu pregătesc împotriva voastră o nenorocire și fac împotriva voastră un plan: fiecare să se întoarcă de la calea lui cea rea și faceți să fie bune căile și faptele voastre»”.

¹² Dar ei zic: „Degeaba! Căci noi vrem să umblăm după gândurile noastre și fiecare să facă după încăpățânarea inimii lui rele”.

Israelul îl uită pe Domnul

¹³ De aceea, așa vorbește Domnul:

„Întrebați printre neamuri cine a auzit astfel de lucruri?

Fecioara lui Israel a făcut o faptă foarte gravă.

¹⁴ Părăsește oare zăpada Libanului stânca înaltă?

Sau seacă apele reci care curg de departe?

¹⁵ Totuși, poporul meu m-a uitat,

au ars tămâie deșertăciunii,

i-au făcut să cadă pe căile lor,

pe cărările de altădată,

mergând pe cărările unui drum neumblat.

¹⁶ Astfel au făcut din țara lor un pustiu
unde se fluieră fără încetare:
oricine trece rămâne uimit și clatină din cap.

¹⁷ Ca vântul de la răsărit îi voi împrăștia în fața dușmanului;
le voi arăta spatele și nu fața în ziua dezastrului.

Atentat împotriva lui Ieremia

¹⁸ Dar ei au zis: „Veniți să facem planuri împotriva lui Ieremia! Căci legea nu va pieri din lipsă de preoți, nici sfatul, din lipsă de înțelepți și nici cuvântul, din lipsă de profeți. Haideți să-l lovim cu limba și să nu ținem cont de niciunul dintre cuvintele sale!”.

¹⁹ Ține cont de mine, Doamne,
și ascultă glasul cauzei mele!

²⁰ Oare se răsplătește binele cu rău?
Ei au săpat o groapă pentru sufletul meu.
Adu-ți aminte că am stat înaintea ta
ca să vorbesc bine în favoarea lor
și să fac să se întoarcă mânia ta de la ei.

²¹ De aceea, dă-i pe fiii lor foametei,
iar pe ei, fă-i să fie uciși de sabie.
Soților lor fă-le să fie sterile și văduve,
bărbații să fie răpuși de moarte
și tinerii lor să fie loviți de sabie în război.

²² Un strigăt să se audă din casele lor
când vei face să vină asupra lor pe neașteptate o trupă,
pentru că ei au săpat o groapă ca să mă prindă
și au întins o capcană pentru pașii mei.

²³ Dar tu, Doamne, cunoști toate planurile lor împotriva mea
ca să mă omoare.
Nu ierta nelegiuirea lor
și nu șterge păcatul lor dinaintea feței tale!
Să cadă înaintea feței tale,
în timpul mâniei tale, acționează împotriva lor!

19.

Vasul olarului

¹ Așa a vorbit Domnul: „Mergi și cumpără un vas de la cel care modelează lutul! [Ia cu tine] dintre bătrânii poporului și dintre bătrânii preoților!

² Apoi ieși spre Valea Ben-Hinom, care este la ieșirea prin Poarta Olarilor, și proclamă acolo cuvintele pe care ți le voi spune!

³ Spune: «Ascultați cuvântul Domnului, regi ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului! Așa zice Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Iată, voi face să vină asupra acestui loc o nenorocire despre care oricui va auzi de ea îi vor țui urechile,

⁴ pentru că m-au părăsit și au înstrăinat locul acesta, arzând tămâie în el pentru alți dumnezei pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici părinții lor și nici regii lui Iuda și au umplut locul acesta de sângele celor nevinovați.

⁵ Au construit înălțimi pentru Baal, ca să-i ardă pe fiii lor în foc ca ardere de tot pentru Baal, ceea ce eu nu am poruncit, nu am spus și nici nu s-a urcat la inima mea.

⁶ De aceea, iată, vin zile – oracolul Domnului – când locul acesta nu se va mai numi Tofet sau Valea Ben-Hinom, ci Valea Măcelului.

⁷ Voi zădărnici planul lui Iuda și al Ierusalimului cu privire la locul acesta: îi voi face să cadă de sabie înaintea dușmanilor lor și prin mâna celor care le caută viața. Voi da cadavrele lor ca hrană păsărilor cerului și animalelor pământului.

⁸ Voi da această cetate jafului și fluieratului; oricine va trece prin ea se va uimi și va fluiera pentru toate loviturile ei.

⁹ Îi voi face să mănânce carnea fiilor lor și carnea fiicelor lor; fiecare va consuma carnea prietenului său în timpul asediului și al tulburării la care îi vor constrânge dușmanii lor și cei care le caută viața».

¹⁰ Apoi să spargi vasul în văzul oamenilor care au mers cu tine.

¹¹ Și spune-le: «Așa vorbește Domnul Sabaot: «Cum zdrobește cineva vasul olarului și nu se mai poate reface, așa voi zdrobi eu poporul acesta și cetatea aceasta»». Și vor îngropa în Tofet până când nu va mai fi loc de îngropare.

¹² Așa voi face acestui loc – oracolul Domnului – și locuitorilor lui: voi face această cetate ca Tofet.

¹³ Casele Ierusalimului și casele regilor lui Iuda vor fi întinate ca locul [numit] Tofet, ca și casele pe terasele cărora au ars tămâie pentru toată oștirea cerului și au vărsat libații altor dumnezei”.

¹⁴ Ieremia s-a întors din Tofet, unde-l trimisese Domnul să profețească, și a stat în curtea casei Domnului și a spus întregului popor:

¹⁵ „Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Iată, eu fac să vină asupra acestei cetăți și asupra tuturor cetăților ei tot răul pe care l-am rostit împotriva ei pentru că și-au înțepenit grumazul ca să nu asculte cuvintele mele»”.

20.

Cearta cu Pașhur

¹ Pașhur, fiul lui Imer, preot și supraveghetor de seamă în casa Domnului, l-a auzit pe Ieremia profețind aceste cuvinte.

² Și Pașhur l-a lovit pe profetul Ieremia și l-a pus în butuci la poarta superioară a lui Beniamin, la casa Domnului.

³ Ziua următoare, Pașhur l-a scos pe Ieremia din butuci, iar Ieremia i-a zis: „Domnul nu te mai cheamă cu numele de Pașhur, ci Magog-Misabib.

⁴ Căci așa vorbește Domnul: «Iată, eu vă voi face de groază pe tine și pe cei care te iubesc; ei vor cădea de sabie dușmanilor lor și ochii tăi vor vedea. Iar pe întregul Iuda îl voi da în mâna regelui Babilonului, și el îi va duce captivi în Babilon și vor fi loviți de sabie.

⁵ Voi da toate bogățiile acestei cetăți, toate bunurile ei, tot ce are ea de preț și toate vistieriile regilor lui Iuda în mâna dușmanilor lor; ei le vor prăda, le vor lua și le vor duce în Babilon.

⁶ Iar tu, Pașhur, și toți cei care locuiesc în casa ta veți merge în captivitate. Tu vei merge în Babilon și acolo vei muri; acolo veți fi îngropați tu și toți cei care te iubesc, cărora le-ai profețit cu înșelătorie»”.

Confesiune

⁷ M-ai sedus, Doamne, și eu m-am lăsat sedus.

M-ai prins cu putere și ai fost mai puternic.

Dar am devenit de batjocură toată ziua, toți râd de mine.

⁸ Căci când vorbesc, trebuie să strig: „Violență, devastare!”.

Astfel, cuvântul Domnului a devenit pentru mine spre ocară și batjocură în fiecare zi.

⁹ Am spus: „Nu-mi voi mai aminti de el și nu voi mai vorbi în numele lui”.

Dar în inima mea era ca un foc aprins,
închis în oasele mele:

am obosit purtându-l și nu mai pot.

¹⁰ Căci am auzit calomniile multora,

groază de jur împrejur:

„Învinuiești-l și-l vom învinui!”.

Toți prietenii mei pândesc dacă mă clatin,

poate va fi sedus și vom putea [să-l biruim]

și ne vom lua răzbunarea față de el.

¹¹ Domnul este cu mine ca un luptător puternic,

de aceea, cei care mă urmăresc se vor poticni

și nu vor reuși [să mă biruie];

se vor rușina foarte mult pentru că nu vor avea succes,

iar înjosirea lor nu va fi uitată niciodată.

¹² Doamne Sabaot, tu care îl încerci pe cel drept,

care observi răunchii și inima,

fă-mă să văd răzbunarea ta împotriva lor,

pentru că ție ți-am destăinuit cauza mea!

¹³ Cântați Domnului, lăudați-l pe Domnul!

Căci el eliberează sufletul celui nevoiaș

din mâna răufăcătorilor.

¹⁴ Blestemată să fie ziua în care m-am născut!

Ziua în care m-a născut mama mea să nu fie binecuvântată!

¹⁵ Blestemat omul care a adus vestea bună tatălui meu:

„Ți s-a născut un fiu de parte bărbătească”,

aducându-i bucurie.

¹⁶ Să fie omul acela precum cetățile

pe care le-a distrus Domnul și nu a regretat.

Să audă țipăt dimineața

și strigăt de luptă, la vremea amiezii.

¹⁷ De ce nu am fost omorât în pânțece

ca să-mi fi fost mama mormânt

și pânțelele ei, o sarcină pentru totdeauna?

¹⁸ Pentru ce am ieșit din pânțece?

Că să văd trudă și chin

și să mi se termine zilele în rușine?

ORACOLE ROSTITE DUPĂ IOIACHIM

21.

Răspuns dat trimișilor lui Sedecia

- ¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul atunci când regele Sedecia i-a trimis la el pe Pașhur, fiul lui Malchia, și pe Sofonia, fiul lui Maaseia, preotul, să-i zică:
- ² „Consultă-l pe Domnul pentru noi, căci Nabucodonosor, regele din Babilon, vrea să facă război împotriva noastră: poate că Domnul va face pentru noi după toate faptele lui minunate ca să-l facă să plece de la noi!”.
- ³ Iar Ieremia le-a spus: „Așa să-i spuneți lui Sedecia:
- ⁴ «Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: «Iată, voi întoarce armele de război care sunt în mâinile voastre și cu care luptați împotriva regelui din Babilon și împotriva caldeilor care vă strâmtorează și le voi aduna în mijlocul acestei cetăți.
- ⁵ Eu însumi voi lupta împotriva voastră cu mână întinsă și cu braț puternic, cu mânie, cu furie și cu mare indignare.
- ⁶ Îi voi lovi pe locuitorii acestei cetăți, pe oameni și pe animale și vor muri de o ciumă cumplită» ».
- ⁷ După aceea – oracolul Domnului – «îi voi da pe Sedecia, regele lui Iuda, pe slujitorii lui, poporul și pe cei care vor rămâne în cetatea aceasta de la ciumă, de la sabie și de la foamete, [îi voi da] în mâna lui Nabucodonosor, regele Babilonului, în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le caută viața. El îi va lovi cu ascuțișul sabiei; nu-i va cruța, nu-i va fi milă și nu va avea îndurare față de ei».
- ⁸ Iar acestui popor spune-i: «Așa vorbește Domnul: «Iată, pun înaintea voastră calea vieții și calea morții.
- ⁹ Cel care va rămâne în cetatea acesta va muri de sabie sau de foamete sau de ciumă; cel care va ieși va cădea înaintea caldeilor care vă asediază și va trăi, dar sufletul lui va deveni pradă.
- ¹⁰ Căci mi-am pus fața împotriva acestei cetăți spre rău, nu spre bine – oracolul Domnului – și ea va fi dată în mâna regelui din Babilon și o va arde în foc» ».

Apel către casa regală

- ¹¹ Iar casei regelui lui Iuda [spune-i]:
- ¹² «Casă a lui David, așa vorbește Domnul:
«Faceți judecată corectă dimineța
și eliberați-l pe cel nedreptățit din mâna celui care oprimă
ca să nu se aprindă ca un foc mânia mea,
care va arde și nu va fi cine să stingă răutatea faptelor voastre.
- ¹³ Iată, sunt împotriva ta,
tu care locuiești în vale, pe stâncă, pe platou și care spui:
‘Cine va coborî împotriva noastră
și cine va veni asupra locuințelor noastre?’.
- ¹⁴ Vă voi pedepsi după roadele faptelor voastre –
oracolul Domnului –
și voi aprinde un foc în pădurea sa
care va devora toate împrejurimile sale» »”.

22.

- ¹ Așa vorbește Domnul: „Coboară la casa regelui lui Iuda și spune acolo acest cuvânt:
- ² «Ascultă, rege al lui Iuda, care șezi pe tronul lui David, tu și slujitorii tăi și poporul tău care intrați pe porțile acestea:
- ³ Așa vorbește Domnul: «Faceți judecată și dreptate; și eliberați-l pe cel nedreptățit din mâna celui care oprimă! Nu-i tratați cu violență pe străin, pe orfan și pe văduvă și nu vărsați sânge nevinovat în locul acesta!
- ⁴ Căci dacă faceți după cuvântul acesta, vor intra pe porțile acestei case regi care vor sta pe tronul lui David în care și călare pe cai, ei, slujitorii lor și poporul lor.
- ⁵ Dar dacă nu veți face după aceste cuvinte, mă jur pe mine însumi – oracolul Domnului – casa aceasta va deveni un pustiu».

⁶ Căci așa vorbește Domnul împotriva casei regelui lui Iuda:

«Tu ești pentru mine, Galaad, ca vârful Libanului,
dar te voi face pustiu și cetăți nelocuite.

⁷ Voi pune deoparte devastatori împotriva ta, fiecare cu armele lui;
vor tăia dintre cedrii tăi aleși și vor arunca în foc.

⁸ Vor trece multe neamuri pe lângă această cetate și va spune fiecare către aproapele său: «De ce a făcut Domnul astfel acestei cetăți mari?».

⁹ Și vor spune: «Pentru că au părăsit alianța Domnului Dumnezeului lor, s-au prostrat înaintea altor dumnezei și i-au slujit» > ».

Oracole împotriva lui Ioahaz

¹⁰ Nu-l plângeți pe cel mort și nu-l compătimiți!
Ci plângeți, plângeți-l pe cel care se duce,
pentru că nu se va mai întoarce
și nu va mai vedea țara sa natală!

¹¹ Căci așa vorbește Domnul despre Șalum, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, care a domnit în locul lui Iosia, tatăl său, care a ieșit din locul acesta: «Nu se va mai întoarce aici».

¹² Căci în locul în care l-au deportat, acolo va muri și țara aceasta nu o va mai vedea.

Împotriva lui Ioiachim

¹³ Vai de cel care-și construiește casa, dar nu pe dreptate,
și camerele sale fără judecată;
care îl pune pe aproapele să lucreze fără plată
și nu-i dă [răsplată] pentru muncă,

¹⁴ de cel care zice: «Îmi voi construi o casă spațioasă,
cu camere largi; voi face pentru ea ferestre,
o voi căptuși cu cedru și o voi vopsi cu roșu».

¹⁵ Oare tu domnești pentru că te întreci cu cedrul?
Tatăl tău oare nu a mâncat și a băut,
a făcut judecată și dreptate?
Atunci îi era bine.

¹⁶ Apăra cauza celui sărac, a celui nevoiaș
și atunci era bine.
Nu înseamnă aceasta a mă cunoaște pe mine?
Oracolul Domnului.

¹⁷ Căci ochii tăi și inima ta nu sunt decât după profit,
după sânge nevinovat pe care să-l verși,
după oprimare și după exploatare, ca să le faci.

¹⁸ De aceea, așa vorbește Domnul către Ioiachim,
fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
«Nu-l vor compătimi: <Vai, fratele meu! Vai, sora mea!»
Nu-l vor compătimi: <Vai, stăpâne! Vai, maiestate!» > ».

¹⁹ Va fi îngropat cu îngropare de măgar,
va fi târât și aruncat departe de porțile Ierusalimului.

Împotriva lui Conia

²⁰ Urcă în Liban și strigă,
ridică-ți glasul în Basan
și strigă din Abarim,
pentru că vor fi zdrobiți toți cei care te iubeau!

²¹ Ți-am vorbit în timp ce erai liniștit,
dar tu ai zis: «Nu vreau să ascult!»;
aceasta a fost calea ta din tinerețea ta:
nu ai ascultat de glasul meu.

²² Toți păstorii tăi vor paște vânt
și cei care te iubesc vor fi duși în captivitate;
atunci vei fi făcut de rușine și umilit pentru toată răutatea ta.

²³ Tu care locuiești în Liban și îți faci cuib între cedri,
cum vei suspina când te vor apuca dureri cumplite
ca pe femeia care naște?

²⁴ Viu sunt eu – oracolul Domnului –, căci chiar de Conia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, ar fi ca un sigiliu pe mâna mea dreaptă, și de acolo l-aș îndepărta.

²⁵ Te voi da în mâna celor care caută sufletul tău și în mâna acelorora de ale căror față te temi, în mâna lui Nabucodonosor, regele din Babilon, și în mâna caldeilor.

²⁶ Vă voi arunca pe tine și pe mama ta, care te-a născut, într-o altă țară în care nu v-ați născut și veți muri acolo,

²⁷ într-o țară în care vor dori să se întoarcă, dar nu se vor întoarce acolo.

²⁸ Este oare acest om, Conia, un vas de disprețuit, sfărâmat, un obiect care nu place? De ce sunt aruncați el și descendența lui, sunt aruncați într-o țară pe care nu o cunosc?

²⁹ Țară, țară, țară, ascultă glasul Domnului!

³⁰ Așa vorbește Domnul: „Scrieți-l pe omul acesta ca lipsit de copii, ca un om care nu va avea succes în zilele lui pentru că din descendența lui nu va reuși nimeni să stea pe tronul lui David sau să domnească în Iuda”.

23.

Oracole mesianice; regele care trebuie să vină

¹ Vai de păstorii care fac să piară și să se împrăștie turma pășunii mele – oracolul Domnul.

² De aceea, așa spune Domnul Dumnezeu lui Israel împotriva păstorilor care păstoresc poporul meu: „Voi împrăștiați turma mea, o alungați și nu vă îngrijiți de ea. Iată, eu vă voi pedepsi pentru răutatea faptelor voastre” – oracolul Domnului.

³ „Eu însumi voi aduna restul turmei mele din toate țările unde le-am alungat, le voi face să se întoarcă la staulul lor, vor fi rodnice și se vor înmulți.

⁴ Voi stabili peste ele păstori care să le păstorească: nu se vor mai teme, nu se vor înspăimânda și nu se vor rătăci” – oracolul Domnului.

⁵ Iată, vin zile – oracolul Domnului –
când îi voi ridica lui David o ordaslă dreaptă

care va domni ca rege și va avea succes;
va face judecată și dreptate în țară.

⁶ În zilele lui, Iuda va fi mântuit
și Israelul va locui în siguranță.
Acesta este numele cu care va fi chemat:
„Domnul este dreptatea noastră”.

⁷ Iată, vin zile – oracolul Domnului – când nu vor mai spune: „Viu este Domnul, care i-a scos pe fiii lui Israel din țara Egiptului”,

⁸ ci „Viu este Domnul, care a scos și a adus descendența casei lui Israel din țara de nord și din toate țările unde-i alungase” și ei se vor întoarce la pământul lor.

Împotriva profeților falși

⁹ Despre profeți:

„Inima mea este zdrobită în mine
și-mi tremură toate oasele;
am devenit ca un om beat
și ca un bărbat doborât de vin
din cauza Domnului și din cauza cuvintelor sale sfinte.

¹⁰ Căci țara este plină de adulteri;
țara plânge din cauza blestemului,
pășunile din pustiu s-au uscat.
Fuga lor este spre rău și puterea lor nu este dreaptă.

¹¹ Și profetul, și preotul sunt rătăciți;
chiar și în casa mea am găsit răutatea lor –
oracolul Domnului.

¹² De aceea, calea lor va fi ca locurile alunecoase în întuneric:
vor fi împinși și vor cădea în el;
voi face să vină asupra lor răul
în anul pedepsirii lor –
oracolul Domnului.

¹³ În profeții din Samaria am văzut ceva dezgustător:
profețesc pentru Baal și îl duc în eroare pe poporul meu, Israel.

¹⁴ În profeții din Ierusalim am văzut ceva oribil:
comit adulter, umblă în miniciună
și întăresc mâinile răufăcătorilor,
pentru ca nimeni să nu se întoarcă de la răutatea sa:
toți sunt pentru mine ca Sodoma,
iar locuitorii lui, ca Gomora.

¹⁵ De aceea, așa vorbește Domnul Sabaot:
„Iată, eu îi voi face să mănânce pelin
și să bea apă otrăvită,
pentru că de la profeții din Ierusalim
a ieșit necuviința în toată țara.

¹⁶ Așa vorbește Domnul Sabaot:

„Nu ascultați cuvintele profeților care vă profetesc
pentru că ei vă fac să rătăciți;
vorbesc conform cu viziunile inimii lor,
nu conform cu gura Domnului.

¹⁷ Ei spun celor care mă disprețuiesc:

„Domnul a zis: «Veți avea pace»”
și, tuturor celor care umblă în împietrirea inimii:
„Nu va veni răul asupra voastră”.

¹⁸ Căci cine a stat în sfatul Domnului

și a văzut și a auzit cuvântul lui?
Cine a fost atent la cuvintele sale și le-a auzit?

¹⁹ Iată, furtuna Domnului și furia năvălesc,
o furtună amețitoare năvălește asupra capetelor celor răi.

²⁰ Mânia Domnului nu se va întoarce
până nu va face și nu va împlini planul inimii sale.
În zilele de pe urmă, o veți înțelege.

²¹ Eu nu am trimis profeți, dar ei aleargă;
nu le-am vorbit, dar ei profetesc,

²² Dacă ar fi stat în sfatul meu
și l-ar fi făcut pe poporul meu să asculte cuvintele mele,
atunci l-ar fi făcut să se întoarcă de la calea lor cea rea
și de la răutatea faptelor lor.

²³ Căci eu sunt un Dumnezeu apropiat –
oracolul Domnului –,
nu sunt un Dumnezeu îndepărtat.

²⁴ Se poate ascunde oare cineva în vreo ascunzătoare
și eu să nu-l văd? –
oracolul Domnului.
Oare nu umplu eu cerurile și pământul? –
oracolul Domnului.

²⁵ Am auzit ceea ce spun profeții
care profetesc minciuni în numele meu, zicând:
„Am avut un vis! Am avut un vis!”.

²⁶ Până când va fi în inima profeților să profetească minciună
și să profetească înșelătorie?

²⁷ Cred ei oare că îl pot face pe poporul meu
să uite numele meu prin visele lor
pe care le povestesc unul altuia
așa cum au uitat părinții lor numele meu pentru Baal?

²⁸ Profetul care a avut un vis să povestească visul
și cel care a avut un cuvânt [de la mine]
să spună cuvântul meu adevărat.
Ce au de-a face paiele cu grâul? –
oracolul Domnului.

²⁹ Oare nu așa este cuvântul meu, ca un foc –
oracolul Domnului –
sau ca un ciocan care sfărâmă stânca?

³⁰ De aceea, iată, eu sunt împotriva profeților –
oracolul Domnului –
care fură cuvintele mele unul de la altul.

³¹ Iată, eu sunt împotriva profeților
care trăncănesc și spun: „Oracol”.

³² Iată, eu sunt împotriva celor care profețesc visuri înșelătoare –
oracolul Domnului –,
le povestesc și fac poporul meu să rățăcească
cu minciunile și lăudăroșenia lor,
deși eu nu i-am trimis, nici nu le-am poruncit
și nu sunt de ajutor acestui popor –
oracolul Domnului.

³³ Când te va întreba poporul acesta
sau profetul sau preotul:
„Care este profeția Domnului?”,
tu să le spui: „Care profeție?”;
eu vă voi părăsi –
oracolul Domnului.

³⁴ Profetul sau preotul sau poporul
care va zice: „Profeția Domnului”,
îl voi pedepsi pe omul acela și casa lui.

³⁵ Așa să spuneți fiecare către aproapele lui
și fiecare către fratele lui:
„Ce a răspuns Domnul?
Ce a spus Domnul?”.

³⁶ Profeția Domnului să nu o mai amintiți,
căci profeție va fi pentru fiecare cuvântul său,
căci voi ați transformat cuvintele Dumnezeului celui viu,
ale Domnului Sabaot, Dumnezeul nostru.

³⁷ Așa să-i spui profetului:
„Ce a răspuns Domnul?
Ce a spus Domnul?”.

³⁸ Și dacă spuneți: „Profeția Domnului”,
de aceea, așa spune Domnul:
„Întrucât ați spus acestui cuvânt: «Profeția Domnului»,
deși eu am trimis la voi să nu spuneți: «Profeția Domnului»,

³⁹ de aceea, voi uita de voi
și vă voi îndepărta de la fața mea,
pe voi și cetatea pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri.

⁴⁰ Voi aduce asupra voastră rușine și ocară veșnice,
care nu vor fi uitate.

Coșurile cu smochine

¹ Domnul mi-a arătat și, iată, două coșuri cu smochine așezate în fața Templului Domnului, după ce Nabucodonosor, regele Babilonului, i-a dus în captivitate pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, pe conducătorii lui Iuda, pe lucrătorii în lemn și pe cei în fier din Ierusalim și i-a dus în Babilon.

² Un coș avea smochine foarte bune, ca smochinele dintâi, iar celălalt coș avea smochine foarte rele, încât nu puteau fi mâncate de rele ce erau.

³ Domnul mi-a zis: „Ce vezi, Ieremia?”. Eu am răspuns: „Niște smochine!”. Smochinele cele bune sunt foarte bune, iar cele rele sunt foarte rele și nu pot fi mâncate de rele ce sunt”.

⁴ Cuvântul Domnului a fost către mine:

⁵ Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Ca smochinele acestea bune, așa îi voi recunoaște pe deportații lui Iuda pe care i-am trimis din locul acesta în țara caldeilor spre binele lor.

⁶ Îmi voi pune ochii asupra lor spre bine și îi voi face să se întoarcă în țara aceasta, îi voi reclădi și nu-i voi doborî, îi voi planta și nu-i voi deșadăcina.

⁷ Le voi da o inimă ca să știe că eu sunt Domnul: ei vor fi poporul meu, iar eu voi fi Dumnezeu lor, căci se vor întoarce la mine din toată inima lor.

⁸ Iar ca smochinele cele rele, care nu se pot mânca de rele ce sunt, așa zice Domnul, așa îi voi face pe Sedecia, regele lui Iuda, pe căpeteniile lui și restul Ierusalimului care rămâne în țara aceasta și pe locuitorii din țara Egiptului.

⁹ Îi voi face să fie obiect de dispreț, spre răul lor, pentru toate regatele pământului, de ocară, de dispreț, de luat în răs și de blestem în toate locurile unde îi voi alunga.

¹⁰ Voi trimite împotriva lor sabia, foametea și ciuma până când îi va termina de pe pământul pe care l-am dat lor și părinților lor.

II. BABILONIA, FLAGELUL DOMNULUI

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia despre tot poporul lui Iuda în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda (acest an era primul al lui Nabucodonosor, regele Babilonului),

² și pe care l-a pronunțat Ieremia, profetul, întregului popor al lui Iuda și tuturor locuitorilor Ierusalimului:

³ Din al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, și până astăzi – sunt douăzeci și trei de ani de când cuvântul Domnului a fost către mine – v-am vorbit, am fost trezit ca să vorbesc, dar nu ați ascultat.

⁴ Domnul i-a trimis la voi pe toți slujitorii săi, profeții; i-a trezit și i-a trimis, dar nu ați ascultat și nu v-ați plecat urechea ca să-i ascultați.

⁵ Ei au zis: „Întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea și de la răutatea faptelor voastre și veți locui pe pământul pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri din veac și până-n veac.

⁶ Nu mergeți după alți dumnezei ca să le slujiți și să vă prosternați înaintea lor și nu mă mâniați cu lucrarea mâinilor voastre, iar eu nu vă voi face rău.

⁷ Dar nu m-ați ascultat – oracolul Domnului –, ci m-ați mâniat prin lucrarea mâinilor voastre, spre răul vostru.

⁸ De aceea, așa vorbește Domnul Sabaot: „Pentru că nu ați ascultat cuvintele mele,

⁹ iată, voi trimite să ia toate familiile din nord – oracolul Domnului – și-l voi face pe Nabucodonosor, regele din Babilon, slujitorul meu, să vină împotriva acestei țări, împotriva locuitorilor ei și împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur și le voi da groazei, batjocurii și devastării permanente.

¹⁰ Voi face să înceteze între ei glasul de bucurie și glasul de veselie, glasul mirelui și glasul miresei, sunetul râșniței și lumina candeliei.

¹¹ Țara aceasta va fi dată devastării și groazei și îl vor sluji neamurile acestea pe regele Babilonului timp de șaptezeci de ani.

¹² Când se vor împlini cei șaptezeci de ani, îi voi pedepsi pe regele Babilonului și pe neamul acesta – oracolul Domnului – pentru nelegiuirea lor, iar țara caldeilor o voi da devastării fără sfârșit.

¹³ Voi face să vină asupra acestei țări toate cuvintele mele pe care le-am spus împotriva ei și tot ce este scris în cartea aceasta și pe care le-a profețit Ieremia împotriva tuturor neamurilor.

III. INTRODUCERE LA ORACOLELE ÎMPOTRIVA NEAMURILOR

Viziunea cupei

¹⁴ Chiar și ei vor sluji neamuri multe și regi mari, iar eu îi vor răsplăti după faptele și lucrarea mâinilor lor.

¹⁵ Căci așa mi-a vorbit Domnul Dumnezeu lui Israel: „Ia această cupă cu vin a mâniei mele din mâna mea și fă să fie băută de toate neamurile la care te voi trimite!

¹⁶ Ele vor bea, se vor clătina și își vor ieși din minți înaintea sabiei pe care eu o voi trimite între ele.

¹⁷ Eu am luat cupa din mâna Domnului și am dat-o să fie băută de către toate neamurile la care Domnul m-a trimis:

¹⁸ Ierusalimului și cetăților lui Iuda, regilor și căpeteniilor sale, ca să fie date devastării, groazei, batjocurii și blestemului, cum este astăzi;

¹⁹ lui Faraon, regele Egiptului, slujitorilor lui, căpeteniilor lui și întregului său popor;

²⁰ la toată Arabia, tuturor regilor din țara Uț, tuturor regilor din țara filistenilor, Așchelonului, Gazei, Ecronului și restului din Așdod;

²¹ Edomului, Moabului și fiilor lui Amon;

²² tuturor regilor din Tir, tuturor regilor din Sidon și tuturor regilor din insulele care sunt dincolo de mare;

²³ lui Dedan, Tema, Buz și tuturor celor cu părul tăiat;

²⁴ tuturor regilor din Arabia și tuturor regilor arabi care locuiesc în pustiu;

²⁵ tuturor regilor din Zimri, tuturor regilor din Elam și tuturor regilor din Media;

²⁶ tuturor regilor din nord, apropiați sau îndepărtați, unora și altora, tuturor regatelor țărilor care sunt pe suprafața pământului. Iar regele Șeșac va bea după ei.

²⁷ Spune-le: „Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeu lui Israel: «Beți, îmbățați-vă, vomitați, ca să cădeți și să nu vă mai ridicați dinaintea sabiei pe care eu o voi trimite între voi»”.

²⁸ Dar dacă vor refuza să ia din mâna ta cupa ca să bea, spune-le: „Așa vorbește Domnul Sabaot: «Veți bea!»”.

²⁹ Căci, iată, eu încep să fac rău cetății asupra căreia este chemat numele meu, iar voi veți fi neatinși? Nu veți fi neatinși, căci eu chem sabia asupra tuturor locuitorilor pământului – oracolul Domnului Sabaot.

³⁰ Iar tu să le profețești toate aceste lucruri și să le spui:

«Domnul din înălțime răcnește
și din locuința sa cea sfântă își înalță glasul;
răcnește împotriva staulului său,
strigă precum cei care calcă în teasc
către toți locuitorii pământului.

³¹ Răcnetul ajunge până la marginile pământului,
pentru că Domnul se ceartă cu neamurile,
se judecă cu toate făpturile:
pe cei răi îi va da sabiei»” –

oracolul Domnului.

³² Așa vorbește Domnul Sabaot:

„Iată, răul este de la neam la neam

și o furtună mare se ridică de la marginile pământului.

³³ Cei străpunși ai Domnului, în ziua aceea, vor fi de la o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului: nu vor fi jeliți, nu vor fi adunați și nu vor fi îngropați,

ci vor deveni gunoi pe suprafața pământului.

³⁴ Văitați-vă, păstori, strigați și tăvăliți-vă,

voi călăuze ale turmei,

pentru că s-au împlinit zilele înjunghierii voastre!

Veți fi împrăștiați și veți cădea ca un vas de preț.

³⁵ Vor pieri refugiul pentru păstori

și scăparea, pentru călăuzele turmei.

³⁶ Glas de strigăt al păstorilor

și gemete ale călăuzelor turmei!

Căci Domnul devastează pășunile lor,

³⁷ iar locuințele pașnice sunt reduse la tăcere

înaintea mâniei aprinse a Domnului.

³⁸ Au părăsit ca un pui de leu vizuina;

țara lor a devenit o ruină

din cauza furiei asupritorului,

din cauza mâniei sale aprinse”.

IV. PROFEȚII DESPRE FERICIRE

Ieremia, profet adevărat

26.

Arestarea și judecarea lui Ieremia

¹ La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, a fost acest cuvânt de la Domnul:

² „Așa vorbește Domnul: «Stai în curtea casei Domnului și vorbește împotriva tuturor cetăților lui Iuda care vin să se prosterne în casa Domnului și spune toate cuvintele pe care ți le voi porunci să le spui lor. Nu lăsa deoparte niciun cuvânt.

³ Poate că vor asculta și se va întoarce fiecare de la calea lui cea rea. Eu voi regreta răul pe care mă gândisem să-l fac împotriva lor din cauza răutății faptelor lor.

⁴ Spune-le: «Așa vorbește Domnul: ‘Dacă nu mă ascultați ca să umblați după legea mea pe care v-am pus-o în fața voastră

⁵ și să ascultați de cuvintele slujitorilor mei, profeții, pe care i-am trimis la voi – i-am trezit să-i trimit –, dar nu-i veți asculta,

⁶ atunci voi face acestei case cum [am făcut] cu Șilo, și cetatea aceasta o voi da blestemului pentru toate neamurile pământului’ »”.

⁷ Preoții, profeții și tot poporul l-au auzit pe Ieremia spunând aceste cuvinte în casa Domnului.

⁸ Când Ieremia a terminat de spus tot ceea ce Domnul îi poruncise să spună întregului popor, preoții, profeții și tot poporul l-au

prins și i-au zis: „Vei muri!”.

⁹ De ce profețești în numele Domnului și zici: «Casa aceasta va fi ca Șilo și cetatea aceasta va fi pustiită, fără locuitori?»”. Tot poporul s-a adunat împotriva lui Ieremia în casa Domnului.

¹⁰ Căpeteniile lui Iuda au auzit aceste lucruri și au urcat de la casa regelui la casa Domnului și au stat la intrarea cea nouă a porții [casei] Domnului.

¹¹ Preoții și profeții le-au spus căpeteniilor și întregului popor: „Să fie o judecată spre moarte pentru omul acesta! Căci a profețit împotriva acestei cetăți, așa cum ați auzit cu urechile voastre”.

¹² Ieremia le-a zis tuturor căpeteniilor și întregului popor: „Domnul m-a trimis să profețesc împotriva acestei case și împotriva acestei cetăți toate cuvintele pe care le-ați auzit.

¹³ Acum, faceți bune căile și faptele voastre, ascultați glasul Domnului Dumnezeului vostru, și Domnul va regreta răul pe care l-a rostit împotriva voastră.

¹⁴ Iar eu, iată-mă, sunt în mânie voastre: faceți cu mine ceea ce este bun și drept în ochii voștri!

¹⁵ Numai să știți că, dacă mă veți omorî, voi veți aduce sânge nevinovat asupra voastră, asupra acestei cetăți și asupra locuitorilor ei, deoarece cu adevărat Domnul m-a trimis la voi să spun în urechile voastre toate aceste cuvinte”.

¹⁶ Căpeteniile și tot poporul le-au zis preoților și profeților: „Pentru omul acesta nu poate fi o judecată spre moarte, căci în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vorbește”.

¹⁷ Atunci s-au ridicat unii dintre bătrânii țării și au zis întregii adunări a poporului:

¹⁸ „Miheia din Moreșet profețea în zilele lui Ezechia, regele lui Iuda, și spunea întregului popor al lui Iuda: «Așa vorbește Domnul Sabaot: <Sionul va fi arat ca un câmp, Ierusalimul va deveni o ruină, iar muntele casei [Domnului], o înălțime împădurită> ».

¹⁹ Oare l-au omorât Ezechia, regele lui Iuda, și tot Iuda? Nu s-a temut el de Domnul, și Domnului i-a părut rău și Domnul a regretat răul pe care îl pronunțase împotriva lor? Și noi să facem răul acesta mare împotriva sufletelor noastre?”.

²⁰ Ba chiar a fost un om care profețea în numele Domnului, Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim. El a profețit împotriva acestei cetăți și împotriva acestei țări, după toate cuvintele lui Ieremia.

²¹ Regele Ioiachim, toți vitejii lui și toate căpeteniile lui au auzit cuvintele sale, iar regele căuta să-l omoare. Dar Urie a auzit, s-a temut și a fugit și a mers în Egipt.

²² Regele Ioiachim a trimis oameni în Egipt, pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe alții împreună cu el în Egipt.

²³ Aceștia l-au scos pe Urie din Egipt și l-au adus la regele Ioiachim, iar el l-a lovit cu sabia și i-a aruncat cadavrul în mormintele fiilor poporului.

²⁴ Dar mâna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost pentru Ieremia ca să nu-l dea în mâna poporului spre a fi omorât.

V. MESAJ CĂTRE CEI DIN EXIL

27.

Acțiunea simbolică a jugului și mesajul către regii din vest

¹ La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, a fost acest cuvânt către Ieremia de la Domnul:

² Așa mi-a vorbit Domnul: „Fă-ți niște legături și juguri și pune-le pe grumazul tău!

³ Apoi trimite-le la regele din Edom, la regele din Moab, la regele fiilor lui Amon, la regele din Tir și la regele din Sidon prin mâna mesagerilor veniți la Ierusalim la Sedecia, regele lui Iuda.

⁴ Poruncește prin ei stăpânilor lor: «Așa zice Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: așa să spuneți stăpânilor voștri:

⁵ <Eu am făcut pământul, omul și animalele care sunt pe suprafața pământului, cu puterea mea cea mare și cu brațul meu cel întins, și le-am dat celui care este drept în ochii mei.

⁶ Acum dau toate aceste țări în mâinile lui Nabucodonosor, regele din Babilon, slujitorul meu; lui îi dau chiar și viețuitoarele

câmpiei ca să-i slujească lui.

⁷ Îl vor sluji toate neamurile pe el, pe fiul său și pe fiul fiului său până când va veni timpul țării lui: atunci el va sluji multe națiuni și regate mari.

⁸ Neamul sau regatul care nu-l va sluji pe Nabucodonosor, regele Babilonului, și nu-și va pune grumazul la jugul regelui din Babilon, eu voi pedepsi neamul acela cu sabie, cu foamete și cu ciumă – oracolul Domnului – până când îi voi face să sfârșească prin mâna lui.

⁹ Iar voi nu ascultați de profeții voștri, de necromanții voștri, de visurile voastre, de prezicătorii voștri, nici de magicienii voștri care vă spun: ‘Nu-l slujiți pe regele Babilonului!’.

¹⁰ Căci ei profetesc înșelăciuni ca să fiți duși departe de pământul vostru, ca eu să vă împrăstii, și voi să pieriți.

¹¹ Dar neamul care își va pune grumazul în jugul regelui din Babilon și-l va sluji, voi face să găsească odihnă în pământul lui – oracolul Domnului – să-l muncească și să locuiască în el»”.

¹² Iar lui Sedecia, regele lui Iuda, i-am spus conform cu toate aceste cuvinte: „Puneți-vă grumazul vostru în jugul regelui din Babilon și slujiți-i pe el și pe poporul lui și veți trăi!”.

¹³ De ce să muriți tu și poporul tău de sabie, de foamete și de ciumă, așa cum a spus Domnul neamului care nu-l slujește pe regele Babilonului?

¹⁴ Nu ascultați cuvintele profeților care vă spun: „Nu-l slujiți pe regele Babilonului!”, pentru că ei vă profetesc înșelăciune.

¹⁵ Nu eu i-am trimis – oracolul Domnului –, iar ei profetesc în numele meu spre înșelăciune, pentru ca eu să vă îndepărtiez și să pieriți voi și profeții care vă profetesc.

¹⁶ Iar preoților și întregului popor acesta am spus: „Așa vorbește Domnul: «Nu ascultați cuvintele profeților care vă profetesc, zicând: ‘Iată, obiectele casei Domnului sunt aduse din Babilon acum în grabă, căci ei vă profetesc înșelăciune.’»

¹⁷ Nu-i ascultați! Slujiți-l pe regele din Babilon și veți trăi! De ce să devină cetatea aceasta o ruină?»”.

¹⁸ Dacă ei sunt profeți și dacă cuvântul Domnului este cu ei, să se roage la Domnul Sabaot ca să nu fie duse în Babilon obiectele rămase în casa Domnului, în casa regelui lui Iuda și în Ierusalim.

¹⁹ Căci așa vorbește Domnul Sabaot cu privire la coloane, la marea [de bronz], la postamente și la celelalte obiecte rămase în cetatea aceasta,

²⁰ care nu au fost luate de Nabucodonosor, regele Babilonului, atunci când i-a deportat pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, de la Ierusalim în Babilon, și pe toți conducătorii din Iuda și Ierusalim.

²¹ Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel, despre obiectele care au rămas în casa Domnului, în casa regelui lui Iuda și în Ierusalim:

²² „Vor fi duse în Babilon și vor fi acolo până în ziua când le voi cerceta – oracolul Domnului – le voi lua și le voi aduce înapoi în locul acesta”.

28.

Cearta cu profetul Anania

¹ În același an, la începutul domniei lui Sedecia, regele lui Iuda, în anul al patrulea, în luna a cincea, Anania, fiul lui Azur, profetul care este din Gabaon, mi-a zis în casa Domnului, înaintea preoților și a întregului popor:

² „Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «Am zdrobit jugul regelui din Babilon.

³ Peste încă doi ani de zile, voi aduce înapoi în locul acesta toate obiectele casei Domnului pe care le-a luat Nabucodonosor, regele Babilonului, din locul acesta și le-a dus în Babilon.

⁴ Și pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, și pe toți deportații lui Iuda care au fost duși în Babilon îi aduc înapoi în locul acesta – oracolul Domnului – pentru că voi zdrobi jugul regelui din Babilon»”.

⁵ Atunci i-a spus Ieremia, profetul, lui Anania, profetul, înaintea preoților și înaintea întregului popor care stăteau în casa Domnului.

⁶ Ieremia, profetul, a zis: “Amin! Așa să facă Domnul! Să îplinească Domnul cuvintele pe care le-ai profețit tu și să aducă înapoi obiectele casei Domnului și pe toți deportații din Babilon în locul acesta.

⁷ Numai ascultă acest cuvânt pe care eu îl spun în auzul tău și în auzul întregului popor:

⁸ Profeții care au fost înaintea mea și înaintea ta din vechime au profețit la multe popoare și la regate mari despre război, despre nenorocire și despre ciumă.

⁹ Însă profetul care profețește pacea, când cuvântul profetului se va împlini, atunci se va ști că profetul este trimis de Domnul cu adevărat”.

¹⁰ Apoi, Anania, profetul, a luat jugul de pe grumazul lui Ieremia, profetul, și l-a zdrobit.

¹¹ Anania a zis în auzul întregului popor: „Astfel vorbește Domnul: «Așa voi zdrobi jugul lui Nabucodonosor, regele Babilonului, peste doi ani de zile de pe grumazul tuturor neamurilor»”. Apoi Ieremia, profetul, a plecat pe drumul său.

¹² Dar a fost cuvântul Domnului către Ieremia după ce Anania, profetul, a zdrobit jugul de pe grumazul lui Ieremia, profetul:

¹³ „Mergi și spune-i lui Anania: «Așa vorbește Domnul: <Tu ai zdrobit juguri de lemn, dar ai făcut în locul lor juguri de fier>.

¹⁴ Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: <Am pus un jug de fier pe grumazul tuturor acestor neamuri ca să-l slujească pe Nabucodonosor, regele Babilonului, și-l vor sluji. Și i-am dat chiar și viețuitoarele câmpului> »”.

¹⁵ Ieremia, profetul, i-a zis lui Anania, profetul: „Ascultă, Anania! Nu Domnul te-a trimis și tu faci poporul acesta să se încreadă în minciună.

¹⁶ De aceea, așa vorbește Domnul: «Iată, te alung de pe fața pământului și în timpul anului vei muri, căci ai vorbit de revoltă împotriva Domnului»”.

¹⁷ Și Anania, profetul, a murit în anul acela, în luna a șaptea.

29.

Scrisoare către exilați

¹ Acestea sunt cuvintele scrisorii pe care a trimis-o Ieremia, profetul, din Ierusalim către cei rămași dintre bătrânii celor deportați, către preoți, către profeți și către tot poporul pe care Nabucodonosor l-a deportat din Ierusalim în Babilon

² după ieșirea lui Iehonia, regele, și a reginei, a eunucilor, a căpeteniilor lui Iuda și ale Ierusalimului, a lucrătorilor în lemn și în fier din Ierusalim.

³ [A trimis-o] prin Eleasa, fiul lui Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, pe care i-a trimis în Babilon Sedecia, regele lui Iuda, la Nabucodonosor, regele Babilonului:

⁴ „Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel, către toți deportații pe care i-am făcut să fie deportați din Ierusalim în Babilon:

⁵ «Zidiți case și locuiți-le; plantați grădini și mâncați din rodul lor!

⁶ Luați-vă soții și dați naștere la fii și fiice; luați soții pentru fiii voștri, dați-le pe fiicele voastre bărbaților ca să dea naștere la fii și fiice! Să se înmulțească acolo, să nu vă împuținați!

⁷ Căutați pacea cetății unde am făcut să fiți deportați și rugați-vă pentru ea Domnului, pentru că în pacea ei veți avea pace!».

⁸ Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Să nu vă înșele profeții voștri care sunt în mijlocul vostru și necromanții voștri; nu ascultați de visurile voastre pe care le visați!

⁹ Căci ei vă profetesc înșelăciune în numele meu: nu eu i-am trimis – oracolul Domnului»”.

¹⁰ Așa vorbește Domnul: „Înainte să se îplinească cei șaptezeci de ani pentru Babilon, vă voi vizita și voi face să se îplinească pentru voi cuvântul meu cel bun făcându-vă să vă întoarceți la locul acesta.

¹¹ Căci eu știu gândurile pe care le am față de voi – oracolul Domnului –, gânduri de pace, nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o speranță.

¹² Voi mă veți chema, veți veni și vă veți ruga la mine, iar eu vă voi asculta.

¹³ Mă veți căuta și mă veți găsi pentru că mă veți căuta din toată inima voastră.

¹⁴ Mă voi lăsa găsit de voi – oracolul Domnului – și vă voi întoarce din captivitatea voastră; vă voi aduna din toate neamurile și din toate locurile unde v-am alungat – oracolul Domnului – și voi face să vă întoarceți la locul de unde v-am făcut să fiți deportați”.

¹⁵ Totuși, voi ziceți: „Domnul a făcut să se ridice pentru noi profeți în Babilon”.

- ¹⁶ Căci așa vorbește Domnul despre regele care stă pe tronul lui David, despre tot poporul care locuiește în cetatea aceasta, frații voștri care nu au ieșit cu voi când ați fost deportați:
- ¹⁷ „Așa vorbește Domnul Sabaot: «Iată, voi trimite împotriva lor sabie, foamete și ciumă și-i voi face ca smochinele rămase care nu pot fi mâncate de rele ce sunt.
- ¹⁸ Îi voi urmări cu sabie, cu foamete și cu ciumă și-i voi da să fie obiect de dispreț pentru toate regatele pământului, spre blestem, fluierat și ocară în toate neamurile unde îi voi alunga.
- ¹⁹ Pentru că nu au ascultat cuvintele mele – oracolul Domnului – pe care le-am trimis la ei prin slujitorii mei, profeții – i-am trezit și i-am trimis –, dar voi nu ați ascultat»” – oracolul Domnului.
- ²⁰ Dar voi ascultați cuvântul Domnului, voi toți cei deportați pe care v-am trimis din Ierusalim în Babilon.
- ²¹ Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Sedecia, fiul lui Maaseia, care vă profețesc în numele meu înșelăciune: iată, eu îi dau în mâna lui Nabucodonosor, regele Babilonului și îi va lovi în văzul vostru.
- ²² Ei vor fi luați ca blestem pentru toți deportații lui Iuda care sunt în Babilon, zicându-se: „Te-a pus Domnul ca Sedecia și ca Ahab, pe care i-a ars regele din Babilon în foc”.
- ²³ Pentru că au făcut nebulii în Israel și au săvârșit adulter cu soțiile semenilor lor și au spus cuvinte înșelătoare în numele meu, deși eu nu le-am poruncit; eu sunt cel care știu și sunt martor – oracolul Domnului.
- ²⁴ Iar lui Șemaia, din Nehelam, să-i spui:
- ²⁵ „Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Pentru că ai trimis scrisori în numele tău la tot poporul care este în Ierusalim și lui Sofonia, fiul lui Maaseia, preotul, și tuturor preoților, spunând:
- ²⁶ Domnul te-a pus preot în locul lui Iehoiada, preotul, ca să fii supraveghetor în casa Domnului peste orice nebun care o face pe profetul și să-l pui în butuci și în lanțuri,
- ²⁷ acum, de ce nu-i faci reproșuri lui Ieremia din Anatot, care o face pe profetul față de voi?
- ²⁸ Pentru că a trimis la voi în Babilon să se spună: «E lungă [captivitatea]. Așadar, construiți case și locuiți în ele, plantați grădini și mâncați din roadele lor»”.
- ²⁹ Preotul Sofonia citise scrisoarea aceasta în auzul lui Ieremia, profetul.
- ³⁰ Atunci, cuvântul Domnului a fost către Ieremia:
- ³¹ „Trimite la toți cei deportați să se spună: «Așa vorbește Domnul către Șemaia din Nehelam: «Pentru că Șemaia v-a profețit, deși nu eu l-am trimis, și v-a făcut să vă puneți încrederea în înșelăciune,
- ³² de aceea, așa vorbește Domnul: ‘Iată, îi voi pedepsi pe Șemaia din Nehelam și descendența lui și nu va fi niciun om care să locuiască în mijlocul acestui popor sau ca să vadă binele pe care îl voi face poporului meu – oracolul Domnului – pentru că a vorbit de revoltă împotriva Domnului’»”.

VI. CARTEA MÂNGÂIERII

30.

Restaurarea promisă Israelului

- ¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul:
- ² „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: «Scrie pentru tine într-o carte toate cuvintele pe care ți le-am spus.
- ³ Iată, vin zile – oracolul Domnului – când îl voi face pe poporul meu, pe Israel și pe Iuda, spune Domnul; îi voi face să se întoarcă în țara pe care le-am dat-o părinților lor și o vor lua în stăpânire»”.
- ⁴ Acestea sunt cuvintele pe care le-a spus Domnul despre Israel și despre Iuda:
- ⁵ „Așa vorbește Domnul:
«Glas de groază am auzit,

de teroare, nu de pace.

⁶ Întrebați și vedeți dacă naște vreun bărbat.

Atunci de ce-i văd pe toți bărbații cu mâinile pe șolduri
ca una care naște
și toate fețele au devenit palide?

⁷ Vai, este mare ziua aceea!

Nu a mai fost ca ea.

Este timp de strâmtorare pentru Iacob,
dar el va fi salvat din el.

⁸ În ziua aceea – oracolul Domnului Sabaot –,

voi zdrobi jugul lui de pe grumazul tău
și legăturile tale le voi rupe;
străinii nu te vor mai pune să le slujești.

⁹ Ci îl vor sluji pe Domnul Dumnezeu lor

și pe David, regele lor,
pe care îl voi face să se ridice pentru ei.

¹⁰ Dar tu nu te teme, slujitorul meu, Iacob, –

oracolul Domnului –

și nu te înspăimânta, Israel,

căci, iată, eu te voi salva din [țara] îndepărtată

și pe descendența ta, din țara captivității.

Iacob se va întoarce,

va fi în pace, va fi liniștit și nimeni nu-l va mai înspăimânta.

¹¹ Căci eu sunt cu tine – oracolul Domnului – ca să te eliberez.

Voi distruge toate neamurile unde ai fost împrăștiat;

pe tine nu te voi distruge, ci te voi muștra cu judecată,

dar totuși te voi pedepsi».

¹² Așa vorbește Domnul:

«Rana ta este de nevindecat

și lovitura ta, gravă.

¹³ Nu este nimeni care să apere cauza, ca să-ți lege [rana];

sunt medicamente care să vindece,

dar nu pentru tine.

¹⁴ Toți cei care te iubeau te-au uitat,

nimeni nu te mai caută,

pentru că te-am lovit cum se lovește dușmanul,

cu o pedeapsă crudă,

pentru mulțimea nelegiuirilor tale

și pentru că s-au înmulțit păcatele tale.

¹⁵ De ce strigi pentru rana ta?

Chinul tău este de nevindecat

din cauza mulțimii nelegiuirii tale

și, pentru că s-au înmulțit păcatele tale,

ți-am făcut acestea.

¹⁶ Totuși, toți cei care te devorează vor fi devorați,

toți cei care te strâmtorează vor merge în captivitate,
cei care te prădează vor fi prădați
și pe cei care te jefuiesc îi voi da jafului.

¹⁷ Eu voi face vindecarea ta
și te voi vindeca de toate loviturile tale –
oracolul Domnului –
pentru că te-au numit <Cea alungată,
acel Sion pe care nu-l caută nimeni> »”.

¹⁸ Așa vorbește Domnul:
„Iată, eu aduc înapoi din captivitate corturile lui Iacob
și mă voi îndura de locuințele lui;
cetatea va fi reconstruită pe ruinele sale
și palatul va fi locuit după regula lui.

¹⁹ Va ieși de acolo mulțumire
și glasul celor care se bucură:
îi voi înmulți și nu se vor împușina,
îi voi face să fie onorați, nu neînsemnați.

²⁰ Fiii lui vor fi ca altădată,
adunarea lui va fi stabilă înaintea mea;
îi voi pedepsi pe toți cei care îi oprimă.

²¹ Conducătorul lor va fi din el
și stăpânitorul lor va ieși din mijlocul lui;
îl voi face să se apropie, iar el se va apropia de mine.
Cine este cel care își împrumută inima ca să se apropie de mine?” –
oracolul Domnului.

²² „Atunci, voi veți fi poporul meu,
iar eu voi fi Dumnezeuul vostru”.

²³ Iată, furtuna Domnului și furia năvălesc,
o furtună amețitoare năvălește asupra capetelor celor răi.

²⁴ Mânia aprinsă a Domnului nu se va întoarce
până nu va face și nu va împlini planul inimii sale.
În zilele de pe urmă, o veți înțelege.

31.

¹ În acel timp – oracolul Domnului –
eu voi fi Dumnezeu pentru toate familiile lui Israel
și ele vor fi poporul meu.

² Așa vorbește Domnul:
„A aflat har în pustiu poporul celor scăpați de sabie;
sunt pe punctul de a da liniște Israelului”.

³ De departe mi s-a arătat Domnul:
Te-am iubit cu o iubire veșnică;
de aceea te-am atras cu bunătate.

⁴ Te voi reclădi din nou și vei fi reclădită, fecioară a lui Israel!

Te vei împodobi din nou cu tamburinele tale
și vei ieși la jocul celor care se bucură.

⁵ Vei planta din nou vii pe munții Samariei
și cei care plantează vor culege.

⁶ Căci va fi o zi când străjerii vor striga pe muntele lui Efraim:
„Ridicați-vă, să urcăm în Sion,
la Domnul Dumnezeuul nostru!”.

⁷ Căci așa vorbește Domnul:
„Strigați de bucurie pentru Iacob,
chiuiți de veselie pentru conducătorul neamurilor!
Faceți să se audă «Aleluia» și spuneți:
«Doamne, mântuiește-l pe poporul tău și pe restul lui Israel!».

⁸ Iată, îi aduc înapoi din țara de nord,
îi adun din colțurile pământului;
printre ei sunt orbi, șchiopi,
femei însărcinate și care nasc:
o mare adunare se întoarce aici.

⁹ Ei vin plângând și rugându-se;
îi conduc să meargă la torente de apă,
pe un drum drept pe care nu se vor poticni,
pentru că eu voi fi un tată pentru Israel,
iar Efraim va fi întâiul meu născut”.

¹⁰ „Ascultați, neamuri, cuvântul Domnului,
faceți-l cunoscut în insulele îndepărtate și spuneți:
«Cel care l-a împrăștiat pe Israel îl adună
și îl păzește ca păstorul turma sa».

¹¹ Căci Domnul l-a eliberat pe Iacob,
l-a răscumpărat din mâna unuia mai puternic decât el.

¹² Ei vor veni și vor cânta de bucurie pe înălțimile Sionului;
vor alerga spre bunătatea Domnului,
spre grâu și spre must,
spre untdelemn, spre miei și spre viței,
iar sufletul lor va fi ca o grădină udată,
și ei nu se vor mai vlăgui.

¹³ Atunci, fecioara se va veseli la joc,
și tinerii și bătrânii împreună;
voi schimba jalea lor în veselie,
îi voi mângâia și-i voi umple de bucurie în îndurerarea lor.

¹⁴ Voi îndestula sufletul preoților de grăsime
și-l voi sătura pe poporul meu cu bunătatea mea” –
oracolul Domnului.

¹⁵ Așa vorbește Domnul:
„Un strigăt se aude din Rama,
jale și plânset amar;
Rahela își plânge fiii

și refuză să fie mângâiată pentru fiii ei, căci nu mai sunt”.

16 Așa vorbește Domnul:

„Oprește-ți glasul din plâns și ochii din lacrimi,
pentru că este o răsplată pentru lucrările tale –
oracolul Domnului –
și ei se vor întoarce din țara dușmanului.

17 Există o speranță pentru viitorul tău – oracolul Domnului –
și fiii tăi se vor întoarce între hotarele tale.

18 Îl aud pe Efraim plângându-se:

«M-ai muștrat și am fost muștrat ca un vițel neînvățat;
întoarce-mă și mă voi întoarce
pentru că tu ești Dumnezeul meu!

19 După ce mă voi întoarce, mă voi căi;
după ce voi recunoaște, îmi voi lovi coapsa;
mă voi rușina de rușine, ba chiar mă voi umili,
pentru că port ocară tinereții mele».

20 Oare este Efraim pentru mine un fiu scump,
un copil preferat?
Căci ori de câte ori vorbesc de el,
îmi aduc aminte mereu de el.
De aceea, îmi freamătă răunchii pentru el
și mă voi îndura de el” –
oracolul Domnului.

21 Fixează pentru tine pietre,
pune-ți semne și îndreaptă-ți inima la calea pe care ai mers!
Întoarce-te, fecioară a lui Israel,
întoarce-te la aceste cetăți ale tale!

22 Până când vei hoinări, fiică a rătăcirii?
Căci Domnul creează ceva nou pe pământ:
femeia care dă târcoale bărbatului.

Restaurarea promisă lui Iuda

23 Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: „Din nou vor spune cuvântul acesta în țara lui Iuda și în cetățile lui atunci când îi voi face să se întoarcă pe captivi: «Să te binecuvânteze Domnul, lăcaș al dreptății, munte sfânt!».

24 Iuda va locui acolo și în toate cetățile lui, împreună, plugarii și cei ce conduc turma.

25 Căci eu voi adăpa sufletul frânt și voi umple tot sufletul vlăguit.

26 Pentru aceasta m-am trezit și am văzut că somnul meu a fost plăcut.

Israel și Iuda

27 Iată, vin zile – oracolul Domnului – când voi semăna casa lui Israel și casa lui Iuda cu sămânță de oameni și sămânță de animale.

²⁸ Pentru că a văzut cum am vegheat asupra lor ca să-i dezrădăcinez, să-i dobor, să-i ruinez și să-i nimicesc și să le fac rău, așa voi veghea asupra lor ca să-i reclădesc și să-i replantez – oracolul Domnului”.

Răsplătirea personală

²⁹ În zilele acelea, nu se va mai zice:

„Părinții au mâncat aguridă,
și copiilor li s-au strepezit dinții”,

³⁰ ci fiecare pentru nelegiuirea lui va muri.

Oricărui om care va mânca aguridă i se vor strepezi dinții.

Alianța cea nouă

³¹ Iată, vin zile – oracolul Domnului – când voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda o alianță nouă.

³² Nu ca alianța pe care am încheiat-o cu părinții lor în ziua când i-am luat de mână și i-am scos din țara Egiptului, alianța mea pe care ei au rupt-o, deși eu stăpâneam peste ei – oracolul Domnului.

³³ Aceasta este alianța pe care o voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea – oracolul Domnului: voi pune legea mea în lăuntrul lor și în inima lor o voi scrie; eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul meu.

³⁴ Nimeni nu-l va mai învăța pe aproapele său și nimeni, pe fratele său, zicând: „Cunoaște-l pe Domnul!”, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare – oracolul Domnului. Căci eu le voi ierta nelegiuirile și de păcatele lor nu-mi voi mai aduce aminte.

Permanența Israelului

³⁵ Așa vorbește Domnul,

care a stabilit soarele să fie lumină pentru zi
și legi pentru lună și pentru stele,
ca să fie lumină pentru noapte,
care agită marea ca să mugească valurile ei,
Domnul Sabaot este numele lui.

³⁶ Dacă vor înceta aceste legi dinaintea mea –
oracolul Domnului –,
și descendența lui Israel va înceta
să mai fie un neam înaintea mea în toate zilele.

³⁷ Așa vorbește Domnul:

„Dacă s-ar putea măsura cerurile de sus
și dacă s-ar putea cerceta temeliile pământului de jos,
și eu voi îndepărta toată descendența lui Israel
pentru tot ceea ce au făcut –
oracolul Domnului.

Reconstruirea și măreția Israelului

³⁸ Iată, vin zile – oracolul Domnului – când va fi reconstruită cetatea pentru Domnul, de la Turnul lui Hananeel până la Poarta Unghiului.

³⁹ Va ieși frânghia de măsurat drept spre el, pe înălțimea Gareb și se va întoarce spre Goat.

⁴⁰ Toată valea cadavrelor și a cenușii și toate câmpiile până la torentul Cedron, până la colțul Porții Cailor, spre est, vor fi sfinte pentru Domnul: nu vor mai fi dărâmate și ruinate niciodată”.

VII. ADĂUGIRI LA CARTEA MÂNGÂIERII

32.

Cumpărarea unui ogor, garanția unui viitor fericit

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul în anul al zecelea al lui Sedecia, regele lui Iuda. Acesta era anul al optsprezecelea al lui Nabucodonosor.

² Atunci, armata regelui din Babilon asedia Ierusalimul, iar Ieremia, profetul, era închis în curtea temniței de la casa regelui lui Iuda.

³ Sedecia, regele lui Iuda, îl închisese, spunând: „Pentru ce profețești, zicând: «Așa spune Domnul: «Iată, eu voi da cetatea aceasta în mâna regelui Babilonului, care o va captura,

⁴ iar Sedecia, regele lui Iuda, nu va scăpa din mâna caldeilor, ci va fi dat în mâna regelui Babilonului: îi va vorbi gură la gură și se vor privi ochi în ochi.

⁵ Sedecia va fi dus în Babilon și acolo va fi până când îl voi vizita – oracolul Domnului –, iar dacă veți lupta împotriva caldeilor, nu veți avea succes» »”.

⁶ Ieremia a zis: „Cuvântul Domnului a fost către mine:

⁷ «Iată, Hanameel, fiul lui Șalum, unchiul tău, va veni la tine să-ți spună: «Cumpără pentru tine ogorul meu care este în Anatot, pentru că tu ai dreptul de răscumpărare ca să-l cumperi!» ».

⁸ Și Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine, după Cuvântul Domnului, în curtea temniței și mi-a zis: «Cumpără ogorul meu care este la Anatot, în ținutul lui Beniamin, căci tu ai dreptul de moștenire și de răscumpărare: cumpără-l!». Atunci am știut că era cuvântul Domnului.

⁹ Și am cumpărat de la Hanameel, fiul unchiului meu, câmpul care este în Anatot și i-am cântărit argintul: șaptesprezece *sicli* de argint.

¹⁰ Am scris într-un document pe care l-am pecetluit, am chemat martori și am cântărit argintul în balanță.

¹¹ Am luat apoi documentul de cumpărare, cel care era sigilat după lege și obiceiuri și cel care era deschis.

¹² Apoi am dat documentul de cumpărare lui Baruh, fiul lui Neria, fiul lui Mahseia, în văzul lui Hanameel, fiul unchiului meu, și în văzul martorilor care scriseseră documentul de cumpărare în văzul tuturor iudeilor care stăteau în curtea temniței.

¹³ Apoi, înaintea lor, i-am poruncit lui Baruh:

¹⁴ Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «Ia aceste documente: acest document de cumpărare, cel sigilat și acest document deschis și pune-le într-un vas de lut ca să se păstreze multe zile!».

¹⁵ Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «Din nou se vor cumpăra case, ogoare și vii în țara aceasta».

¹⁶ După ce i-am dat documentul de cumpărare lui Baruh, fiul lui Neria, m-am rugat Domnului, zicând:

¹⁷ «Ah, Doamne Dumnezeule! Iată, tu ai făcut cerurile și pământul cu puterea ta cea mare și cu brațul tău cel întins: nimic nu este prea greu pentru tine.

¹⁸ Tu arăți îndurare față de mii și răsplătești nelegiuirea părinților în sânul fiilor după ei. Ești Dumnezeu mare și puternic, al cărui nume este «Domnul Sabaot».

¹⁹ Tu ești mare în planuri și puternic în fapte; tu ai ochii deschiși peste toate căile fiilor omului ca să dai fiecăruia după căile

sale și după roadele faptelor sale.

20 Tu ai făcut semne și minuni în țara Egiptului până în ziua de azi, și în Israel, și printre oameni și ți-ai făcut un nume cum este astăzi.

21 Tu l-ai făcut să iasă pe poporul tău din țara Egiptului cu semne și minuni, cu mână puternică și braț întins și cu groază mare.

22 Tu le-ai dat țara aceasta pe care ai jurat-o părinților lor că le-o vei da, țară în care curge lapte și miere.

23 Ei au venit și au luat-o în stăpânire. Dar nu au ascultat de glasul tău, nu au păzit legea ta și nu au făcut tot ce le-ai poruncit să facă. De aceea, ai făcut să vină asupra lor tot răul acesta.

24 Iată, parapeții au ajuns până la cetate ca să fie capturată; cetatea va fi dată în mâna caldeilor care luptă împotriva ei prin sabie, foamete și ciumă. Ceea ce ai spus este: iată, tu însuși vezi!

25 Totuși, tu mi-ai zis, Doamne Dumnezeule: «Cumpără pentru tine un ogor pe argint și cheamă martori!», dar cetatea este dată în mâna caldeilor»”.

26 Cuvântul Domnului a fost către Ieremia:

27 „Iată, eu sunt Domnul Dumnezeul oricărei făpturi și nimic nu este prea greu pentru mine”.

28 De aceea, așa vorbește Domnul: „Iată, dau cetatea aceasta în mâinile caldeilor și în mâna lui Nabucodonosor, regele Babilonului, și el o va captura.

29 Vor veni caldeii și vor lupta împotriva acestei cetăți: vor aprinde un foc în cetatea aceasta și o vor arde pe ea și casele pe terasele cărora au ars tămâie lui Baal și au vărsat libații pentru alți dumnezei ca să mă mânie.

30 Căci fiii lui Israel și fiii lui Iuda au făcut numai ceea ce este rău în ochii mei din tinerețea lor; într-adevăr, fiii lui Israel m-au mâniat prin lucrarea mâinilor lor – oracolul Domnului.

31 Căci spre mânia și furia mea a fost cetatea aceasta din ziua în care au construit-o și până în ziua de azi, ca să fie îndepărtată din fața mea

32 din cauza la tot răul pe care l-au făcut fiii lui Israel și fiii lui Iuda, ca să mă mânie ei, regii lor, căpeteniile lor, preoții lor și profeții lor și oamenii din Iuda care locuiesc în Ierusalim.

33 Mi-au întors spatele, și nu fața, deși am vrut să-i învăț: m-am trezit să-i învăț, dar nu a fost cine să asculte și să primească învățătura.

34 Ei au pus idolii lor în casa asupra căreia este chemat numele meu ca s-o profaneze.

35 Au construit înălțimi lui Baal în Valea Ben-Hinom ca să-i treacă [prin foc] pe fiii lor și pe fiicele lor pentru Moloc – ceea ce nu le-am poruncit și nu s-a urcat la inima mea –, făcând lucrul acesta abominabil și făcându-l pe Iuda să păcătuiască”.

36 Acum, de aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel despre cetatea aceasta despre care voi ziceți: „Este dată în mâna regelui Babilonului prin sabie, prin foamete și prin ciumă”:

37 „Iată, eu îi voi aduna din toate țările unde i-am alungat în mânia mea, în furia și în marea mea indignare; îi voi face să se întoarcă în locul acesta și-i voi face să locuiască în siguranță.

38 Ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul lor.

39 Le voi da o inimă și o cale ca să se teamă de mine în toate zilele, spre binele lor și al fiilor lor de după ei.

40 Voi încheia cu ei o alianță nepieritoare că nu mă voi întoarce de la ei ca să le fac bine și voi pune teama de mine în inima lor ca să nu se îndepărteze de mine.

41 Mă voi bucura de ei făcându-le bine și-i voi sădi în țara aceasta cu adevărat din toată inima mea și din tot sufletul meu”.

42 Căci așa vorbește Domnul: „Așa cum am făcut să vină asupra acestui popor tot acest rău mare, tot așa voi face să vină asupra lor tot binele pe care l-am spus cu privire la ei.

43 Se vor cumpăra ogoare în țara aceasta, despre care voi spuneți: «Este devastată, nu este nici om, nici animal și este dată în mâna caldeilor.

44 Vor cumpăra ogoare pe argint, vor scrie în documente, le vor sigila și vor chema martori în ținutul lui Beniamin, în împrejurimile Ierusalimului, în cetățile lui Iuda, în cetățile de pe munte, în cetățile din Șefelah și în cetățile din Negheb, căci îi voi face să se întoarcă din captivitate»” – oracolul Domnului.

Altă promisiune de restaurare

- ¹ Cuvântul Domnului a fost către Ieremia a doua oară pe când era încă închis în curtea temniței:
- ² Așa vorbește Domnul care face aceasta, Domnul care plăsmuiește și stabilește, al cărui nume este Domnul:
- ³ „Cheamă-mă, îți voi răspunde și-ți voi face cunoscute lucruri mari și de nepătruns pe care nu le cunoști.
- ⁴ Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel despre casele acestei cetăți și despre casele regilor lui Iuda care sunt doborâte de parapeți și de sabie.
- ⁵ Ei vin să lupte împotriva caldeilor și să le umple [casele] cu cadavrele oamenilor pe care am făcut să fie loviți în mânia și în furia mea, deoarece mi-am ascuns fața de cetatea aceasta din cauza întregii sale răutăți.
- ⁶ Iată, îi voi da vindecare și însănătoșire, iar pe ei îi voi vindeca; le voi arăta belșug de pace și adevăr.
- ⁷ Îi voi face să se întoarcă din captivitate pe Iuda și pe Israel și-i voi reclădi ca mai înainte.
- ⁸ Îi voi purifica de toate nelegiuirile prin care au păcătuit împotriva mea; le voi ierta toate nelegiuirile cu care au păcătuit împotriva mea și s-au revoltat împotriva mea.
- ⁹ [Cetatea] va deveni pentru mine un nume de bucurie, de laudă și de glorie pentru toate neamurile pământului care vor auzi tot binele pe care li l-am făcut, se vor înspăimânda și vor tremura pentru tot binele și pentru toată pacea pe care eu i-o voi da”.
- ¹⁰ Așa vorbește Domnul: „Se vor mai auzi din nou în locul acesta – despre care voi ziceți că este pustiu, că nu este nici om și nici animal în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, pentru că sunt devastate, și nu este nici om, nici locuitor și nici animal –
- ¹¹ glas de bucurie și glas de veselie, glasul mirelui și glasul miresei și glasul celor care zic: «Lăudați-l pe Domnul Sabaot, căci Domnul este bun și îndurarea lui este veșnică!», cei care aduc laudă în casa Domnului, căci voi face să se întoarcă cei captivi ai țării ca mai înainte, spune Domnul.
- ¹² Așa vorbește Domnul Sabaot: „Va fi din nou, în locul acesta – care este pustiu, fără niciun om și niciun animal – și în toate cetățile sale, un lăcaș pentru păstori, care vor face turma să se odihnească.
- ¹³ Iar în cetățile din munte, în cetățile din Șefelah, în cetățile din Negheb, în ținutul lui Beniamin, în împrejurimi și în cetățile lui Iuda, vor trece din nou turmele pe sub mâna celui care le numără”, spune Domnul.

Instituțiile viitoare

- ¹⁴ „Iată, vin zile – oracolul Domnului – când voi împlini cuvântul cel bun pe care l-am spus cu privire la casa lui Israel și cu privire la casa lui Iuda.
- ¹⁵ În zilele acelea și în acel timp
voi face să răsară pentru David o odraslă dreaptă:
el va face judecată și dreptate în țară.
- ¹⁶ În zilele acelea, Iuda va fi mântuit
și Ierusalimul va locui în siguranță.
Acesta este [numele] cu care va fi chemat:
«Domnul este dreptatea noastră”.
- ¹⁷ Căci așa vorbește Domnul: „Nu va lipsi pentru David om care să stea pe tronul casei lui Israel.
- ¹⁸ Nici pentru preoții leviți nu va lipsi om care să fie înaintea mea să aducă ardere de tot și să ardă tămâie, [să aducă] ofrande și jertfă în toate zilele”.
- ¹⁹ Cuvântul Domnului a fost către Ieremia:
- ²⁰ Așa vorbește Domnul: „Dacă veți rupe alianța mea cu privire la zi și alianța mea cu privire la noapte în așa fel încât ziua și noaptea să nu mai fie la timpul lor,
- ²¹ atunci și alianța cu David, slujitorul meu, se va rupe și nu va mai fi pentru el niciun fiu care să domnească pe tronul lui și nici leviți ai preoților care să mă slujească.
- ²² Așa cum nu se poate număra oștire cerului și nici măsura nisipul mării, așa voi face să se înmulțească descendența lui

David, slujitorul meu, și pe leviții care mă slujesc”.

²³ Cuvântul Domnului a fost către Ieremia:

²⁴ „Oare nu ai văzut ceea ce a vorbit poporul acesta: «Cele două familii pe care le alesese Domnul, le-a respins» și l-a disprețuit pe poporul meu ca să nu mai fie un neam înaintea lor?”.

²⁵ Așa vorbește Domnul: „Dacă nu am făcut alianța mea cu privire la zi și la noapte, hotărâri pentru cer și pământ,

²⁶ atunci voi respinge și descendența lui Iacob și a lui David, slujitorul meu, încât să nu poată lua din descendența lui [fii] care să domnească peste descendența lui Abraham, a lui Isaac și a lui Iacob, căci îi voi face să se întoarcă din captivitate și mă voi îndura de ei”.

VIII. DIVERSE

34.

Soarta lui Sedecia

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul când Nabucodonosor, regele Babilonului, și toată armata lui, cu toate regatele pământului peste care stăpânea mâna sa și toate popoarele, luptau împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui:

² Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: „Du-te și spune-i lui Sedecia, regele lui Iuda: «Așa vorbește Domnul: «Iată, eu dau cetatea aceasta în mâinile regelui din Babilon, care o va arde în foc!

³ Tu nu vei scăpa din mâna lui, ci vei fi capturat și vei fi dat în mâna lui: ochii tăi se vor uita în ochii lui și gura ta va vorbi la gura lui și vei merge în Babilon» ».

⁴ Însă ascultă cuvântul Domnului, Sedecia, rege al lui Iuda! Așa vorbește Domnul despre tine: «Nu vei muri de sabie»,

⁵ ci vei muri în pace și, cum au ars mirodenii pentru părinții tăi regii de mai înainte, care au fost înaintea ta, tot așa vor arde și pentru tine: «Vai, stăpâne!» și vor jeli pentru tine, căci cuvântul [acesta] eu l-am zis – oracolul Domnului”.

⁶ Ieremia, profetul, i-a spus lui Sedecia, regele lui Iuda, toate aceste cuvinte în Ierusalim

⁷ în timp ce armata regelui Babilonului lupta împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui Iuda care rămăseseră – împotriva lui Lachiș și Azeca, pentru că ele au rămas, printre cetățile lui Iuda, drept cetăți fortificate.

Problema eliberării sclavilor

⁸ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul după ce regele Sedecia a încheiat o înțelegere cu tot poporul care era în Ierusalim ca să anunțe eliberarea,

⁹ pentru ca fiecare să-i lase liberi pe slujitorul său și pe slujitoarea sa, evreu sau evreică, ca nimeni dintre ei să nu-l mai slujească pe fratele lui iudeu.

¹⁰ Toate căpeteniile și tot poporul care făcuseră înțelegerea au ascultat și fiecare i-a trimis liberi pe sclavul său și pe sclava sa ca să nu le mai slujească: au ascultat și le-au dat drumul.

¹¹ Însă, apoi, ei s-au întors [de la hotărâre] și i-au făcut să se întoarcă pe sclavii și pe sclavele pe care îi lăsaseră liberi și i-au forțat să fie sclavi și sclave.

¹² Cuvântul Domnului a fost către Ieremia de la Domnul:

¹³ Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: „Eu am încheiat o alianță cu părinții voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa sclavilor, zicându-le:

¹⁴ «La sfârșitul a șapte ani, fiecare să-l lase liber pe fratele său evreu care ți s-a vândut și te-a slujit șase ani; să-l lași [să plece] liber de la tine». Dar părinții voștri nu m-au ascultat și nu și-au plecat urechea.

¹⁵ Acum, voi v-ați întors astăzi și ați făcut ceea ce este drept în ochii mei, vestind fiecare eliberarea semenului său: ați încheiat o înțelegere în casa mea asupra căreia este chemat numele meu.

¹⁶ Dar v-ați întors [de la decizie] și ați profanat numele meu, pentru că fiecare l-a făcut să se întoarcă pe sclavul său și fiecare, pe sclava sa pe care-i lăsaserăți liberi, după dorința lor, și i-ați forțat să vă fie sclavi și sclave”.

¹⁷ De aceea, așa vorbește Domnul: „Voi nu m-ați ascultat, ca să vestiți eliberare fiecare pentru fratele său și fiecare pentru semenul său. Iată, – oracolul Domnului – eu vă vestesc libertatea [de a fi dați] sabiei, ciumei și foametei și vă voi da să fiți de groază pentru toate regatele pământului.

¹⁸ Îi voi da pe oamenii care au încălcat alianța mea și nu au împlinit cuvintele înțelegerii pe care au încheiat-o înaintea mea [prin ritul] vițelului pe care l-au tăiat în două și au trecut printre bucățile lui,

¹⁹ pe căpeteniile lui Iuda, pe căpeteniile Ierusalimului, pe eunuci, pe preoți și tot poporul care au trecut printre bucățile vițelului,

²⁰ îi voi da în mâinile dușmanilor lor și în mâinile celor care caută viața lor, iar cadavrele lor vor deveni hrană pentru păsările cerului și pentru animalele pământului.

²¹ Iar pe Sedecia, regele lui Iuda, și pe căpeteniile sale îi voi da în mâinile dușmanilor lor și în mâinile celor care le caută viața și în mâinile armatei regelui din Babilon, care au plecat de la voi.

²² Iată, eu poruncesc – oracolul Domnului – și-i voi face să se întoarcă împotriva acestei cetăți: vor lupta împotriva ei, o vor captura și o vor arde în foc. Voi face din cetățile lui Iuda o ruină fără locuitori”.

35.

Exemplul recabiților

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:

² „Mergi la casa recabiților, vorbește cu ei și fă-i să vină la casa Domnului într-una din camere și fă-i să bea vin”.

³ I-am luat pe Iazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habașinia, pe frații lui, pe fiii lui și toată casa recabiților

⁴ și i-am făcut să vină la casa Domnului, la camera fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, care era lângă camera căpeteniilor, care era deasupra camerei lui Maaseia, fiul lui Șalum, păzitorul pragului.

⁵ Am pus înaintea fiilor casei recabiților vase pline cu vin și cupe și le-am zis: „Beți vin!”.

⁶ Dar ei au zis: „Nu bem vin! Căci Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru, ne-a poruncit: «Să nu beți vin nici voi, nici fiii voștri în veci!»

⁷ Case să nu construiți, sămânță să nu semănați și vie să nu plantați, nici să nu aveți decât corturi ca să locuiți toate zilele voastre și să trăiți multe zile pe pământul unde locuiți ca străini!».

⁸ Noi am ascultat de glasul lui Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru, în tot ceea ce ne-a poruncit, ca să nu bem vin în toate zilele noastre nici noi, nici soțiile noastre, nici fiii și nici fiicele noastre.

⁹ Nici să nu ne construim case, ca să le locuim, și nu avem nici vii, nici ogoare și nici sămânță,

¹⁰ ci locuim în corturi: am ascultat și facem tot ceea ce ne-a poruncit Ionadab, tatăl nostru.

¹¹ Când Nabucodonosor, regele Babilonului, a venit împotriva țării, am zis: «Să mergem și să intrăm în Ierusalim înaintea armatei caldeilor și înaintea armatei lui Aram. Și am locuit în Ierusalim”.

¹² Cuvântul Domnului a fost către Ieremia:

¹³ Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: „Mergi și spune-le oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: «Oare nu vreți să primiți mustrarea ca să ascultați cuvântul meu?» – oracolul Domnului.

¹⁴ Au fost împlinite cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, care le-a poruncit fiilor săi să nu bea vin și nu au băut până în ziua de azi pentru că au ascultat porunca tatălui lor. Dar eu v-am vorbit – trezindu-mă, v-am vorbit – și nu m-ați ascultat.

¹⁵ I-am trimis la voi pe toți slujitorii mei, profeții – i-am trezit și i-am trimis –, să spună: «Să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea și să îmbunătățească faptele! Să nu mergeți după alți dumnezei ca să le slujiți și veți locui în pământul pe care l-am dat vouă și părinților voștri! Dar voi nu v-ați plecat urechea și nu ați ascultat de mine».

¹⁶ Da, fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, împlinesc porunca pe care le-a dat-o tatăl lor, dar poporul acesta nu ascultă de mine”.

¹⁷ De aceea, așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: „Iată, eu fac să vină asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului tot răul pe care l-am spus cu privire la ei, pentru că eu le-am vorbit, dar ei nu au ascultat, i-am chemat, dar nu au răspuns”.

¹⁸ Iar casei recabiților, Ieremia i-a zis: „Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: pentru că ați ascultat de porunca lui Ionadab, tatăl vostru, și ați păzit toate poruncile sale și ați făcut conform cu tot ceea ce v-a poruncit,

¹⁹ de aceea, așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Nu-i va lipsi lui Ionadab bărbat care să stea înaintea mea în toate zilele»”.

IX. SUFERINȚELE LUI IEREMIA

36.

Sulul cărții din 605-604 î.C.

¹ În anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, a fost acest cuvânt către Ieremia de la Domnul:

² „Ia-ți un sul de carte și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-am spus cu privire la Israel, cu privire la Iuda și cu privire la toate neamurile din ziua în care ți-am vorbit – din zilele lui Iosia – și până în ziua de azi!

³ Poate că va auzi casa lui Iuda tot răul pe care m-am gândit să li-l fac, ca să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea și eu să le iert nelegiuirea și păcatul lor”.

⁴ Ieremia l-a chemat pe Baruh, fiul lui Neria, iar Baruh a scris pe sulul cărții, din gura lui Ieremia, toate cuvintele Domnului pe care i le spusese.

⁵ Ieremia i-a poruncit lui Baruh, zicând: „Eu sunt închis și nu pot să merg la casa Domnului.

⁶ Mergi tu și citește din cartea pe care ai scris de la mine cuvintele Domnului în auzul poporului, în casa Domnului, în zi de post; citește-le în auzul întregului Iuda care vine din cetățile sale.

⁷ Poate va ajunge rugăciunea lor înaintea Domnului și se va întoarce fiecare de la calea lui cea rea, căci mare este mânia aprinsă a Domnului despre care a vorbit Domnul împotriva acestui popor”.

⁸ Baruh, fiul lui Neria, a făcut conform cu tot ce i-a poruncit Ieremia, profetul, și a citit din carte cuvintele Domnului în casa Domnului.

⁹ În anul al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, în luna a noua, au vestit un post înaintea Domnului pentru tot poporul din Ierusalim și pentru tot poporul care venea din cetăți în Ierusalim.

¹⁰ Baruh a citit din carte cuvintele lui Ieremia în casa Domnului, în camera lui Ghemaria, fiul lui Șafan, scribul, în curtea superioară, la intrarea Porții celei Noi a casei Domnului, în auzul întregului popor.

¹¹ Miheia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, a auzit toate cuvintele Domnului din carte.

¹² A coborât la casa regelui, în camera scribului și, iată, erau așezate acolo toate căpeteniile: Elișama, scribul, Delaia, fiul lui Șemaia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui Șafan, Sedecia, fiul lui Anania, și toate căpeteniile.

¹³ Miheia le-a făcut cunoscute toate cuvintele pe care le-a auzit în timp ce Baruh citea din carte în auzul poporului.

¹⁴ Atunci, toate căpeteniile l-au trimis la Baruh pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, spunând: „Ia în mâna ta sulul din care ai citit în auzul poporului și vino! Baruh, fiul lui Neria, a luat sulul în mâna lui și a venit la ei”.

¹⁵ Ei i-au zis: „Așază-te și citește în auzul nostru!”. Și Baruh a citit în auzul lor.

¹⁶ Când au auzit ei toate cuvintele, s-au îngrozit unul în fața celuilalt și i-au spus lui Baruh: „Îi vom face cunoscute regelui toate aceste lucruri”.

¹⁷ Iar pe Baruh l-au întrebat: „Spune-ne cum ai scris toate aceste cuvinte din gura lui!”.

¹⁸ Baruh le-a zis: „El îmi spunea cu gura lui toate aceste cuvinte, iar eu le-am scris în cartea aceasta cu cerneală”.

¹⁹ Atunci, căpeteniile i-au zis lui Baruh: „Mergeți și ascundeți-vă tu și Ieremia și nimeni să nu știe unde sunteți!”.

- ²⁰ Apoi ei au mers la rege, în curte, dar au lăsat sulul în camera lui Elișama, scribul, și au spus toate lucrurile în auzul regelui.
- ²¹ Dar regele l-a trimis pe Iehudi să ia sulul, iar el l-a luat din camera lui Elișama, scribul. Iehudi l-a citit în auzul regelui și în auzul tuturor căpeteniilor care erau lângă rege.
- ²² Regele ședea în casa de iarnă – era luna a nouă – și [focul] ardea înaintea lui în vatră.
- ²³ Când Iehudi [a terminat] de citit trei sau patru coloane, [regele] a tăiat cu un cuțit cartea și a aruncat-o în focul care era în vatră până când s-a terminat tot sulul în focul care era în vatră.
- ²⁴ Totuși, nu s-au înspăimântat și nici nu și-au sfâșiat hainele nici regele sau vreun slujitor al său când au auzit toate aceste cuvinte.
- ²⁵ Elnatan, Delaia și Ghemaria au insistat la rege ca să nu ardă sulul, dar el nu i-a ascultat.
- ²⁶ Ci regele le-a poruncit lui Ierahmeel, fiul regelui, lui Seraia, fiul lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdiel, să-i prindă pe Baruh, scribul, și pe Ieremia, profetul. Dar Domnul îi făcuse să se ascundă.
- ²⁷ Cuvântul Domnului a fost către Ieremia după ce regele arsese sulul și cuvintele pe care Baruh le scrisese din gura lui Ieremia:
- ²⁸ „Ia din nou un alt sul și scrie pe el toate cuvintele care erau înainte, care erau scrise pe primul sul și pe care l-a ars Ioiachim, regele lui Iuda!
- ²⁹ Iar împotriva lui Ioiachim, regele lui Iuda, spune: Așa vorbește Domnul: «Tu ai ars sulul acesta, spunând: «De ce ai scris pe el că regele Babilonului va veni și va distruge țara aceasta și va nimici din ea om și animal» »”.
- ³⁰ De aceea, așa vorbește Domnul împotriva lui Ioiachim, regele lui Iuda: „Nu va mai fi pentru el cine să stea pe tronul lui David, iar cadavrul lui va fi aruncat la căldură ziua și la frig noaptea.
- ³¹ Îi voi pedepsi pe el, descendența lui și pe toți slujitorii lui pentru nelegiuirea lor și voi face să vină asupra lor – asupra locuitorilor din Ierusalim și asupra fiecărui om din Iuda – tot răul pe care l-am spus împotriva lor, iar ei nu au ascultat.
- ³² Ieremia a luat un alt sul și i l-a dat lui Baruh, scribul. [Baruh] a scris pe el din gura lui Ieremia toate cuvintele cărții pe care Ioiachim, regele lui Iuda, o arsese în foc; ba au mai fost adăugate la ele multe cuvinte ca acelea.

37.

Judecată sintetică despre Sedecia

- ¹ În locul lui Conia, fiul lui Ioiachim, a domnit ca rege Sedecia, fiul lui Iosia, pe care l-a făcut să domnească Nabucodonosor, regele din Babilon, în țara lui Iuda.
- ² Dar nu au ascultat nici el, nici slujitorii lui și nici poporul țării de cuvintele pe care le-a spus Domnul prin Ieremia, profetul.
- ³ Regele Sedecia i-a trimis pe Iehucal, fiul lui Șelemia, și pe Sofonia, fiul lui Maaseia, preotul, la Ieremia, profetul, să-i zică: „Roagă-te pentru noi la Domnul Dumnezeul nostru!”.
- ⁴ Ieremia venea și ieșea prin popor, pentru că atunci nu-l puseseră în închisoare.
- ⁵ Armata lui Faraon a ieșit din Egipt, iar caldeii, care asediau Ierusalimul, au auzit vestea despre ei și au plecat de la Ierusalim.
- ⁶ Cuvântul Domnului a fost către Ieremia, profetul:
- ⁷ Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: „Așa să-i ziceți regelui lui Iuda care v-a trimis la mine să mă consultați: «Iată, armata lui Faraon care a ieșit în ajutorul vostru se va întoarce în țara ei, în Egipt!
- ⁸ Și se vor întoarce caldeii și vor lupta împotriva acestei cetăți, o vor captura și o vor arde în foc»”.
- ⁹ Așa vorbește Domnul: „Nu vă înșelați sufletele, zicând: «Au plecat caldeii de la noi», pentru că nu au plecat!
- ¹⁰ Căci chiar de ați lovi toată armata caldeilor cu care vă luptați și ar fi rămas dintre ei [numai] bărbați răniți, fiecare în cortul lui se va ridica și va arde în foc cetatea aceasta”.
- ¹¹ Când a plecat armata caldeilor de la Ierusalim, din fața armatei lui Faraon,
- ¹² Ieremia a vrut să iasă din Ierusalim ca să meargă în ținutul lui Beniamin, ca să ia de acolo partea lui din popor.
- ¹³ Când era la poarta lui Beniamin, acolo era căpetenia gărzii, al cărui nume era Ireia, fiul lui Șelemia, fiul lui Anania. El l-a prins pe Ieremia, profetul, zicând: „Tu mergi la caldeii”.

¹⁴ Ieremia a spus: „Nu e adevărat! Eu nu merg la caldeii”. Dar nu l-a ascultat, iar Ieria l-a prins pe Ieremia și l-a dus la căpeteniilor.

¹⁵ Căpeteniile s-au mâniat pe Ieremia, l-au lovit și l-au pus în temniță, în casa lui Ionatan, scribul, pentru că au făcut din ea închisoare.

¹⁶ Astfel Ieremia a intrat în cisternă și în celulă și a stat acolo multe zile.

¹⁷ Regele Sedecia a trimis să fie adus [Ieremia]. Apoi l-a întrebat regele în casa lui în secret: „Este vreun cuvânt de la Domnul?”. Ieremia a zis: „Este. Vei fi dat în mâna regelui din Babilon”.

¹⁸ Ieremia i-a zis regelui Sedecia: „Ce am păcătuit împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi și împotriva acestui popor că m-ai pus în temniță?”

¹⁹ Unde sunt profeții voștri care v-au profețit, zicând: «Nu va veni regele din Babilon împotriva voastră și împotriva acestei țări»?

²⁰ Acum ascultă, te rog, stăpâne al meu, rege! Să ajungă cererea mea înaintea ta: nu mă mai trimite la casa lui Ionatan, scribul, ca să mor acolo”.

²¹ Regele Sedecia a poruncit ca Ieremia să fie păzit în curtea gărzii și să i se dea în fiecare zi o bucată de pâine de pe Strada Pitarilor până s-a terminat toată pâinea din cetate. Și Ieremia a stat în curtea gărzii.

38.

Ieremia, în cisternă; intervenția lui Ebed-Melec

¹ Au auzit Șefatîia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Pașhur, Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchia, toate cuvintele pe care le spusese Ieremia întregului popor.

² Așa vorbește Domnul: „Cel care va rămâne în această cetate va muri de sabie, de foamete sau de ciumă, iar cel care va ieși spre caldeii, sufletul lui va fi pentru el ca o pradă, dar va trăi”.

³ Așa vorbește Domnul: „Cetatea aceasta va fi dată în mâna armatei regelui din Babilon, care o va captura”.

⁴ Atunci, căpeteniile i-au zis regelui: „Să fie dat la moarte omul acesta, căci el face să cadă mâinile oamenilor de război care au rămas în cetatea aceasta și mâinile întregului popor spunându-le cuvinte ca acestea; omul acesta nu caută pacea acestui popor, ci răul”.

⁵ Și a răspuns regele Sedecia: „Iată, el este în mâinile voastre, căci regele nu poate nimic împotriva voastră!”.

⁶ Atunci ei l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în cisterna lui Machia, fiul regelui, care se afla în curtea gărzii; l-au coborât pe Ieremia cu funii. În cisternă nu era apă, ci numai mîl; și Ieremia s-a cufundat în mîl.

⁷ Dar a auzit Ebed-Melec, etiopianul, un eunuc din casa regelui, că l-au dat pe Ieremia în cisternă, iar regele stătea la Poarta lui Beniamin.

⁸ Ebed-Melec a ieșit din casa regelui și i-a spus regelui:

⁹ „Stăpâne al meu, rege, rău au făcut oamenii aceștia în tot ceea ce i-au făcut lui Ieremia, profetul, pe care l-au aruncat în cisternă; el va muri acolo de foame, pentru că nu mai este pâine în cetate”.

¹⁰ Regele i-a poruncit lui Ebed-Melec, etiopianul: „Ia cu tine de aici treizeci de oameni și scoateți-l pe Ieremia, profetul, din cisternă înainte ca să moară!”.

¹¹ Ebed-Melec i-a luat cu el pe oameni și a mers la casa regelui, sub vistierie, și a luat de acolo bucăți de stofă și bucăți de haine și le-a coborât la Ieremia, în cisternă, cu funiile.

¹² Ebed-Melec, etiopianul, i-a zis lui Ieremia: „Pune aceste bucăți de stofă și de haine la subsuorile mâinilor tale, sub funii!”.

Și Ieremia a făcut așa.

¹³ L-au tras pe Ieremia cu funiile și l-au scos din cisternă, iar Ieremia a stat în curtea gărzii.

Ultima întâlnire dintre Ieremia și Sedecia

¹⁴ Regele Sedecia a trimis să fie adus la el Ieremia, profetul, la intrarea a treia care este la casa Domnului. Regele i-a zis lui Ieremia: „Eu te voi întreba un lucru, iar tu să nu-mi ascunzi nimic!”.

¹⁵ Ieremia i-a zis lui Sedecia: „Dacă îți voi face cunoscut, oare nu mă vei omorî? Iar dacă te voi sfătui, nu mă vei asculta”.

¹⁶ Regele Sedecia i-a jurat în ascuns lui Ieremia: „Viu este Domnul care ne-a făcut sufletul acesta că nu te voi omorî și nu te voi da în mâna acestor oameni care caută viața ta!”.

¹⁷ Atunci, Ieremia i-a zis lui Sedecia: Așa vorbește Domnul Dumnezeu Sabaot, Dumnezeul lui Israel: „Dacă vei ieși la căpeteniile regelui din Babilon, sufletul tău va trăi și cetatea aceasta nu va fi arsă în foc: vei trăi tu și casa ta.

¹⁸ Dar dacă nu vei ieși la căpeteniile regelui din Babilon, cetatea aceasta va fi dată în mâna caldeilor și o vor arde în foc, iar tu nu vei scăpa din mâna lor”.

¹⁹ Regele Sedecia i-a zis lui Ieremia: „Mă tem de iudeii care au mers la caldei ca să nu mă dea în mâinile lor și să-și bată joc de mine”.

²⁰ Ieremia a zis: „Nu te vor da. Ascultă glasul Domnului în [numele] căruia eu îți vorbesc și-ți va fi bine ție și va trăi sufletul tău!

²¹ Dar dacă refuzi să ieși, iată cuvântul pe care mi l-a arătat Domnul:

²² «Toate femeile care au rămas în casa regelui lui Iuda vor fi scoase la căpeteniile regelui din Babilon și ele vor spune:

«Prietenii tăi te-au sedus și te-au învins;

picioarele tale s-au cufundat în noroi, apoi ei au dat înapoi».

²³ Toate soțiile tale și copiii tăi vor fi scoși la caldei, iar tu nu vei scăpa din mâna lor, ci vei fi prins de mâna regelui din Babilon și vei face ca această cetate să fie arsă în foc»”.

²⁴ Sedecia i-a zis lui Ieremia: „Nimeni să nu știe de cuvintele acestea și nu vei muri!

²⁵ Și dacă vor auzi căpeteniile că am vorbit cu tine și dacă vor veni la tine și-ți vor spune: «Spune-ne ce ai vorbit cu regele; nu ascunde de la noi și nu te vom da la moarte. Ce ți-a spus regele?»,

²⁶ să le spui: «Am prezentat cererea mea înaintea regelui ca să nu mă facă să mă întorc la casa lui Ionatan și să mor acolo»”.

²⁷ Au venit toate căpeteniile la Ieremia și l-au întrebat, iar el le-a răspuns conform cu toate acele cuvinte pe care i le poruncise regele. Ei au fost liniștiți de el pentru că nu s-a auzit nimic.

²⁸ Ieremia a stat în curtea gărzii până când Ierusalimul a fost capturat.

39.

Soarta lui Ieremia la căderea Ierusalimului

¹ Când Ierusalimul a fost capturat – în anul al nouălea al lui Sedecia, regele lui Iuda, în luna a zecea –, Nabucodonosor, regele din Babilon, și toată armata lui au asediat Ierusalimul.

² În anul al unsprezecelea al lui Sedecia, în luna a patra, în [ziua] a noua a lunii, a fost străpunsă cetatea.

³ Au venit toate căpeteniile regelui din Babilon și au stat la poarta din mijloc:

Nergal Sar-Ețer, Samgar-Nebu, Sar-Sechim, mai-mare peste eunuci, și Nergal Sar-Ețer, mai-marele peste magi, și toate celelalte căpetenii ale regelui din Babilon.

⁴ Când i-au văzut Sedecia, regele lui Iuda, și toți oamenii de luptă, au fugit și au ieșit noaptea din cetate pe drumul spre grădina regelui; prin poarta dintre cele două ziduri au ieșit pe calea spre Arabah.

⁵ Dar armata caldeilor i-a urmărit și l-au ajuns pe Sedecia în stepele Ierihonului. L-au luat și l-au adus la Nabucodonosor, regele Babilonului, la Ribla, în ținutul Hamat, și el a rostit asupra lui judecata.

⁶ Regele Babilonului i-a înjunghiat pe fiii lui Sedecia în văzul lui. De asemenea, regele din Babilon i-a înjunghiat pe toți nobilii lui Iuda.

⁷ A pus să fie scoși ochii lui Sedecia și l-a legat cu [lanțuri] de bronz ca să-l ducă în Babilon.

⁸ Casa regelui și casele poporului, caldeii le-au ars în foc și au dărâmat zidurile Ierusalimului.

⁹ Pe celălalt popor care a rămas în cetate și pe ceilalți care s-au dus la el și pe celălalt popor care a rămas, Nebuzaradan, mai-

marele peste gărzi, i-a deportat în Babilon.

¹⁰ Din popor, Nebuzaradan, mai-marele peste gărzi, i-a lăsat pe cei săraci care nu aveau nimic în ținutul lui Iuda și le-a dat vii și grădini în ziua aceea.

¹¹ Nabucodonosor, regele din Babilon, poruncise prin Nabuzardan, mai-marele peste gărzi, cu privire la Ieremia, zicând:

¹² „Ia-l, fii cu ochii pe el și nu-i fă nimic rău, ci așa cum îți va zice, așa să-i faci!”.

¹³ Nebuzaradan, mai-marele peste gărzi, i-a trimis pe Nebușazbad, mai-marele peste eunuci, pe Nergal-Șarețer, mai-marele peste magi, și pe toți mai-marii regelui din Babilon.

¹⁴ I-a trimis să-l ia pe Ieremia din curtea gărzii; ei i l-au dat lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să-l ducă acasă. Iar [Ieremia] a locuit în mijlocul poporului.

Oracol de salvare pentru Ebed-Melec

¹⁵ Cuvântul Domnului a fost către Ieremia când el era închis în curtea gărzii:

¹⁶ „Mergi și spune-i lui Ebed-Melec, etiopianul: așa spune Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Iată, eu fac să vină asupra cetății acesteia cuvintele mele spre rău, nu spre bine și se vor împlini înaintea ta în ziua aceea».

¹⁷ Dar pe tine te voi salva – oracolul Domnului – și nu vei fi dat în mâna oamenilor de care te temi.

¹⁸ Te voi scăpa și nu vei cădea de sabie, ci viața ta va fi pradă pentru tine, pentru că te-ai încrezut în mine – oracolul Domnului”.

40.

Situația lui Ieremia

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia de la Domnul după ce Nabuzardan, mai-marele peste gărzi, i-a dat drumul din Rama, când l-au luat, iar el era legat cu lanțuri în mijlocul celor care erau deportați din Ierusalim și din Iuda. Erau deportați în Babilon.

² Mai-marele peste gărzi l-a luat pe Ieremia și i-a zis: „Domnul Dumnezeul tău a spus răul acesta împotriva acestui loc.

³ Domnul a împlinit și a făcut după cum a spus pentru că ați păcătuit împotriva Domnului și nu ați ascultat de glasul lui; de aceea sunt aceste lucruri la voi.

⁴ Acum, iată, dezleg astăzi lanțurile de pe mâinile tale; dacă este bine în ochii tăi să vii cu mine în Babilon, vino și voi avea grijă de tine, dar dacă este rău în ochii tăi să vii cu mine în Babilon, oprește-te și vezi toată țara care este înaintea ta: unde este bun și drept în ochii tăi să mergi, du-te!”.

⁵ Când încă nu decisese, [Nabuzardan i-a zis]: „Întoarce-te la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care regele din Babilon l-a pus supraveghetor peste cetățile lui Iuda, și stai cu el în mijlocul poporului sau mergi oriunde este drept în ochii tăi să mergi! Mai-marele peste gărzi i-a dat provizii și un dar și l-a lăsat să plece.

⁶ Ieremia a mers la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa, și a rămas cu el în mijlocul poporului care rămăsese în țară.

Complot împotriva lui Ghedalia

⁷ Au auzit toate căpeteniile armatelor care erau în câmpie, ei și oamenii lor, că regele din Babilon l-a pus supraveghetor pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, că este supraveghetor peste ei, peste bărbați și femei, peste copii și săracii din țară care nu fuseseră deportați în Babilon.

⁸ Și au venit la Ghedalia, la Mițpa, Ismael, fiul lui Netania, Iohanen și Ionatan, fiii lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efaî din Netofa, și Iesania, un om din Maaca, ei și oamenii lor.

⁹ Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a jurat lor și oamenilor lor, zicând: „Nu vă temeți să-i slujiți pe caldeii! Rămâneți în țară, slujiți-l pe regele Babilonului și va fi bine pentru voi!

¹⁰ Iată, eu locuiesc la Mițpa ca să stau înaintea caldeilor care vin la noi. Voi adunați vin, roade de vară și untdelemn și puneți-le în vasele voastre și locuiți în cetățile pe care le-ați luat”.

¹¹ Și toți iudeii care erau în Moab, printre fiii lui Amon, în Edom și în toate țările au auzit că regele din Babilon a lăsat un rest în Iuda și că l-a pus supraveghetor peste ei pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.

¹² Și s-au întors toți iudeii din toate locurile unde au fost alungați și au venit în țara lui Iuda, la Ghedalia, la Mițpa, și au adunat vin și foarte multe roade de vară.

¹³ Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau în câmpie au venit la Ghedalia, la Mițpa,

¹⁴ și i-au zis: „Tu știi că Baalis, regele fiilor lui Amon, l-a trimis pe Ismael, fiul lui Netania, ca să te lovească” și i-au zis: „Știți că Baalis, împăratul celor din Amon, l-a însărcinat pe Ismael, fiul lui Netania, să te omoare”. Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.

¹⁵ Iohanen, fiul lui Careah, i-a zis lui Ghedalia în secret la Mițpa: „Dă-mi voie să merg să-l lovesc pe Ismael, fiul lui Netania, și nu va ști nimeni. De ce să-ți ia viața și să împrăștie întregul Iuda care este adunat la tine și să nimicească restul lui Iuda?”.

¹⁶ Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, i-a zis lui Iohanen, fiul lui Careah: „Să nu faci lucrul acesta, căci ceea ce spui tu despre Ismael este o minciună!”.

41.

Asasinarea lui Ghedalia

¹ În luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din descendență regală, a venit cu mai-marii regelui și cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa. Au mâncat pâine împreună acolo, la Mițpa.

² Apoi Ismael, fiul lui Netania, s-a ridicat cu cei zece oameni care erau cu el și l-au lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și l-au omorât pe cel pe care îl pusese regele Babilonului supraveghetor în țară.

³ Ismael i-a lovit pe toți iudeii care erau cu Ghedalia la Mițpa, pe caldeii care se găseau acolo, oameni de luptă.

⁴ A doua zi după uciderea lui Ghedalia, când [încă] nimeni nu știa nimic,

⁵ au venit niște oameni din Sihem, din Șilo și din Samaria, optzeci de oameni cu bărbile rase, cu hainele sfâșiate și cu tăieturi; aveau în mâna lor ofrande și tămâie ca să le aducă la casa Domnului.

⁶ Ismael, fiul lui Netania, le-a ieșit în întâmpinare la Mițpa, mergând și plângând. Când i-a întâlnit, le-a zis: „Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam!”.

⁷ Când au ajuns în mijlocul cetății, Ismael, fiul lui Netania, i-a înjunghiat și [i-a aruncat] în interiorul cisternei, el și oamenii care erau cu el.

⁸ Dar s-au găsit printre ei zece oameni care i-au zis lui Ismael: „nu ne omorî, căci mai avem ascunse în câmpie grâu, orz, untdelemn și miere”. El s-a oprit și nu i-a ucis împreună cu frații lor.

⁹ Cisterna în care a aruncat Ismael toate cadavrele oamenilor pe care-i ucisese, alături de Ghedalia, este aceea pe care a făcut-o regele Asa în fața lui Bașa, regele lui Israel: pe aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei uciși.

¹⁰ Ismael a luat captivi tot restul poporului care era la Mițpa – pe fiicele regelui și tot poporul care rămăsese la Mițpa și peste care Nabuzardan, mai-marele peste gârzi, îl pusese supraveghetor pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. Ismael, fiul lui Netania, i-a făcut captivi și a mers ca să treacă la fiii lui Amon.

¹¹ Dar Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau cu el au auzit de tot răul pe care l-a făcut Ismael, fiul lui Netania.

¹² I-a luat pe toți oamenii și a mers ca să lupte împotriva lui Ismael, fiul lui Netania, pe care l-au găsit la apele cele mari care sunt în Gabaon.

¹³ Când tot poporul care era cu Ismael i-a văzut pe Iohanen, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care erau cu el, s-au bucurat.

¹⁴ Tot poporul care fusese luat captiv de Ismael din Mițpa s-a întors și a venit la Iohanen, fiul lui Careah.

¹⁵ Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat cu opt oameni și a mers la fiii lui Amon.

¹⁶ Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau cu el au luat tot restul poporului care fusese luat captiv de Ismael, fiul lui Netania, din Mițpa după ce-l lovise pe Ghedalia, fiul lui Ahicam: pe bărbații viteji de război, pe femei, pe copii

și pe eunucii pe care i-a adus înapoi din Gabaon.

¹⁷ Au mers și au stat la Gerut-Chimham, care este lângă Betleem, ca să plece și să ajungă în Egipt,

¹⁸ dinaintea caldeilor, căci se temeau de ei, întrucât Ismael, fiul lui Netania, îl lovise pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care îl pusese regele Babilonului supraveghetor în țară.

42.

Fuga în Egipt

¹ Atunci s-au apropiat căpeteniile armatelor, Iohanan, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Osea, și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare,

² și i-au zis lui Ieremia, profetul: „Să ajungă la tine cererea noastră! Roagă-te pentru noi Domnului Dumnezeului tău, pentru acest rest, pentru că am rămas puțini din mulți, după cum ochii tăi ne văd.

³ Să ne facă cunoscută Domnul Dumnezeul tău calea pe care să mergem și lucrul pe care să-l facem”.

⁴ Ieremia, profetul, le-a zis: „Am auzit. Iată, mă voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, după cuvintele voastre! Orice cuvânt vă va răspunde Domnul, vi-l voi face cunoscut și nu voi ascunde nimic de la voi”.

⁵ Atunci ei i-au zis lui Ieremia: „Domnul să fie un martor adevărat și de încredere între noi dacă nu vom face întocmai cu orice cuvânt pe care Domnul Dumnezeul tău ți-l va trimite pentru noi!

⁶ Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului Dumnezeului nostru la care te trimitem, ca să ne fie bine, căci vrem să ascultăm glasul Domnului Dumnezeului nostru”.

⁷ După zece zile, cuvântul Domnului a fost către Ieremia.

⁸ Ieremia i-a chemat pe Iohanan, fiul lui Careah, pe toate căpeteniile armatelor care erau cu el și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare,

⁹ și le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel la care m-ați trimis ca să fac să ajungă rugăciunea voastră la el:

¹⁰ «Dacă veți locui în țara aceasta, vă voi reclădi și nu vă voi dărâma, vă voi planta și nu vă voi smulge, pentru că regret răul pe care am vrut să vi-l fac.

¹¹ Nu vă temeți de regele Babilonului de care vouă vă este teamă! Nu vă temeți de el – oracolul Domnului – căci eu sunt cu voi ca să vă mântuiesc și să vă eliberez din mâna lui.

¹² Voi arăta îndurare față de voi, ca el să se îndure de voi și să vă lase să vă întoarceți în pământul vostru».

¹³ Dar dacă veți spune: «Nu vrem să locuim în țara aceasta!» și nu veți asculta de glasul Domnului Dumnezeului vostru

¹⁴ sau dacă veți zice: «Nu, noi vrem să mergem în țara Egiptului ca să nu vedem război, să nu auzim sunet de trâmbiță, nici să ne fie foame de pâine. Acolo vrem să locuim»,

¹⁵ atunci, ascultă cuvântul Domnului, rest al lui Iuda! Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Dacă ați decis să mergeți în Egipt ca să locuiți ca străini acolo»,

¹⁶ sabia de care vă temeți vă va ajunge în țara Egiptului, foamea de care vă temeți se va lipi de voi în Egipt și acolo veți muri.

¹⁷ Toți oamenii care vor decide să meargă în Egipt ca să locuiască acolo ca străini vor muri acolo de sabie, de foamete și de ciumă. Ei nu vor mai avea supraviețuitor sau vreunul care să scape de răul pe care îl voi face să vină asupra lor.

¹⁸ Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: «Așa cum mi-am revărsat mânia și furia asupra locuitorilor Ierusalimului, așa voi revărsa furia mea asupra voastră când veți merge în Egipt. Veți fi obiect de dispreț, de groază, de blestem și de ocară și nu veți mai vedea locul acesta».

¹⁹ Domnul îți vorbește, rest al lui Iuda: «Nu mergeți în Egipt! Știți că am dat mărturie împotriva voastră astăzi».

²⁰ Căci ați rățăcit în sufletele voastre că ați trimis la Domnul Dumnezeul vostru, zicând: «Roagă-te pentru noi la Domnul Dumnezeul nostru și vom face întocmai cu ceea ce Domnul Dumnezeul nostru ne va spune și ne va face cunoscut».

²¹ Eu vă fac cunoscut astăzi, dar voi nu ascultați de glasul Domnului Dumnezeului vostru, de nimic din ce m-a trimis la voi [să vă spun].

²² Acum, să știți că veți muri de sabie, de foamete și de ciumă în locul unde ați dorit să mergeți să locuiți ca străini”.

¹ Când Ieremia a terminat de zis întregului popor toate cuvintele Domnului Dumnezeuului lor pe care le trimisese Domnul Dumnezeuul lor la ei: toate cuvintele acestea,

² Azaria, fiul lui Osea, Iohanen, fiul lui Careah, și toți oamenii aroganți i-au spus lui Ieremia: „Tu spui minciuni; nu te-a trimis Domnul Dumnezeuul nostru să spui: «Nu mergeți în Egipt ca să locuiți acolo ca străini».

³ Ci Baruh, fiul lui Neria, te-a sedus împotriva noastră ca să ne dai în mâna caldeilor să ne omoare și să ne deporteze în Babilon”.

⁴ Iohanen, fiul lui Careah, toate căpeteniile armatelor și tot poporul nu au ascultat de glasul Domnului ca să locuiască în țara lui Iuda.

⁵ Iohanen, fiul lui Careah și toate căpeteniile armatelor au luat tot restul lui Iuda dintre toate popoarele unde fuseseră alungate ca să locuiască acolo ca străini și i-a făcut să se întoarcă în țara lui Iuda:

⁶ pe bărbații viteji, pe femei, pe copii, pe fiicele regelui și toate sufletele pe care le lăsase Nabuzardan, mai-marele gărzilor, pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe Ieremia, profetul, și pe Baruh, fiul lui Neria.

⁷ Au plecat în țara Egiptului, căci nu au ascultat de glasul Domnului, și au mers până la Tahpanhes.

Ieremia prezice invazia Egiptului

⁸ Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Ieremia la Tahpanhes:

⁹ „Ia în mâna ta niște pietre mari și ascunde-le în lutul din cuptorul de cărămizi care este la intrarea casei lui Faroan, la Tahpanhes, în văzul oamenilor lui Iuda.

¹⁰ Spune-le: «Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «Iată, eu trimit ca să-l iau pe Nabucodonosor, regele din Babilon, slujitorul meu, și voi pune tronul lui deasupra acestor pietre pe care le-am ascuns și el își va întinde baldachinul deasupra lor.

¹¹ El va veni și va lovi țara Egiptului: cel care este spre moarte va fi dat la moarte; cel care este pentru captivitate va fi luat captiv, și cel care este pentru sabie va fi dat sabiei.

¹² Voi face să iasă foc din casele dumnezeilor Egiptului; [Nabucodonosor] le va arde, pe ei îi va duce în captivitate și va acoperi țara Egiptului cum se acoperă păstorul cu haina sa și va ieși de acolo în pace.

¹³ Va zdrobi stelele din Bet-Şemeş, care este în țara Egiptului, iar casele dumnezeilor Egiptului le va arde în foc» »”.

Ultima misiune a lui Ieremia

¹ Cuvântul care a fost către Ieremia cu privire la toți iudeii care locuiau în țara Egiptului, care locuiau la Migdol, la Tahpanhes, la Nof și în ținutul Patros:

² Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: „Voi ați văzut tot răul pe care l-am făcut să vină asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda; iată, ele sunt astăzi un pustiu și nu este nimeni care să locuiască în ele.

³ [Aceasta] este din cauza răutății lor pe care au făcut-o ca să mă mânie, mergând să ardă tămâie și să slujească altor dumnezei pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi și nici părinții voștri.

⁴ I-am trimis la voi pe toți slujitorii mei, profeții, i-am trezit și i-am trimis să vă spună: «Nu faceți lucrul acesta abominabil pe care eu îl urăsc!».

⁵ Dar ei nu au vrut să asculte și nu și-au plecat urechea; nu s-au întors de la răutatea lor ca să nu ardă tămâie altor dumnezei.

⁶ Mi-am revărsat furia și mânia mea s-a aprins împotriva cetăților lui Iuda și împotriva străzilor din Ierusalim și au ajuns un pustiu și o ruină, cum este astăzi.

⁷ Acum, așa vorbește Domnul Dumnezeuul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «De ce faceți un rău așa de mare pentru sufletele

voastre, ca să fie nimiciți dintre voi bărbat și femeie, copil și sugar din mijlocul lui Iuda, ca să nu mai rămână la voi niciun rest?

⁸ De ce mă mâniați prin lucrările mâinilor voastre, arzând tămâie altor dumnezei în țara Egiptului, unde ați venit să locuiți ca străini, ca să fiți nimiciți și să deveniți de blestem și ocară printre toate neamurile pământului?

⁹ Ați uitat de răutățile părinților voștri, de răutățile regilor lui Iuda, de răutățile femeilor lor, de răutățile voastre, de răutățile femeilor voastre care au fost făcute în țara lui Iuda și pe străzile Ierusalimului.

¹⁰ Ei nu au avut remușcări până în ziua de azi, nu s-au temut și nu au umblat după legea mea și după hotărârile mele pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri».

¹¹ De aceea, așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «Iată, eu îmi întorc fața împotriva voastră spre rău, ca să nimicesc întregul Iuda.

¹² Voi lua restul lui Iuda care a decis să meargă în țara Egiptului ca să locuiască acolo ca străin și se vor sfârși toți în țara Egiptului; vor cădea de sabie și de foamete, se vor sfârși de la cel mai mic până la cel mai mare; vor muri de sabie și de foamete și vor fi obiect de dispreț, de groază, de blestem și de ocară.

¹³ Îi voi pedepsi pe cei care locuiesc în țara Egiptului așa cum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, foamete și ciumă.

¹⁴ Nu va fi nimeni care să scape și să supraviețuiască din restul lui Iuda care a venit în țara Egiptului ca să locuiască acolo ca străin și ca să se întoarcă în țara lui Iuda, spre care își înalță sufletul lor să se întoarcă și să locuiască acolo, pentru că nu se vor întoarce decât cei care vor scăpa».

¹⁵ Atunci i-au răspuns lui Ieremia toți bărbații care știau că femeile lor ardeau tămâie altor dumnezei și toate femeile care stăteau într-o adunare mare și tot poporul care locuia în țara Egiptului, la Patros, zicând:

¹⁶ „Cât despre cuvântul pe care ni l-ai spus în numele Domnului, nu te vom asculta.

¹⁷ Ci vrem să facem orice lucru care a ieșit din gura noastră: să ardem tămâie reginei cerului, să vărsăm pentru ea libații așa cum am făcut noi, părinții noștri, regii noștri și căpeteniile noastre în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului; atunci ne săturam de pâine, ne era bine și rău nu am văzut.

¹⁸ Dar de când am încetat să ardem tămâie reginei cerului și să vărsăm pentru ea libații, ne lipsesc toate și ne sfârșim de sabie și de foamete.

¹⁹ Dacă noi ardem tămâie reginei cerului și vărsăm pentru ea libații, oare fără soții noștri am făcut pentru ea turte cu imaginea ei sau am vărsat pentru ea libații?».

²⁰ Ieremia a zis întregului popor, bărbaților, femeilor și întregului popor care îi dăduseră acest răspuns:

²¹ „Oare nu de tămâia pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului voi, părinții voștri, regii voștri, căpeteniile voastre și poporul țării și-a amintit Domnul și s-a urcat la inima lui?

²² Domnul nu a mai putut să suporte răutatea faptelor voastre, lucrurile abominabile pe care le-ați făcut și țara voastră a devenit un pustiu, o ruină și blestem și nu este nimeni care s-o locuiască, așa cum este astăzi.

²³ Din cauză că ați ars tămâie și ați păcătuit împotriva Domnului, din cauză că nu ați ascultat de glasul Domnului și nu ați umblat după legea lui, după hotărârile lui și după mărturiile lui, de aceea a chemat asupra voastră acest rău, cum este astăzi».

²⁴ Ieremia a zis întregului popor și tuturor femeilor: „Ascultați cuvântul Domnului, voi toți cei ai lui Iuda care sunteți în țara Egiptului!

²⁵ Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel: «Voi și soțiile voastre ați spus cu gura voastră și ați împlinit cu mâinile voastre: «Vrem să ducem la îndeplinire voturile pe care le-am făcut ca să ardem tămâie reginei cerului și să vărsăm pentru ea libații». Da, veți împlini voturile voastre. Da, veți duce la îndeplinire voturile voastre».

²⁶ De aceea, ascultați cuvântul Domnului, voi toți cei ai lui Iuda, care locuiți în țara Egiptului: «Iată, am jurat pe numele meu cel mare, spune Domnul, că nu va mai fi chemat numele meu de gura niciunui om din Iuda care este în toată țara Egiptului, spunând: «Viu este Domnul Dumnezeu».

²⁷ Iată, eu voi veghea asupra lor spre rău, nu spre bine; se vor sfârși toți oamenii lui Iuda care sunt în țara Egiptului de sabie și de foamete, până la terminarea lor.

²⁸ Cei care vor scăpa de sabie se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda puțini la număr. Și va ști tot restul lui Iuda care a venit în țara Egiptului ca să locuiască acolo ca străin cuvântul cui s-a împlinit: al meu sau al lor.

²⁹ Acesta va fi pentru voi semnul – oracolul Domnului –: vă voi pedepsi în locul acesta ca să știți că se vor împlini cuvintele mele împotriva voastră spre rău».

³⁰ Așa vorbește Domnul: «Iată, îl voi da pe faraonul Hofra, regele Egiptului, în mâna dușmanilor lui și în mâna celor care caută viața lui, așa cum l-am dat pe Sedecia, regele lui Iuda, în mâna lui Nabucodonosor, regele Babilonului, dușmanul lui și

cel care căuta viața lui»”.

45.

Cuvânt de consolare adresat lui Baruh

¹ Cuvântul pe care i l-a spus Ieremia, profetul, lui Baruh, fiul lui Neria, când el a scris cuvintele acestea în carte din gura lui Ieremia, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:

² „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel în ceea ce te privește pe tine, Baruh:

³ Tu zici: «Vai de mine! Domnul adaugă tristețe la durerea mea; eu mă chinui în suspinul meu și odihnă nu găsesc».

⁴ Așa să-i spui: «Așa vorbește Domnul: «Iată, ceea ce eu am zidit, eu dărâm și ceea ce eu am plantat, eu smulg, adică toată țara aceasta.

⁵ Tu cauți lucruri mari? Nu căuta, căci, iată, eu fac să vină răul peste toată făptura – oracolul Domnului –, dar ție îți dau sufletul ca pe o pradă în toate locurile unde vei merge» »”.

X. ORACOLE ÎMPOTRIVA NEAMURILOR

46.

¹ Cuvântul Domnului care a fost către Ieremia, profetul, cu privire la neamuri.

Împotriva Egiptului; înfrângerea de la Carchemiș

² Către Egipt, împotriva armatei faraonului Neco, regele Egiptului, care era lângă râul Eufrat, la Carchemiș, și care a fost lovit de Nabucodonosor, regele Babilonului, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda.

³ „Pregățiți scutul și pavăza
și mergeți la luptă!

⁴ Înhămați caii și încălecați, călăreți!

Prezentați-vă cu coifuri,
ascuțiți sulițele și îmbrăcați-vă cu platoșe!

⁵ Pentru ce văd că ei sunt înspăimântați, întorși înapoi?
Vitejii lor sunt zdrobiți și fug în refugii fără să se întoarcă.
Groază de jur împrejur –
oracolul Domnului.

⁶ Să nu fugă cel iute
și să nu scape cel viteaz.
Spre nord, pe malul râului Eufrat,
s-au poticnit și au căzut.

⁷ Cine este acesta care urcă precum Nilul
și ale cărui ape se agită ca torenții?

⁸ Egiptul urcă precum Nilul
și apele lui se agită ca torenții.

El spune: «Voi urca și voi acoperi pământul,
voi distruge cetatea și pe cei care locuiesc în ea».

⁹ Urcați, cai, și înaintați, care!

Să iasă vitejii,

cei din Etiopia și din Put care mânuiesc scutul,

cei din Lud care mânuiesc și întind arcul!

¹⁰ Ziua aceasta este a Domnului Dumnezeu Sabaot;

este o zi de răzbunare,

ca să se răzbune pe adversarii săi.

Sabia devorează și se satură;

se îmbată de sângele lor,

pentru că este o jertfă pentru Domnul Dumnezeu Sabaot

în țara din nord, lângă râul Eufrat.

¹¹ Urcă în Galaad și adu balsam,

fecioară, fiică a Egiptului!

În zadar îți înmulțești leacurile,

vindecare nu este pentru tine.

¹² Neamurile au auzit de dezonoarea ta,

iar pământul este plin de strigătul tău,

căci viteazul se poticnește de viteaz,

amândoi cad împreună”.

Invadarea Egiptului

¹³ Cuvântul pe care i l-a spus Domnul lui Ieremia când Nabucodonosor, regele din Babilon, a venit să lovească țara Egiptului:

¹⁴ „Faceți cunoscut în Egipt,

faceți să se audă în Migdol,

faceți să se audă în Nof și în Tahpanhes!

Spuneți: «Prezintă-te și pregătește-te,

pentru că sabia devorează împrejurimile tale!».

¹⁵ Pentru ce sunt măturați cei puternici ai tăi?

Nu pot să stea în picioare,

căci Domnul i-a răsturnat.

¹⁶ Crește numărul celor care se poticnesc,

ba chiar cad unul peste altul și zic:

«Să ne ridicăm și să ne întoarcem la poporul nostru,

în țara noastră natală din fața sabiei violente!».

¹⁷ Ei strigă acolo:

«Faraon, regele Egiptului, este doar un zgomot;

a lăsat să treacă timpul potrivit»”.

¹⁸ Viu sunt eu – oracolul regelui, al cărui nume este Domnul Sabaot –

el vine cum e Taborul între munți

și Carmelul lângă mare.

¹⁹ Fă-ți bagajul pentru deportare,

locuitoare, fiică a Egiptului!

Căci Nof va deveni un loc devastat,
va cădea în ruină și nu va fi nimeni care să-l locuiască.

²⁰ O juncă foarte frumoasă este Egiptul;
dar vine tăunul din nord. Vine.

²¹ Cei tocmiți ai săi sunt în mijlocul lui ca vițeei îngrășați.
Dar și ei se vor întoarce și vor fugi împreună,
nu vor putea să stea în picioare,
pentru că o zi a dezastrului vine peste ei
la timpul pedepsirii lor.

²² Glasul său vine ca un șarpe,
ei merg ca o armată,
vin împotriva ei cu securi ca tăietorii de lemne.

²³ „Tăiați pădurea ei – oracolul Domnului –
chiar dacă este de nepătruns!
Căci ei sunt mai mulți decât lăcustele,
sunt fără număr”.

²⁴ Fiica Egiptului este făcută de rușine,
este dată în mâna poporului din nord.

²⁵ Domnul Sabaot, Dumnezeu lui Israel, zice: „Iată, eu îl voi pedepsi pe Amon din No, pe Faraon, Egiptul, pe dumnezeii și pe regii lor, pe Faraon și pe cei care se încred în el.

²⁶ Îi voi da în mâna celor care caută viața lor, în mâna lui Nabucodonosor, regele din Babilon, și în mâna slujitorilor lui. Dar, după aceea, va fi locuit ca în zilele de mai înainte – oracolul Domnului.

²⁷ Dar tu nu te teme, slujitorul meu Iacob,
și nu te înspăimânta, Israel,
căci, iată, eu te voi salva din [țara] îndepărtată
și descendența ta, din țara captivității.
Iacob se va întoarce,
va fi în pace, va fi liniștit
și nimeni nu-l va mai înspăimânta –
oracolul Domnului.

²⁸ Dar tu nu te teme, slujitorul meu Iacob,
căci eu sunt cu tine – oracolul Domnului.
Voi distruge toate neamurile unde ai fost alungat;
pe tine nu te voi distruge, ci te voi muștra cu judecată,
dar totuși te voi pedepsi”.

47.

Împotriva filistenilor

¹ Cuvântul Domnului care a fost către Ieremia, profetul, înainte ca Faron să lovească Gaza:

² „Așa vorbește Domnul:
«Iată, niște ape se ridică din nord
și devin ca un râu care se revarsă,

inundă țara și acoperă cetatea și pe cei care locuiesc în ea.

Oamenii vor striga și toți locuitorii țării vor geme

³ de tropăitul copitelor [cailor] celor puternici ai lui,
de cutremuratul carelor sale, de zarva roților lui.

Părinții nu se vor întoarce către fii
din cauza slăbiciunii mâinilor lor.

⁴ Pentru că vine ziua devastării tuturor filistenilor
și a nimicirii Tirului și Sidonului.
Fiecare supraviețuitor strigă după ajutor,
căci Domnul îi distruge pe filistenii,
restul insulei Caftor.

⁵ Vine pleșuvie peste Gaza,
Așchelon este redus la tăcere cu restul văilor sale.
Până când vă veți face tăieturi?»”.

⁶ Vai, sabie a Domnului,
până când nu te vei potoli?
Intră în teacă, oprește-te și stai liniștită!

⁷ Dar cum să te potolești
când Domnul i-a poruncit împotriva [cetății] Așchelon
și împotriva țărmului mării:
într-acolo să se îndrepte!

48.

Împotriva Moabului

¹ Către Moab. Așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel:

„Vai de Nebo, căci va fi devastat.
Este făcut de rușine și capturat Chiriataim;
este făcut de rușine locul de refugiu și împrăștiat.

² Nu mai este gloria Moabului,
în Heșbon ei gândesc răul împotriva lui;
veniți să-l distrugem, ca să nu mai fie un neam!
Și tu, Madmen, vei fi redus la tăcere
și sabia te va urmări.

³ Glas de strigăt din Horonaim:
«Devastare și prăpăd mare!».

⁴ Moabul este zdrobit!
Cei mici ai săi au făcut să se audă strigătul.

⁵ Pe urcușul de la Luhit urcă plânset peste plânset,
iar pe coborâșul de la Horonaim se aude strigătul strâmtorării prăpădului.

⁶ Fugiți, scăpați-vă viețile
și fiți ca Aroer în pustiu!

⁷ Căci, pentru că te-ai încrezut în lucrările tale și în vistieriile tale,
vei fi luat și tu, iar Chemoș va merge în captivitate

împreună cu preoții și căpeteniile lui.

⁸ Devastatorul va veni în fiecare cetate
și nicio cetate nu va scăpa.

Valea va pieri și câmpia va fi distrusă,
așa cum a spus Domnul.

⁹ Dați aripi Moabului, căci vrea să zboare!
Cetățile lui vor fi devastate și nu va fi locuitor în ele.

¹⁰ Blestemat cel care face lucrarea Domnului cu prefăcătorie;
blestemat cel care-și trage sabia de la sânge!

¹¹ Moabul a stat liniștit din tinerețea lui,
a fost în pace pe drojdia lui.

Nu a fost turnat din vas în vas
și nu a mers în captivitate.
De aceea i s-a păstrat gustul
și mirosul nu i s-a schimbat.

¹² De aceea, iată, vin zile – oracolul Domnului –
când voi trimite la el pritocitori și-l vor pritoci;
vasele sale le vor vărsa și vor sparge burdufurile sale.

¹³ Moabul se va rușina de Chemoș
așa cum s-a rușinat Israel de Betel, în care și-a pus încrederea.

¹⁴ Cum puteți să ziceți:
«Noi suntem viteji,
oameni puternici pentru luptă»?

¹⁵ Devastatorul Moabului și al cetăților sale urcă,
cei aleși dintre tinerii săi coboară la înjunghiere –
oracolul regelui, al cărui nume este Domnul Sabaot.

¹⁶ Se apropie să ajungă catastrofa Moabului,
răul lui se grăbește foarte mult.

¹⁷ Jeliți pentru el, voi toți care îl înconjurați,
cei care cunoașteți numele lui spuneți:
«Cum de a fost zdrobit toiagul cel puternic,
bastonul gloriei!».

¹⁸ Coboară din glorie și locuiește în loc uscat,
locuitoare, fiică a Dibonului!
Căci devastatorul Moabului urcă împotriva ta,
prădează fortărețele tale.

¹⁹ Stai pe drum și veghează, locuitoare din Aroer!
Întreabă-l pe fugar,
iar celui scăpat zi-i: «Ce a fost?».

²⁰ Moab este făcut de rușine pentru că a fost zdrobit.
Jeliți și strigați, faceți cunoscut în Arnon că Moab este devastat!

²¹ A venit judecata peste țara din câmpie, peste Holon, peste Iahaț și peste Mefaat,

²² peste Dibon, peste Nebo, peste Bet-Diblataim,

²³ peste Chiriataim, peste Bet-Gamul, peste Bet-Meon,

²⁴ peste Cheriot, peste Boțra, peste toate cetățile din țara Moab, îndepărtate sau apropiate.

²⁵ Cornul lui Moab a fost frânt
și puterea lui, zdrobită” –
oracolul Domnului.

²⁶ „Îmbățați-l pe Moab pentru că s-a înălțat împotriva Domnului!
Să se tăvălească în vărsătura lui și să fie și el spre derâdere!

²⁷ Oare nu a fost Israel pentru tine spre derâdere?
A fost el oare găsit printre hoți,
că dădeai din cap ori de câte ori vorbeai despre el?

²⁸ Părășiți cetățile și locuiți în stânci, locuitori ai Moabului!
Fiți ca porumbeii care își fac cuibul pe marginile gurii peșterii!

²⁹ Am auzit de mândria Moabului: este foarte mândru;
de îngâmfare, de mândria, de semeția și de înălțarea inimii lui.

³⁰ Eu cunosc – oracolul Domnului – insolența lui;
Nu e decât vorbărie, nu face nimic bun.

³¹ De aceea, gem pentru Moab,
strig pentru tot Moabul,
iar pentru oamenii din Chir-Heres bombănesc.

³² Mai mult decât am plâns pentru Iaezer,
voi plânge pentru tine, vie din Sibma.
Ramurale tale au trecut de mare până la Marea Iaezer,
devastatorul a căzut peste roadele tale de vară și peste culesul viei tale.

³³ S-a dus bucuria și veselia din Carmel și din țara lui Moab.
Am făcut să nu mai fie vin în teascuri;
nu se mai calcă cu cântare [de veselie],
cântarea nu mai este cântare.

³⁴ De strigătele din Heșbon [se aude] până la Eleale,
își ridică glasurile până la Iahaț,
de la Țoar până la Horonaim, la Eglat-Șelișia,
căci și apele de la Nimrim vor fi secate.

³⁵ Voi face să înceteze din Moab – oracolul Domnului –
cel care urcă pe înălțimi și arde tămâie pentru dumnezeul său.

³⁶ De aceea geme inima mea pentru Moab ca un fluier,
îmi geme inima pentru oamenii din Chir-Heres ca un fluier,
pentru că toată abundența pe care a făcut-o a pierit.

³⁷ Căci toate capetele sunt rase,
toate bărbile sunt tăiate,
pe toate mâinile au făcut tăieturi
și pe coapse [au pus] sac.

³⁸ Toate terasele din Moab și din piețele lui, toate sunt pline de bocet,
pentru că am zdrobit Moabul ca pe un vas
în care nu-ți mai găsești plăcerea –
oracolul Domnului.

³⁹ „Cât este de ruinat – gem ei!

Cum și-a întors spatele Moabul cu rușine!”.

Moabul va fi spre derâdere și spre ruină
pentru toți cei care-l înconjoară.

⁴⁰ Căci așa vorbește Domnul:

„Iată, el va zbura ca un vultur,

⁴¹ Cheriot este capturat, fortărețele sunt luate;

Inima celor viteji ai lui Moab va fi ca inima unei femei
în durerile nașterii.

⁴² Moabul se va distruge și nu va mai fi popor,
pentru că s-a înălțat împotriva Domnului.

⁴³ Groază, groapă și laț sunt împotriva ta,
locuitor al Moabului – oracolul Domnului.

⁴⁴ Cel care fuge de groază va cădea în groapă
și cel care se va ridica din groapă va cădea în laț,
căci fac să vină asupra Moabului anul pedepsirii lor –
oracolul Domnului.

⁴⁵ La umbra Heșbonului stau fără putere fugarii;
pentru că un foc va ieși din Heșbon,
o flacăra, din Sihon:
va mistui tâmpilele Moabului și creștetul fiilor zarvei.

⁴⁶ Vai de tine, Moab!

Poporul lui Chemoș a pierit!

Căci fiii tăi sunt luați captivi

și fiicele tale, în captivitate.

⁴⁷ În zilele de pe urmă, îl voi face pe Moab să se întoarcă din captivitate.

Până aici, judecata lui Moab”.

49.

Împotriva lui Amon

¹ Către fiii lui Amon. Așa vorbește Domnul:

„Oare Israel nu are fii?

Nu are el moștenitor?

De ce moștenește Malcom Gadul

și poporul lui locuiește în cetățile sale?”.

² De aceea, iată, vin zile – oracolul Domnului –
când voi face să se audă în Raba fiilor lui Amon
un strigăt de război;

va deveni o grămadă de ruine,

și satele lui vor fi arse în foc.

Israelul îi va lua în stăpânire pe cei care-l moșteneau,
spune Domnul.

³ Gemi, Heșbon, căci Ai a fost devastat!

Strigați, fiice din Raba,

încingeți-vă cu saci, jeliți străbătând zidurile sale,
căci Malcom va merge în captivitate,
și preoții, și căpeteniile lui împreună!

⁴ Pentru ce te lauzi cu văile?

Valea ta se va scurge, fiică răzvrătită,
care te încrezi în vistieriile tale, [zicând]:
„Cine va veni împotriva mea?”.

⁵ Iată, eu fac să vină asupra ta groaza –
oracolul Domnului Dumnezeului Sabaot –
din toate împrejurimile tale.

Veți fi alungați, fiecare în direcția lui,
și nu va fi cine să-i adune pe fugari.

⁶ Dar, după aceea, îi voi face să se întoarcă din captivitate pe fiii lui Amon – oracolul Domnului.

Împotriva Edomului

⁷ Către Edom. Așa vorbește Domnul Sabaot:

„Oare nu mai este înțelepciune în Teman?

A pierit sfatul celor pricepuți?

A slăbit înțelepciunea lor?

⁸ Fugiți, întoarceți-vă și ascundeți-vă ca să locuiți în locuri adânci,
locuitori din Dedan!

Căci voi face să vină catastrofa peste Esau
la timpul pedepsirii sale.

⁹ Dacă ar veni la tine culegătorii, nu ar face să rămână boabe;
dar dacă ar veni hoții în timpul nopții,
ar distruge după placul lor.

¹⁰ Căci eu însumi îl voi despuia pe Esau,
voi descoperi ascunzătorile lui
și nu se va mai ascunde.

Descendența lui va fi distrusă,
frații lui și vecinii lui nu vor mai fi.

¹¹ Abandonează-i pe orfanii tăi și eu îi voi face să trăiască!
Iar văduvele tale se vor încrede în mine”.

¹² Căci așa vorbește Domnul:

„Iată, eu sunt cel care voi face judecata lor,
ca să bea cupa: de băut, o vor bea.

Iar tu nu vei rămâne nepedepsit,
căci de băut, vei bea.

¹³ M-am jurat pe mine însumi –
oracolul Domnului –
că Boțra va deveni obiect de dispreț,
de ocară, de dezolare și de blestem,
și toate cetățile ei vor deveni un pustiu pentru totdeauna”.

¹⁴ Am auzit o veste de la Domnul

și un împuternicit a fost trimis între neamuri:

„Adunați-vă, veniți împotriva ei

și ridicați-vă la luptă!”.

¹⁵ „Căci, iată, te-am făcut mic între neamuri,

disprețuit între oameni.

¹⁶ Înfumurarea ta, aroganța inimii tale te-au înșelat

pe tine, care locuiești în crăpăturile stâncii,

care te-ai așezat pe înălțimea colinei;

chiar dacă îți vei face cuibul ca vulturul în înălțime,

de acolo te voi coborî” –

oracolul Domnului.

¹⁷ Edomul va deveni o ruină și oricine va trece pe lângă ea va încremeni și va fluiera din cauza tuturor loviturilor lui.

¹⁸ Cum au fost distruse Sodoma, Gomora și vecinele ei – spune Domnul –, nu va mai locui acolo niciun om și nu va sta acolo ca străin niciun fiu al omului.

¹⁹ Iată, ca leul care urcă din [malurile] mândre ale Iordanului

spre pășunile mereu verzi,

pe neașteptate îl voi face să fugă repede de acolo

și-l voi pune pe alesul meu peste el.

Căci cine este ca mine

și cine poate să dea mărturie împotriva mea?

Cine este acest păstor care să poată sta în picioare înaintea mea?

²⁰ De aceea ascultați planul pe care l-a făcut Domnul cu privire la Edom,

gândurile pe care le-a pus la cale împotriva locuitorilor din Teman:

sigur, vor fi târâți precum cei mici din turmă,

sigur, va răvăși pășunile lor.

²¹ De zgomotul căderii lor se cutremură pământul,

strigătul glasului lor se aude la Marea Roșie.

²² Iată, ca vulturul care se înalță,

se avântă și își întinde aripile peste Boțra,

inima vitejilor din Edom va fi ca inima femeii în durerile nașterii.

Împotriva cetăților siriene

²³ Către Damasc. Hamat și Arpad au fost făcuți de rușine,

căci au auzit o veste rea și s-au topit în mare:

este o agitație care nu poate fi liniștită.

²⁴ Damascul a slăbit, s-a întors să fugă;

l-a apucat panica,

strămtorarea și durerile nașterii l-au cuprins

ca pe femeia care naște.

²⁵ Cum, nu a fost abandonată cetatea gloriei,

cetatea bucuriei mele?

²⁶ De aceea, vor cădea tinerii ei în piețe

și toți oamenii de luptă vor fi reduși la tăcere în ziua aceea –
oracolul Domnului Sabaot.

²⁷ Voi aprinde un foc la zidul Damascului
și va devora palatele lui Ben-Hadad.

Împotriva triburilor arabe

²⁸ Către Chedar și către regatele din Hațor,
cele pe care le-a lovit Nabucodonosor, regele din Babilon,
așa vorbește Domnul:
„Ridicați-vă și urcați împotriva [cetății] Chedar
și nimiciți-i pe fiii din răsărit”.

²⁹ Vor lua corturile și turmele lor,
vor duce pânzele, toate obiectele și cămilele lor
și vor striga către ei:
„Teroare de jur împrejur”.

³⁰ Fugiți, mergeți mult,
ascundeți-vă să locuiți în adâncuri,
locuitori din Hațor – oracolul Domnului –,
căci Nabucodonosor, regele din Babilon,
a făcut un plan împotriva voastră
și a pus la cale un gând împotriva voastră.

³¹ Ridicați-vă și urcați împotriva unui neam liniștit
care locuiește în siguranță – oracolul Domnului –,
care nu are porți, nici zăvoare
și locuiește singur.

³² Cămilele lor vor fi pradă
și mulțimea turmelor lor, jaf.
Îi voi împrăștia în toate vânturile pe cei cu părul tăiat
și voi face să vină din toate părțile catastrofa lor –
oracolul Domnului.

³³ Hațor va deveni locuința șacalilor,
va fi o ruină pentru totdeauna.
Nu va mai locui niciun om acolo,
nu va mai sta acolo ca străin niciun fiu al omului.

Împotriva cetății Elam

³⁴ Cuvântul Domnului care a fost către Ieremia, profetul, cu privire la Elam la începutul domniei lui Sedecia, regele lui Iuda.

³⁵ Așa vorbește Domnul Sabaot:
„Iată, eu voi frânge arcul Elamului,
puterea lor cea dintâi.

³⁶ Voi face să vină asupra Elamului cele patru vânturi

din cele patru margini ale cerului:

îi voi împrăști în toate aceste vânturi

și nu va fi niciun neam unde să nu ajungă cei alungați din Elam.

³⁷ Voi face Elamul să tremure înaintea dușmanilor săi

și înaintea celor care îi caută viața.

Voi face să vină răul asupra lor,

mânia mea aprinsă –

oracolul Domnului –

și voi trimite sabia în urma lor

până când îi voi termina.

³⁸ Voi pune tronul meu în Elam

și voi face să piară de acolo rege și căpetenii –

oracolul Domnului.

³⁹ Dar în zilele de pe urmă,

voi face Elamul să se întoarcă din captivitate” –

oracolul Domnului.

50.

Căderea Babilonului; eliberarea Israelului

¹ Cuvântul pe care l-a spus Domnul cu privire la Babilon, cu privire la țara caldeilor prin Ieremia, profetul:

² „Faceți cunoscut între neamuri,

faceți să se audă, ridicați un steag,

faceți să se audă și nu ascundeți!

Spuneți: «Babilonul a fost capturat,

a fost făcut de rușine Bel,

a fost zdrobit Merodac,

au fost făcute de rușine imaginile lor,

au fost zdrobiți idolii lor».

³ Căci va veni împotriva lui un neam de la nord și va preface țara lui într-un pustiu și nu va mai fi cine să locuiască în ea: de la om și până la animal vor fugi, se vor duce.

⁴ În zilele acelea și în acel timp – oracolul Domnului – vor veni fiii lui Israel, ei și fiii lui Iuda împreună, vor merge plângând și-l vor căuta pe Domnul Dumnezeu.

⁵ Vor întreba de Sion cu fețele într-acolo: «Veniți să ne lipim de Domnul cu o alianță veșnică ce nu se va uita!».

⁶ Ca o turmă pierdută este poporul meu; păstorii ei o făceau să rătăcească pe munții răzvrătirii, mergeau de pe munte spre colină și au uitat de locul lor de odihnă.

⁷ Toți cei care îi găseau îi devorau, iar adversarii lor ziceau: „Nu suntem vinovați, pentru că ei au păcătuțit împotriva Domnului. Domnul este locuința dreptății și speranța părinților lor.

⁸ Fugiți din Babilon, ieșiți din țara caldeilor

și fiți ca țapii înaintea turmelor.

⁹ Iată, eu fac să se strige și să se înalțe împotriva Babilonului

o adunare de neamuri din nord, care se vor așeza împotriva lui.

El va fi capturat de acolo,

săgețile lor vor fi ca ale viteazului priceput,

nu se vor întoarce fără efect.

¹⁰ Caldeii vor fi pradă

și toți cei care îi vor prăda se vor îndestula –
oracolul Domnului.

¹¹ V-ați bucurat și v-ați veselit, voi, jefuitori ai moștenirii mele,
ați săltat ca junca ce calcă, ați nechezat ca armăsarii.

¹² Mama voastră a fost făcută de rușine foarte mult,
de ocară, cea care v-a născut;
iată, ea este ultima dintre neamuri,
un pustiu, un loc uscat și un deșert.

¹³ Din cauza furiei Domnului, nu va mai fi locuit,
va fi în totalitate devastat,
oricine va trece pe lângă Babilon se va îngrozi,
va fluiera pentru toate loviturile sale.

¹⁴ Așezați-vă împotriva Babilonului de jur împrejur,
voi toți care întindeți arcu!
Trageți împotriva lui, nu cruțați săgețile,
căci a păcătuit împotriva Domnului.

¹⁵ Strigați împotriva lui de jur împrejur!
El se predă, au căzut turnurile lui și zidurile sale s-au dărâmat.
Aceasta este răzbunarea Domnului.
Răzbunați-vă împotriva lui:
cum a făcut, așa să-i faceți!

¹⁶ Nimiciți-i din Babilon pe cel care seamănă
și pe cel care mănuieste secera în timpul secerișului!
Din fața sabiei nimicitoare, fiecare să se întoarcă la poporul său,
fiecare să fugă în țara lui.

¹⁷ Ca o oaie alungată este Israel, leii l-au gonit.
Mai întâi l-a devorat regele Asiriei,
și la urmă i-a zdrobit oasele Nabucodonosor, regele din Babilon”.

¹⁸ De aceea, așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeul lui Israel: „Iată, eu îl voi pedepsi pe regele din Babilon și țara lui cum l-am pedepsit pe regele Asiriei.

¹⁹ Îl voi face pe Israel să se întoarcă la pășunea lui și va paște pe Carmel, în Basan și pe muntele lui Efraim și în Galaad se va îndestula sufletul lui.

²⁰ În zilele acelea și în acel timp – oracolul Domnului – va fi căutată nelegiuirea lui Israel și nu va mai fi; păcatul lui Iuda, și nu va mai fi găsit, pentru că-i voi ierta celui pe care l-am lăsat să rămână”.

Căderea Ierusalimului, vestită în Ierusalim

²¹ „Urcă împotriva țării Merataim
și nimicește-i pe locuitorii din Pecod,
distruge totul în urma lor –
oracolul Domnului.
Fă-i conform cu tot ceea ce ți-am poruncit!

²² Strigăt de luptă este în țară,

distrugere mare!

²³ Cum s-a rupt și s-a frânt ciocanul întregului pământ!

Cum a ajuns o ruină Babilonul printre neamuri!

²⁴ Ți-am întins o cursă și chiar ai fost prins, Babilon,
iar tu nu știai.

Ai fost găsit, ba chiar ai fost prins
pentru că l-ai provocat pe Domnul.

²⁵ Domnul și-a deschis vistieria și a scos armele indignării sale:
aceasta este o lucrare a Domnului Dumnezeuului Sabaot
în țara caldeilor.

²⁶ Veniți la el de la marginile [lumii],
deschideți grânarele lui, puneți-l în grămezi ca snopii;
distrugeți-l de tot să nu mai rămână din el niciun rest.

²⁷ Nimiciți toți taurii și faceți-i să coboare spre înjunghiere!
Vai de ei, căci a venit ziua lor, timpul pedepsirii lor.

²⁸ [Se aude] un glas celor care fug și care au scăpat din țara Babilonului
ca să facă cunoscut în Sion răzbunarea Domnului Dumnezeuului nostru,
răzbunarea templului său.

Păcatul îngâmfării

²⁹ Faceți să se audă că sunt mulți împotriva Babilonului!
Toți cei care întind arcul să-și fixeze tabăra împotriva lui de jur împrejur!
Să nu fie nimeni dintre ai săi care să scape!
Răsplătiți-l după fapta lui:
așa cum a făcut, așa să-i faceți,
pentru că s-a îngâmfat împotriva Domnului,
împotriva Celui sfânt al lui Israel.

³⁰ De aceea, vor cădea tinerii lui în piețe
și toți oamenii lui de luptă vor fi reduși la tăcere în ziua aceea –
oracolul Domnului.

³¹ Iată, eu sunt împotriva ta, îngâmfatule,
oracolul Domnului Dumnezeuului Sabaot!
Căci a venit ziua ta, timpul când te voi pedepsi.

³² Cel îngâmfat se va poticni, va cădea și nu va fi cine să-l ridice.
Voi aprinde un foc în cetățile lui
și va devora toate împrejurimile sale.

Domnul, mântuitorul lui Israel

³³ Așa vorbește Domnul Sabaot: „Sunt oprimați fiii lui Israel și fiii lui Iuda împreună; toți cei care i-au făcut captivi îi țin și refuză să le dea drumul”.

³⁴ Dar răscumpărătorul lor este puternic: Domnul Sabaot este numele lui. El le va apăra cauza, ca să facă să se odihnească țara

și să-i facă să tremure pe locuitorii Babilonului.

³⁵ Sabia este împotriva caldeilor –
oracolul Domnului –,
împotriva locuitorilor Babilonului,
împotriva căpeteniilor lui și împotriva înțelepților lui.

³⁶ Sabia este împotriva ghicitorilor, și ei înnebunesc;
sabia este împotriva vitejilor lui, și ei se îngrozesc.

³⁷ Sabia este împotriva cailor și a carelor sale,
împotriva amestecăturii care este în mijlocul lui,
și ei vor deveni ca femeile!
Sabia este împotriva vistieriilor lui, și ele vor fi jefuite.

³⁸ Sabia este peste apele sale, și ele vor seca.
Pentru că este o țară a chipurilor cioplite
și sunt înnebuniți de sperietori.

³⁹ De aceea, vor locui animalele sălbatice cu șacalii și vor locui în el puii de struț. Nu se va mai așeza [nimeni] niciodată și nu va mai fi locuit din generație în generație.

⁴⁰ Ca atunci când Dumnezeu a lovit Sodoma și Gomora și vecinătățile ei – oracolul Domnului –, așa nu va mai locui acolo nimeni și nici nu va mai sta acolo ca străin niciun fiu al omului.

Poporul din nord și leul Iordanului

⁴¹ Iată, vine un popor dinspre nord, un neam mare și regi puternici se vor ridica de la marginile pământului.

⁴² Poartă arc și sulită, sunt cruzi și nu au milă. Glasul lor mugește ca marea; călăresc pe cai și sunt așezați ca oamenii de luptă împotriva ta, fiică a Babilonului.

⁴³ Regele Babilonului a auzit vestea despre ei și mâinile lui au slăbit; strâmtorarea l-a cuprins, durere ca a aceleia care naște.

⁴⁴ Iată, ca leul care urcă din [malurile] mândre ale Iordanului, spre pășunile mereu verzi, pe neașteptate, îi voi face să fugă repede de acolo și-l voi pune pe alesul meu peste el. Căci cine este ca mine și cine poate să dea mărturie împotriva mea? Cine este acest păstor care să poată sta în picioare înaintea mea?

⁴⁵ De aceea ascultați planul pe care l-a făcut Domnul cu privire la Babilon, gândurile pe care le-a pus la cale împotriva țării caldeilor: sigur, vor fi târâți precum cei mici din turmă, sigur, va răvăși pășunile lor.

⁴⁶ De strigătul luării Babilonului se cutremură pământul și un strigăt se aude printre neamuri.

51.

Domnul, împotriva Babilonului

¹ Așa vorbește Domnul:
„Iată, eu fac să se ridice împotriva Babilonului
și împotriva locuitorilor din Leb-Camai un vânt devastator.

² Voi trimite împotriva Babilonului străini,
care îl vor vântura, îi vor goli țara
și vor fi împotriva lui de jur împrejur în ziua nenorocirii.

³ Să întindă arcul împotriva celui care și-l întinde
și se ridică în armura lui.
Să nu cruțați tinerii lui

și să distrugeți de tot întreaga lui armată.

⁴ Vor cădea străpunși în țara caldeilor
și uciși, pe străzile lor”.

⁵ Dar nu vor fi făcuți văduvi Israelul și Iuda
de Domnul Dumnezeu Sabaot,
căci țara lor este plină de vinovăție împotriva Sfântului lui Israel.

⁶ Fugiți din Babilon și fiecare să-și scape viața,
ca nimeni să nu fie redus la tăcere din cauza nelegiurii sale.
Acesta este timpul răzbunării Domnului,
el împlinește răsplata față de el.

⁷ O cupă de aur în mâna Domnului era Babilonul,
care a îmbătat tot pământul.
Din vinul lui au băut neamurile
și de aceea neamurile au înnebunit.

⁸ Dintr-odată a căzut Babilonul și este zdrobit.
Jeliți pentru el, aduceți balsam pentru suferința lui:
poate se va vindeca.

⁹ Noi am vrut să vindecăm Babilonul,
dar nu s-a vindecat.
Abandonați-l și să mergem fiecare în țara lui,
pentru că ajunge până la ceruri judecata lui
și se înalță până la nori.

¹⁰ Domnul face să iasă dreptatea noastră: veniți să povestim în Sion lucrarea Domnului Dumnezeului nostru!

¹¹ Ascuțiți săgețile, luați scuturile!
Domnul face să se ridice duhul regilor din Media,
pentru că planul său este împotriva Babilonului, ca să-l distrugă.
Aceasta este răzbunarea Domnului,
răzbunarea pentru templul său.

¹² La zidurile Babilonului înălțați un steag!
Întăriți străjile și faceți să se ridice paznici;
stabiliți capcane;
căci Domnul are un plan și împlinește cuvintele
pe care le-a rostit împotriva locuitorilor din Babilon.

¹³ Tu, care locuiești lângă ape mari și ai multe vistierii:
a venit sfârșitul tău, măsura câștigului tău nedrept.

¹⁴ Domnul Sabaot s-a jurat pe viața sa:
„Cu siguranță, te voi umple de oameni ca lăcustele
și vor ridica împotriva ta o cântare”.

¹⁵ El a făcut pământul cu puterea lui,
a stabilit lumea cu înțelepciunea lui,
cu priceperea lui a întins cerurile.

¹⁶ Când dă drumul glasului său,
e un vuiet de ape în ceruri;
face să urce negura de la marginile pământului,
el face fulgerele pentru ploaie

și face să iasă vântul din vistieriile sale.

¹⁷ Căci tot omul poate să devină prost de la cunoaștere,
orice topitor poate fi făcut de rușine de chipul turnat,
căci idolul este o înșelăciune și nu este suflare în el.

¹⁸ Ei sunt deșertăciune, lucrare caraghioasă;
când vor fi vizitați, vor pieri.

¹⁹ Însă nu ca ei este partea lui Iacob,
căci [Domnul] este cel care a plăsmuit toate
și tribul moștenirii sale:
Domnul Sabaot este numele lui.

Ciocanul Domnului și muntele cel mare

²⁰ Tu ai fost pentru mine un ciocan și arme de război:
am zdrobit cu tine neamuri,
am nimicit cu tine regate.

²¹ Cu tine am zdrobit calul și călărețul,
cu tine am zdrobit carul și călărețul.

²² Cu tine i-am zdrobit pe bărbat și pe femeie,
cu tine i-am zdrobit pe bătrân și pe copil,
cu tine i-am zdrobit pe tânăr și pe fecioară.

²³ Cu tine i-am zdrobit pe păstor și turma lui,
cu tine i-am zdrobit pe plugar și boii lui,
cu tine i-am zdrobit pe comandanți și pe căpetenii.

²⁴ Voi răsplăti Babilonul și pe toți locuitorii caldeilor
pentru tot răul pe care l-au făcut în Sion înaintea ochilor voștri –
oracolul Domnului.

²⁵ Iată, eu sunt împotriva ta, munte nimicitor –
oracolul Domnului –,
tu care voiai să nimicești tot pământul:
mi-am întins mâna împotriva ta,
te voi răsturna de pe stânci
și te voi face un munte ars.

²⁶ Nu vor mai lua din tine piatră de unghi și nici piatră pentru temelii,
căci vei fi o dezolare veșnică –
oracolul Domnului.

Spre sfârșit

²⁷ Înălțați un steag pe pământ,
sunați din trâmbiță printre neamuri,
puneți deoparte împotriva ei neamuri,
faceți să se audă că sunt împotriva ei

regatele din Ararat, Mini și Așchenaz!

Puneți peste ea conducători,

urcați pe cai ca lăcustele devoratoare.

28 Puneți deoparte împotriva lui neamurile, pe regii din Media, pe comandanții și pe toate căpeteniile sale, tot ținutul stăpânirii sale!

29 Se cutremură pământul și se zdruncină,
căci planurile Domnului împotriva Babilonului se împlinesc,
ca să facă din țara Babilonului un pustiu
și să nu mai fie în el niciun locuitor.

30 Vitejii Babilonului au încetat să lupte și stau în fortărețe.

Li s-a uscat vitejia și au ajuns ca femeile.

Au fost aprinse locuințele lui

și zăvoarele lui au fost frânte.

31 Alergătorul aleargă înaintea alergătorului

și vestitorul, înaintea vestitorului

ca să facă cunoscut regelui din Babilon

că cetatea lui a fost capturată din [toate] părțile,

32 că trecătorile au fost luate,

avanposturile au fost arse în foc,

iar oamenii de luptă au încremenit.

33 Căci așa vorbește Domnul Sabaot, Dumnezeuul lui Israel:

„Fiica Babilonului este ca o arie în timpul când este călcată:

încă puțin și vine timpul secerișului ei”.

Răzbunarea Domnului

34 M-a devorat, m-a consumat Nabucodonosor, regele din Babilon;

m-a pus ca pe un vas gol;

m-a înghițit ca un balaur,

și-a umplut pântecele de deliciile mele și m-a curățat.

35 Violența [făcută] asupra mea și asupra cărnii mele

să fie asupra Babilonului, va zice locuitoarea Sionului,

și sângele meu să fie asupra locuitorilor din Caldeea,

va zice Ierusalimul.

36 De aceea, așa vorbește Domnul:

„Iată, eu îți voi apăra cauza și voi face răzbunarea ta!

Voi seca marea lui și voi face să se usuce izvoarele sale.

37 Babilonul va ajunge un morman [de ruine], locuință a șacalilor,

spre pustiere și fluierat, și nu va mai fi nimeni să-l locuiască.

38 Vor rage împreună ca lei,

vor țipa ca puii de leoaică.

39 Când vor fi încălziți,

le voi da să bea și-i voi îmbăta,

ca să se veselească și să adoarmă somnul veșnic

și să nu se trezească” –

oracolul Domnului.

⁴⁰ Îi voi face să coboare ca mieii la înjunghiere,
ca berbecii și ca țapii.

Elegie asupra Babilonului

⁴¹ Cum de a fost capturat Șeșac!
Cum de a fost luată gloria întregului pământ!
Cum a ajuns Babilonul un pustiu printre neamuri!

⁴² Marea s-a ridicat împotriva Babilonului
și el a fost acoperit de mulțimea valurilor sale.

⁴³ Cetățile lui au devenit un pustiu,
un pământ uscat și deșert,
o țară unde nu locuiește niciun om
și prin care nu trece niciun fiu al omului.

Pedepsirea idolilor

⁴⁴ Îl voi pedepsi pe Bel în Babilon,
voi scoate din gura lui ceea ce a înghițit;
nu vor mai curge spre el neamuri.
Ba chiar zidul Babilonului va cădea.

⁴⁵ Ieșiți din mijlocul lui, popor al meu,
și fiecare să-și scape viața de mânia aprinsă a Domnului.

⁴⁶ Să nu vi se înmoaie inima și să nu vă temeți de zvonul care se va auzi în țară; pentru că va veni un zvon într-un an și, după el, un zvon într-un alt an. Va fi violență în țară și dominator peste dominator.

⁴⁷ De aceea, iată, vin zile când voi pedepsi idolii Babilonului: atunci, toată țara lui va fi făcută de rușine și vor cădea străpunșii în mijlocul ei.

⁴⁸ Atunci vor striga de bucurie cerul și pământul și tot ce este în ele datorită Babilonului, căci din nord vor veni asupra lui devastatorii – oracolul Domnului.

⁴⁹ Așa cum Babilonul a făcut să cadă cei străpunși ai lui Israel, tot așa vor cădea în Babilon cei străpunși din întreaga țară.

⁵⁰ Cei scăpați de sabie, fugiți și nu mai stați! Aduceți-vă aminte de Domnul de departe și Ierusalimul să fie în inima voastră!

⁵¹ Ne-am rușinat când am auzit de ocară, de umilirea care ne-a acoperit fața, căci străinii au venit împotriva sanctuarului casei Domnului.

⁵² De aceea, iată, vin zile – oracolul Domnului – când îi voi pedepsi pe idolii lui și în toată țara vor geme cei străpunși.

⁵³ Chiar dacă Babilonul s-ar înălța până la ceruri și dacă și-ar întări înălțimile puterii sale, de la mine vor veni devastatori împotriva lui – oracolul Domnului.

⁵⁴ Glas de strigăt din Babilon și un dezastru mare din țara caldeilor!

⁵⁵ Căci Domnul devastează Babilonul și face să piară din el zgomotul cel mare. Valurile sale mugesc ca marea cea mare, dau vuietul glasului lor.

⁵⁶ Căci devastatorul vine împotriva lui, împotriva Babilonului; vitejii lui sunt capturați, arcurile lor sunt frânte. Căci Domnul este Dumnezeuul răscumpărării și el îi va răsplăti.

⁵⁷ Îi voi îmbăta pe căpeteniile sale și pe înțelepții lui, pe comandanții, pe conducătorii lui și pe vitejii lui: vor dormi somnul

veșnic și nu se vor trezi – oracolul regelui al cărui nume este Domnul Sabaot.

Dărâmarea Babilonului

⁵⁸ Așa vorbește Domnul Sabaot:
„Zidurile Babilonului vor fi întinse [la pământ]
și porțile lui cele înalte vor fi arse în foc;
le vor aprinde și popoarele vor trudi degeaba,
neamurile se vor osteni pentru foc”.

Oracolul, aruncat în Eufrat

⁵⁹ Cuvântul pe care i l-a poruncit Ieremia, profetul, lui Seraia, fiul lui Neria, fiul lui Mahseia, când a mers cu Sedecia, regele lui Iuda, în Babilon, în anul al patrulea al domniei sale. Seraia era responsabil cu popasurile.

⁶⁰ Ieremia a scris într-o carte toate relele care aveau să vină asupra Babilonului, toate aceste cuvinte au fost scrise cu privire la Babilon.

⁶¹ Ieremia i-a zis lui Seraia: „Când vei ajunge în Babilon, vezi să citești toate aceste cuvinte

⁶² și să zici: «Doamne, tu ai spus cu privire la locul acesta că va fi nimic și că nu va mai fi locuitor în el, de la om și până la animal, ci va deveni o dezolare veșnică».

⁶³ Când vei termina de citit această carte, să legi de ea o piatră și să o arunci în mijlocul Eufratului.

⁶⁴ Să spui: «Așa va fi aruncat Babilonul și nu se va mai ridica din cauza răului pe care eu îl voi face să vină asupra lui și se vor epuiza»”. Până aici, cuvintele lui Ieremia.

XI. APENDICE

52.

Catastrofa de la Ierusalim și favorul acordat lui Ioiachin

¹ Sedecia avea douăzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna.

² El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului, conform cu tot ceea ce a făcut Ioiachim.

³ Pentru că mânia Domnului era împotriva Ierusalimului și a lui Iuda până când i-a alungat de la fața sa, și Sedecia s-a revoltat împotriva regelui din Babilon.

⁴ În anul al nouălea al domniei lui [Sedecia], în luna a zecea, în [ziua] a zecea a lunii, a venit Nabucodonosor, regele Babilonului, el și toată armata lui, împotriva Ierusalimului; și-au fixat tabăra împotriva lui și au construit parapeti împotriva lui de jur împrejur.

⁵ Cetatea a continuat să fie asediată până în anul al unsprezecelea al regelui Sedecia.

⁶ În luna a patra, în [ziua] a patra a lunii, foametea a cuprins cetatea și nu mai era pâine pentru poporul țării.

⁷ Cetatea a fost spartă și toți oamenii de război au fugit și au ieșit din cetate noaptea pe drumul porții dintre cele două ziduri, care era lângă grădina regelui. Caldeii erau lângă cetate de jur împrejur, iar ei au mers pe drumul spre Arabah.

⁸ Armata caldeilor l-a urmărit pe rege și l-a ajuns pe Sedecia în stepele Ierihonului. Toată armata lui s-a împrăștiat de lângă el.

- ⁹ L-au prins pe rege și l-au dus la regele Babilonului, la Ribla, în ținutul Hamat, și au rostit împotriva lui judecăți.
- ¹⁰ Regele Babilonului i-a înjunghiat pe fiii lui Sedecia sub ochii lui; le-a înjunghiat și pe toate căpeteniile lui Iuda la Ribla.
- ¹¹ A pus să fie scoși ochii lui Sedecia și l-a legat cu [lanțuri] de bronz. Apoi, regele Babilonului l-a dus la Babilon și l-a pus în temniță până în ziua morții sale.
- ¹² În luna a cincea, în [ziua] a zecea a lunii – acest an era al nouăsprezecelea an al lui Nabucodonosor, regele Babilonului –, a venit la Ierusalim Nabuzardan, mai-marele peste gărzi, care stătea înaintea regelui din Babilon.
- ¹³ El a ars casa Domnului, casa regelui și toate casele din Ierusalim: a ars în foc toate casele mari.
- ¹⁴ Toată armata caldeilor care era cu mai-marele peste gărzi a dărâmat toate zidurile Ierusalimului, de jur împrejur.
- ¹⁵ Dintre săracii poporului, restul poporului care a rămas în cetate și a mers la regele din Babilon și restul mulțimii, Nabuzardan, mai-marele peste gărzi, i-a deportat.
- ¹⁶ Nabuzardan, mai-marele peste gărzi, a pus să rămână dintre săracii țării ca să planteze vii și să lucreze pământul.
- ¹⁷ Coloanele din bronz care erau în templul Domnului, postamentele, marea de bronz care era în templul Domnului, caldeii le-au sfărâmat și le-au dus bronzul în Babilon.
- ¹⁸ Au luat tăvile pentru cenușă, lopețile, cuțitele, farfuriile, cupele, toate instrumentele de bronz cu care se slujea,
- ¹⁹ oalele, lopețile, cenușarele, cazanele, candelabrele, cupele și cămile, cele din aur cu cele din aur, iar cele din argint cu cele din argint le-a luat mai-marele peste gărzi,
- ²⁰ cele două coloane, marea, cei doisprezece boi din bronz care erau sub postamentele pe care le făcuse regele Solomon pentru casa Domnului: bronzul lor, al tuturor acestor obiecte, nu se putea cântări.
- ²¹ Coloanele erau de optsprezece *coți* înălțime, fiecare coloană era măsurată de un fir de doisprezece *coți*; grosimea sa era de patru *degete* și era gol pe dinăuntru.
- ²² deasupra ei era un capitel de bronz, iar înălțimea unui capitel era de cinci *coți*; împrejurul capitelului era o rețea de rodii, toate din bronz. La fel era pentru a doua coloană, cu rodii.
- ²³ Erau nouăzeci și șase de rodii pe părți; toate rodiile erau o sută pe rețea, de jur împrejur.
- ²⁴ Mai-marele peste gărzi i-a luat pe Seraia, preotul cel dintâi, pe Sofonia, al doilea preot, și trei păzitori ai pragului.
- ²⁵ Din cetate a luat un eunuc, care era supraveghetor peste bărbaii de război, șapte bărbaii dintre cei care vedeau fața regelui, pe scribul care era căpetenie a armatei și care înrola poporul țării și șizeci de bărbai din poporul țării care se găseau în mijlocul cetății.
- ²⁶ Nabuzardan, mai-marele peste gărzi, i-a luat și adus la regele Babilonului, la Ribla.
- ²⁷ Regele Babilonului i-a lovit și i-a omorât la Ribla, în ținutul Hamat. Iuda a fost deportat din pământul lui.
- ²⁸ Acesta este poporul pe care l-a deportat Nabucodonosor în anul al șaptelea: trei mii douăzeci și trei;
- ²⁹ în anul al optsprezecelea al lui Nabucodonosor, din Ierusalim, opt sute treizeci și două de suflete;
- ³⁰ în anul al douăzeci și treilea al lui Nabucodonosor, Nabuzardan, mai-marele peste gărzi, a deportat șapte sute patruzeci și cinci de iudei: toate sufletele, patru mii șase sute.
- ³¹ În al treizeci și șaptelea an al deportării lui Ioiachin, regele lui Iuda, în luna a douăsprezecea, în [ziua] a douăzeci și cincea a lunii, Evil-Merodac, regele din Babilon, în anul când a devenit rege, i-a ridicat capul lui Ioiachin, regele lui Iuda, și l-a făcut să iasă din temniță.
- ³² I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un tron mai sus decât tronurile regilor care erau cu el în Babilon.
- ³³ I-a schimbat hainele de închisoare și [Ioiachin] s-a hrănit totdeauna la masa lui, tot timpul vieții lui.
- ³⁴ Regele din Babilon i-a asigurat permanent cele necesare fiecărei zile, până în ziua morții lui, în toate zilele vieții sale.